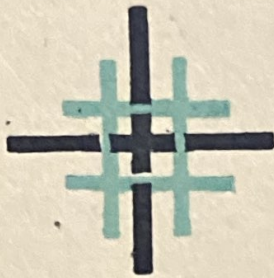

Memorial legionar

COLECȚIA DACOROMANIA

MEMORIAL LEGIONAR

Carte memorial de
Căminul Legionar nr. 114

MEMORIAL LEGIONAR

Ediție îngrijită de
Cuibul legionar «RARĂU»

MADRID

1960

Depósito Legal, M. 12.809-1960.

DISPĂRÂND cu vremea pușinii cari au mai rămas dintre acei
care au trăit alături de cei căzuți, greu va fi mâine să se mai
reconstitue atâtea pagini epopeice din trecutul sbuciumat al Gărzii
de Fier.

Deaccea azi, sub îndemnul dragostei camaraderești în care cu
toții am trăit ca legionari, ne facem o datorie să strângem datele
personale ale celor căzuți pentru Legiune sau morți în credință le-
gionară.

Le-am adunat din amintirea tuturor camarazilor aflați în acest
pustiul al refugiului românesc întins pe toate continentele lumii li-
bere.

Gândul că nu trebuie să lăsăm necunoscute generațiilor viitoare
numele lor și împrejurările în care s'a săvârșit suprema lor jertfă,
este motivul publicării listei prezente, ca un început.

Este dureros pentru noi Românii că s'au putut întâmpla aseme-
nea șapte pe pământul românesc; c'a existat un rege călău și c'a putut
să găsească printre români instrumente pentru comiterea crimelor
sale. Este revoltător că ocamarilă de câțiva dementi pusă în slujba
oculte internaționale să-și poată îndeplini în voie planurile de dis-
trugere a tineretului unui neam.

Reacțiunea Gărzii de Fier împotriva acestei camarile iudaice a
trezit neamul românesc la conștiința misiunii sale creștine.

Astăzi, această conștiință este singura cheazășie a rezistenței sale
împotriva cutropitorului roșu.

Este cimentul care-i stă la temelie :sângele nevinovat care a curs
din piepturile martirilor Legiunii.

Prezentarea lor cititorului, crezurile pentru care ei au murit și
pentru care noi încă trăim, idealurile supreme'n numele cărora ei

s'au împlinit, lăsăm s'o facă ei înșiși ; s'o facă glasurile de dincolo de mormânt ale celor care și-au dat viața pentru aceste credințe ; s'o facă însuși Căpitanul ; și-apoi Ion I. Moța, Vasile Marin și Ion Banea ; s'o facă Puiu Gărcineanu, unul dintre cei mai tineri dintre ei, care în lagărul de concentrare din Vaslui spunea : «Am început să-mi dau seama că trăiesc abea din clipa în care am intrat în Mișcarea Legionară» și despre a cărui intrare în Garda de Fier Căpitanul a spus : «Sărbătorim astăzi o mare victorie.»

Ei, în textele reproduse îi prezintă pe cei căzuți și ne tâlmăcesc pe noi toți, iar pe de altă parte mustră pe acei care umblă pe drumuri de compromisuri nesocotind poruncile legionare în numele cărora ei s'au dăruit iar noi trăim ca legionari în lume.

«Și și-a realizat omul acela coborât din munte viața lui românească, adânc, cu o frumusețe și cu o autenticitate care a pus pecete pe veacul lui. Și a izbutit, zugrăvind pe scut un Arhanghel, după îngenunchieri prelungi pe lespezile bisericilor și ale temnițelor, după jettfe și schingiuri. A izbutit să strângă cu brațele și ochii lui, vrerea tânără a neamului, să-i sape albie adâncă și s'o lase să curgă clocotind, prin veacuri, până azi...»

IORDACHE NICOARĂ

*«Spre inimile cele necurate care vin întru preacurata
casă a lui Dumnezeu, fără milă întind sabia mea.»*

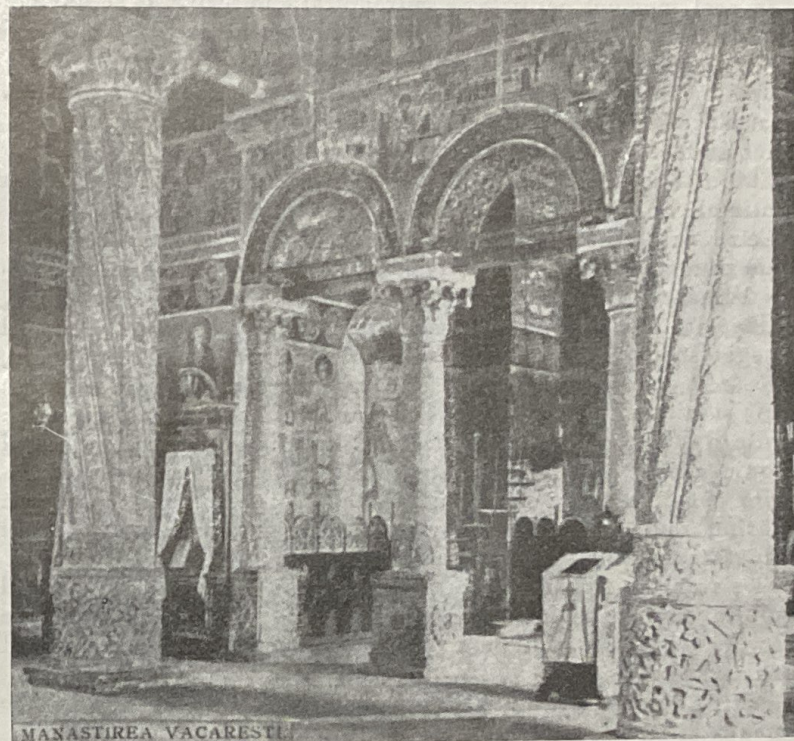
(Sf. Arhanghel Mihail.)

ARHANGHELUL MIHAIL

Unde umbrează darul tău, Mihaile Arhanghele, de acolo se gonește toate puterile răului, căci nu suferă să stea lângă lumina ta, Lucifer cel ce a căzut. Pentru aceea ne rugăm ție: săgețile lui cele purtătoare de rău și îndreptate asupra noastră, stinge-le prin mijlocirea ta și ne ferește pe noi de toate smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele. (Din rugăciunile Bisericii Strămoșești.)

MANASTIREA VACARESTI

ARHANGHELUL MIHAIL

La începutul vremurilor Dumnezeu puse cea dintâi piatră la temelia lumilor Sale: îngerii. Armonia și splendoarea lor mărturiseau gloria sfântă și atotputernicia. Nicio umbră nu zăgăzuia lumina ce de la un înger o primea alt înger și de la o Ierarhie o primea altă Ierarhie. O stare de incantație divină la care participau ca sunetele într'un acord, fiecare după darul cu care era înzestrat, după mugurul de duh ce trebuia să înflorească în ei. Peste toți domnea îngerul care purta lumina și o împărțea la toate Ierarhiile, la toți Arhanghelii. Și se numea Lucifer. Cerul a răsunat de cântece la ceasul zămislirii lui.

Și splendoarea ființei lui l-a orbit, că s'a crezut el însuși Dumnezeu.

În acel moment cerurile se cutremurară în strigătul și numele primului dintre Arhangheli: «MI-HA-EL?» (Cine este ca El?)

Și Corurile răsunară în noul imn de slavă lui Dumnezeu.

Lucifer încremenit în fruntea gloatelor sale rebele se prăvăli, avalanșă, contra luminii. Iată însă că lancea sa se frânse sub tăiușul spadei de foc.

Chipul i se făcu monstruos. Fruntea sa primi semnul veșnic al neputinței.

Cerul s'a despicaț și el fu aruncat în adâncul tenebrelor.

De-atunci s'a'mbrăcat în haină nouă văzduhul; în lumina Biruito-
rului Arhanghel Mihail, Voevodul Legiunii îngerilor credincioși.

Chemat dintre Serafimi ca să fie primul după Sfânta Treime, El e imaginea cea mai credincioasă a lui Dumnezeu. Adevăr deplin, dragoste și putere deplină, El este raza privirii Atotputernicului. Paznic și trimis al eternității, El este neîndurător în fața păcatului. Aripile îi stau deschise peste destinul lumii. Imnul Lui, simbol al armoniei divine se revarsă peste constelațiile cerului și peste neamurile pământului, în taină pătrunzând în istorie, mereu în luptă urmărind răul care uneltește contra ordinii dumnezeiești, ca să-l înfrângă acolo unde se întronează putere fără sfințenie.

Și s'a aratat Arhanghelul Mihail omului, pentru că din sufletul omului a purces Lucifer ca un păianjen al tenebrelor să-și înfiripe firele de otravă ale unui nou univers; universul ispitei, universul morții veșnice.

Pentru aceasta minunile Arhanghelului Mihail s'au împlinit pe pământ.

Iată-L cum arată drumul isgonirii din rai; iată-L apoi în fața profeților și conducând pe împărații din lumea veche.

Spiritul Lui dispută cu diavolul contestându-i trupul lui Moise. (Sfântul Iuda.) În Phrigia la Colosses apare ca să întoarcă apele râului pe care păgânii le revarsă peste biserica pustnicului Arhipe într'o zi de 6 Septembrie din primele secole ale creștinătății, zicând: «Aci să se sfarme toată puterea cea potrivnică și să iasă izbăvire de toate răutățile, tuturor celor ce vor urma cu credință.» («Viețile Sfinților».) În jurul anului 314 i se arată împăratului Constantin cel Mare spunându-i: «Eu sunt Mihail Căpetenia Legiunilor Cerești și Protectorul credinței creștinilor; când luptai împotriva tiranilor, eu am biruit prin armele tale.» (Nicephore.) La sfârșitul veacului al VI-lea apare Sfântului Grigore în fața Mausoleului lui Adrian din Roma. (Baronius.)

Sute de ani răsunară cântecele de slavă care-au învăluit această minune. Astăzi bronzul și marmora albă stau mărturie.

Către anul 600 când valuri de barbari se revărsau dinspre răsărit, se arată Arhanghelul Mihail lumii prin întoarcerea săgeții

și rănirea lui Gargan din Siponte, păstorul din Apenini care a cutezat să urce în preajma locului Său tănuț. Muntele unde s'a săvârșit minunea luă numele de Gargan și aci Îngerul lui Dumnezeu își păstră sălașul Său, loc de închinăciune mărturisit oamenilor prin Laurent episcopul Sipontului căruia i s'a arătat în aceeași vreme, fapt care a produs încreștinarea napolitanilor. Pelerinii întregii lumi urcară stâncile către sanctuarul minunii.

În anul 708 de trei ori se arată lui Aubert slujitorul altarului din Avranches și neobosit părinte al creștinilor care-și duceau viața lor retrasă în pădurile muntelui Tombe din Normandie și Bretagne. Primind semnul mâinii Arhanghelului pe fruntea sa, porni Aubert să clădească sanctuarul vestit. Muntele Tombe deveni prilej de nazuință cerească pentru generații întregi care veneau aci să se lupte cu piatra și trăsnetele.

Dela luptele Imperiului Roman de răsărit cu păgânătatea și de la Cruciade până în zilele noastre, numele Arhanghelului Mihail (Păzitor al Neamului omenesc, Apărător al Sfintei Biserici și Voevod al Puterilor Cerești), a fost purtător de jertfă și biruință. În fața icoanei Lui urmașii lui Constantin cel Mare, împărații Iustinian, Vasile și Leon, își fac legământul de luptă. Sufletul Romei ridică spre cer sanctuarele dela Pavia, Umbria, San Salvatore, Toscana, Spolete și Perugia, prefăcând Italia într'o mare de pelerini. Depe țărmurile Bosforului și până în Alexandria și Etiopia și din Carpați până'n stepele răsăritului s'au împletit veacurile în întruchiparea Lui.

Împărații Otton I și Conrad al II-lea al Germaniei îi invoacă ocrotirea.

Eduard Confesorul al Angliei și Lambert al Belgiei mărturisesc acelaș sfânt nume. Regii Franței Charlemagne, Philippe August și Sfântul Ludovic au conștiința că slujesc pe Arhanghel. Și în cea mai grea clipă a acestei țări El apare ca să o salveze printr'o minune: Jeana D'Arc, fiica Lorenei.

Ea mărturisește în fața judecătorilor astfel: «J'avais treize ans ou environ. C'est la première voix que j'ai eue. Saint Michel m'apparut alors. Je le vis devant mes yeux. Il n'était pas seul, mais accompagné des anges du ciel... Je les ai vus des yeux de mon corps aussi bien que je vous vois. Et quand ils s'éloignaient de moi, je pleurais et j'aurais bien voulu qu'ils m'emportassent avec eux... Je baisais la terre sur laquelle ils étaient passés...»

În închisoare Jeana mărturisește: «J'ai entendu sa voix hier et aujourd'hui le matin... Il m'a dit encore: «Prends tout en gré; n'aie pas trop grand souci de ton martyre; tu viendras finalement au royaume du Paradis.» (S. Gasnier.)

Și martira Franței s'a stins mistuită de flăcări pe rug șoptind ca o ultimă mărturie: «Mon Archange, Mon Archange!»

În secolul XV Ștefan cel Mare Domnitorul românilor numit de Sfântul Scaun din Roma «Atleta Cristi» poartă pe steagurile sale biruitoare în 36 de răboaie pentru apărarea porților Europei creștine, chipul Arhanghelului Mihail așa cum îl prezintă tradiția Bisericii, pe tron, cu lancea înfiptă în trupul dragonului de sub picioarele Sale. Aceleași steaguri un veac mai târziu sunt duse mai departe de către înfăptuitorul unirii românești în hotarele Daciei, Mihai Viteazul. Biruințele sale s'au înfățișat lumii ca minuni ale Arhanghelului Mihail, încât istoricii străini din timpul său spun că «în mintea popoarelor creștine s'a format încet, încet, părerea că, cu prea puțină schimbare de cuvinte i se poate aplica lui Mihai vechea cântare de biruință a Bisericii: —Laudați și preamăriți pe toți ostașii iar mai presus de toți pe Mihai, căpetenia oștilor învingătoare.» (Ioannis Bisselli.)

REVOLUȚIA ARHANGHELICĂ A CAPITANULUI

În pragul veacului al 20-lea, când toți românii stăteau uimiți în fața unei minuni istorice care a doua oară se săvârșea: România întregită în hotarele Daciei; când astfel prima linie de rezistență pentru apărarea lumii creștine împotriva hoardelor roșii ale lui Anticrist se organiza, în clipa aceea a rodit dubul Arhanghelului Mihail, gând de venerație și supremă dăruire în sufletul unui fiu al Neamului Românesc: Corneliu Zelea Codreanu.

Singur pornind de jos să cucerească pentru jertfă sufletul unui neam întreg înfăptuiește o revoluție etico-socială, impregnând-o cu cel mai uman naționalism și cu creștinismul cel mai autentic. Vorbind despre începuturile luptei sale astfel mărturisește el credința în puterea Arhanghelului: «... am simțit în inimi singurătatea pe lume. Acum eram singuri ca într'un pustiu și va trebui să ne tăiem, prin propriile noastre puteri, drum în viață. Ne-am strâns și mai mult în jurul icoanei. Și cu cât greutatea ne vor asalta și lovirile lumii vor curge mai grele peste noi, cu atât vom sta mai mult sub scutul Sfântului Arhanghel Mihail și la umbra sabiei Lui. El nu mai era pentru noi o fotografie pe o icoană, ci îl simțeam viu. Acolo la icoană, făceam de gardă cu schimbul, zi și noapte, cu candela aprinsă».

(«Pentru legionari».)

Doctrina etico-socială a lui Corneliu Zelea Codreanu și naționalismul său erau de esență diferită tuturor mișcărilor sociale ale epocii noastre.

Când el venea cu rezolvarea problemei sociale a justiției, când spunea spre exemplu că «muncitorul are dreptate», venea în același timp și cu întrebarea: Cine va trebui să facă dreptate muncitorului? Înțelepții Sionului, sau Biserica lui Cristos? Răspunsul lui și nota care a făcut să-și atragă ura tuturor Internaționalelor, era: Biserica

lui Cristos. Despre naționalismul său stau mărturie temnițele naziste de la Buchenwald, Dachau și Sachsenhausen, unde legionarii săi au fost aruncați. Iar nota creștinismului său a fost trăirea cu care a dus acest creștinism până la ultimele-i consecințe.

Noi legionarii lui mărturisim schimbarea noastră prin el.

Citim rândurile care ne-au rămas de la el, acțiunile și normele lui de viață care au orânduit *viața* generației noastre și ne întrebăm dacă nu a fost o adevărată minune toate înfăptuirile sale. Gândul ni se întoarce cu ani în urmă la ceea ce am fost și ce am devenit urmându-l în lupte, suferind închisori și lagăre, până'n clipa de azi când toți românii care ieri ne-au hulit se găsesc pe aceleași baricade cu noi înfrățiți în temnițele și lagărele de concentrare de care ieri le vorbea Corneliu Zelea Codreanu arătând cu degetul către Moscova revoluției iudaice a marxismului.

Ce eram și ce-am devenit; schimbarea noastră; aceasta-i biruința de dincolo de moarte a Căpitanului. Eram în gloată, imuni idealului și de mulțimea prejudecăților ne complăceam în acea stare de pasivitate care primește atât binele cât și răul cu aceeași lipsă de entuziasm sau revoltă. Cugetul nostru se mulțumea cu câteva reflecții stereotipe de umanitarism lipsit de conținut.

Gândind la alții, gândeam la noi înșine, că ni se stinsese în inimi și cea din urmă rezonanță de simțământ altruist. Visul românului era să se ridice la o situație. Cei de jos să ajungă domni; cei de sus să-și asigure pe cât mai lungă durată înstăpânirea asupra altora la umbra unor abstracțiuni de doctrină egalitară introducând în viața românului, ca'n epopeicul epizodiu al calului troian, sub aparența insidiosă a libertății cea mai cruntă robie a banului și a interesului personal. Deaceia atâtea partide, atâtea organizații politice care nu erau decât societăți anonime de exploatare și nepotism.

Figuri sinistre de reformatori, în aplauzele partizanilor oportuniști, se ridicau prin farsă din ipocrizia unor idealuri reduse doar la satisfacția poftelor de îmbogățire, îmbuibare și lux. Acesta-i tabloul lumii în care trăiam, lume parazită a unei false democrații care urcase pe trunchiul neamului românesc până sus ca un vâsc al parvenirii și egoismului.

Și din noaptea acestei vieți sufletești s'a ridicat Căpitanul, în numele Arhanghelului Mihail.

El n'a venit dintr'odată ca o rază orbitoare, ca un păstor în duh, îmbrăcat în straiile slujitorilor dumnezeirii; ci pe neștiute ca un vis în somnul păcatelor noastre, încet să nu ne sperie cu lumina crezului său. Și cu noi a pornit de acolo de jos așteptând să ne trezim singuri, să ne cucerim prin noi înșine desăvârșirea. Lumea considerase întotdeauna o utopie ceea ce Căpitanul ca un mare pedagog reformator de suflete, a ajuns să pună în faptă. Și-atât de

simplic era totul pentru el. Entuziasmul său pornea de la ferma încredințare că există acea ordine morală pe care o propovăduiește Biserica lui Cristos ca fundament al întregii firi. Ea trebuie însă coborâtă prin politică și educație socială în așezările neamurilor și'n viața omului, adică să nu rămână numai o normă gândită ci o însușire, un fel de a fi care să afecteze pe om permanent determinându-i viața și caracterul. Lupta Căpitanului a fost să instaureze o metodă pentru ajungerea acestui țel. Pentru aceasta s'a sbatut până când și-a dat viața. Și atâția dintre noi i-au urmat; și îi vor urma.

Dar mai presus de toate e conștiința creștină pe care a avut-o; nota nouă pe care o aduce legionarul ca luptător pe plan politic și social, în reflecțiile sale asupra vieții; că suferința nu-i numai un gând ci o trăire. Această suferință de esență creștină devenind pentru el un examen în luptă, îl apropie de înălțimile nebănuite ale sufletului eroic de unde se deschid orizonturile înțelegerii jertfei. Legionarul a înfruntat moartea și a cântat-o cu seninătatea primilor creștini. Viața către care l-a îndreptat Căpitanul nu mai este pentru el o inerție a destinului, ci dinamism, creație. Ea vizează instaurarea unei ordini mai bune, o echitate socială, o ierarhizare a valorilor sufletești; nu o filantropie formală, ci comunicativitatea vie izvorâtă din impulsul cald al dăruirii. Cuibul, tabăra și închisoarea, i-au deschis porțile inimei prin camaraderie, au topit cercul steril de abstracțiuni doctrinare care ne închidea în formule inaplicabile pe planul colectiv și ne-a sudat sufletul în simțământul fecund al solidarității. Scepticismul s'a transformat în sinteză de adevăruri. În oameni care unii, scoși din baruri și cafenele, au devenit după aceea eroi și martiri. Aceasta a fost revoluția sufletului legionar.

Multe au fost mișcările sociale. Ele în majoritate s'au adresat omului ca să-l exalte. Dar exaltarea denotă lipsa unei condiții interioare. Ea vine în genere din mistica pe care masa o însușea la un moment dat individului când el o primește inconștient din incapacitatea de a dispune de sine însuși, din renunțarea deci la condiția sa interioară. Mai toate mișcările sociale ale timpului nostru au venit cu tipul de om haotic în interiorul lui și fanatic în manifestări. Căpitanul smulgând de pe noi haina individualismului, nu ne-a aruncat în vârtoarea unei mistici oarbe, ci ne-a ridicat la seninătatea unei spiritualități; la conștiința omului adevărat, la conștiința «omului nou» cum spunea el. Două erau simbolurile: cămașa verde și icoana Arhanghelului Mihail; conștiința ostășească și spiritualitatea creștină. Astfel a vibrat în focul său launtric o generație întreagă, dând contur ideal individualității smulsă din fatalitatea absurdă prin care masa înstăpânește pe om. Este aspectul principal al revoluției Căpitanului, în numele Arhanghelului Mihail.

Pentru aceasta toate forțele oculte ale Satanei s'au îndreptat

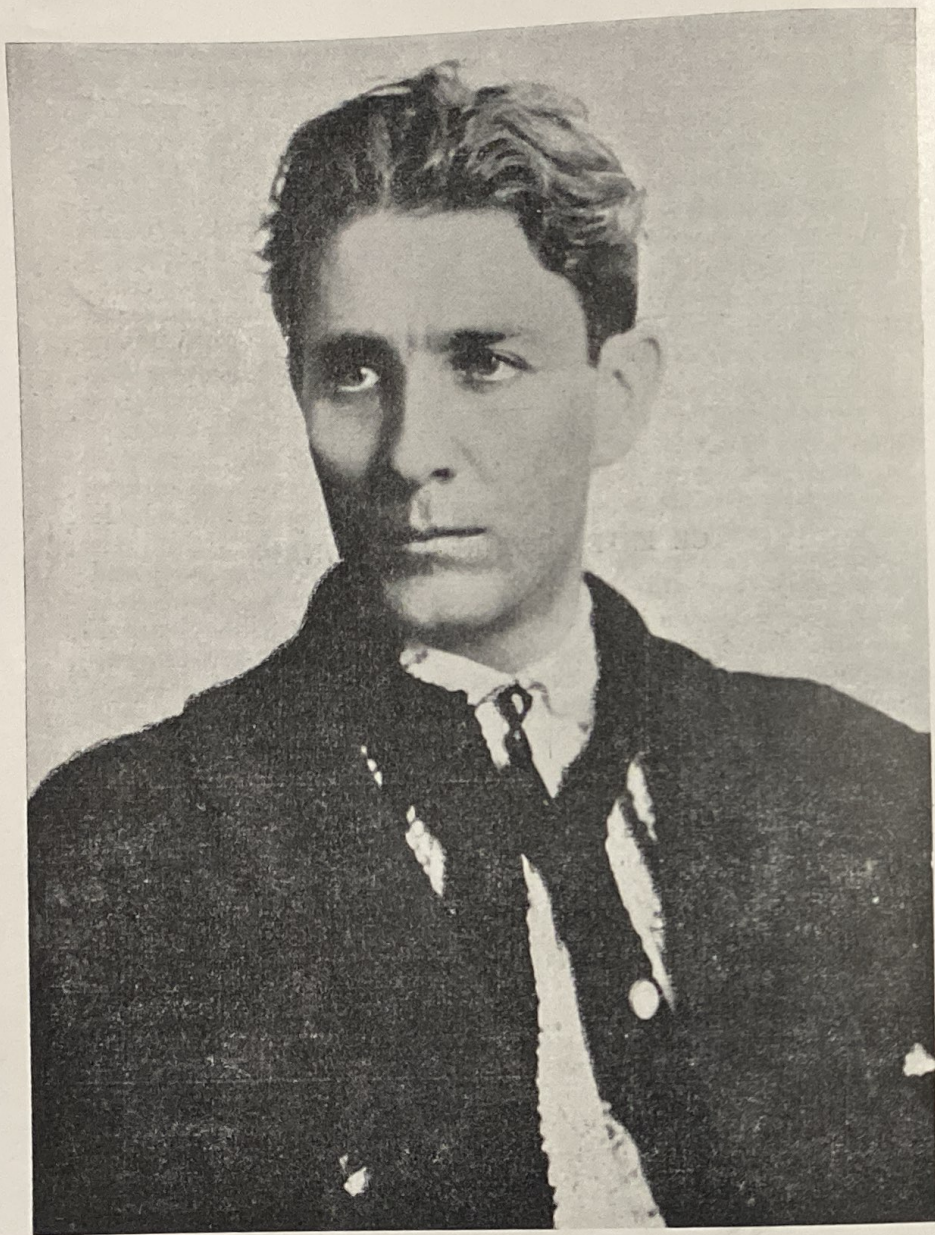

impotriva lui ca să-l sfarme. Într'o lume ca cea iudeo-masonică în care biruințele ies din calculul distrugerii fizice a adversarilor, uciderea lui Corneliu Zelea Codreanu și a celor mai buni dintre legionarii săi, fu socotită ca un simplu act de represiune. Cruntă amenințare a răsunat peste întreaga țară asasinarea din Noembrie 1938 și Septembrie 1939. Astfel se soluționa o problemă: o groapa comună, câteva trupuri aruncate în ea; la marginea satelor 2-3 cadavre; în lagăre și'n închisori, aleși cei mai buni și uciși. Ca răscălmăci să nu mai îndrăznească să se ridice. Ochii mulțimilor însă s'au ridicat din pământul care acum vorbea cu glasul martirilor și eroilor. Prin ei a vorbit milioanele de suflete românești, Protectorul creștinilor, Biruitorul prin jertfă, Arhanghelul Mihail. Graiul lui se aprinse în inima țării.

Din noaptea sufletească în care-i aruncat ca'ntr'o ispășire astăzi poporul român, din pustietatea care s'a'ntins peste nădejdiile sale, prin jertfa de acum douăzeci de ani, o rază de speranță cade ca o fulgerătoare aducere aminte, ca o reînnoire de vechi legământ: este legământul pe care Corneliu Zelea Codreanu l-a făcut Arhanghelului; un nou martiriu, un nou jalon pe traseul drumurilor mucenicești. De veacuri aceste drumuri vin către noi, din chinul Golgotei, spre porțile speranței izbăvitoare. Pe ele merg Neamurile către Cristos. Și din răscruce în răscruce, câte o candelă, câte un izvor de jertfă întremător, mărturisind lumii despre puterea lui Dumnezeu, despre «biruința sufletului creștin, biruința nemuritoare ieșită din martiriu».

CE ESTE MIȘCAREA LEGIONARĂ

Costel Z. Coar

13 Februarie 1937.

CE ESTE MIȘCAREA LEGIONARĂ

Mișcarea legionară nu este o mișcare politică. Ci o revoluție spirituală: o mișcare care a transformat viața românească nu în manifestările ei, ci în esența ei.

Firește că există o manifestare politică a mișcării legionare. Și o manifestare culturală. Și una socială. Și alta morală. Dar fiecare din acestea și toate la un loc nu sunt decât ogindiri pe planuri variate a unei puteri mai înalte ca toate aceste manifestări, depășindu-le pe toate și, mai ales, fecundându-le pe toate: puterea spirituală. Legionarismul aici își are valoarea lui unică: în aceea că a isbutit să pună în mișcare realitatea centrală a vieții: spiritul.

Mișcarea legionară este înainte de toate o revoluție spirituală, una din acele prefaceri lăuntrice și totale ale sufletului omenesc, care nu se petrec în istorie decât la răscrucele vremii, la deschiderile de epocă.

Nu un partid politic se ridică prin mișcarea legionară. Ci o lume nouă naște, în întregime și organic: lumea legionară.

PE CE SE SPRIJINĂ MIȘCAREA LEGIONARĂ

Firește că o mișcare cu temelii sufletești atât de adânci și cu orizonturi atât de vaste nu se poate realiza oricând și oricum în istorie. Și nici de către oricine...

— O mișcare sufletească cu adâncimea și în acelaș timp cu orizonturile legionarismului este un fenomen de suflet omenesc, pe care istoria nu-l realizează decât atunci când Dumnezeu orânduiește o rodnică potrivire. Toate schimbările mari în lume s'au petrecut numai atunci când s'au putut alătura cei doi factori decisivi de istorie:

- 1) năzuințele adânci ale sufletului colectiv și
- 2) o personalitate creatoare care să le fecundeze.

— O lume nouă nu se naște decât atunci când toate năzuințele sufletului colectiv-oarbe și haotice de felul lor-sunt fecundate, adică scoase din starea de permanentă latență, delimitate din virtual, trecute în actual și în concret, prin puterea de fixare a unui creator de geniu. Care prin aceasta e genial: —că e omul reprezentativ. În jurul axei care e personalitatea sa, toate elementele nebuloase vin și se așează după afinități și valențe, după o mare lege de armonie și din haos se încheagă o lume.

— Lumea legionară se realizează, azi determinată de aceeași mare lege cosmică. Lumea legionară se realizează azi din năzuințele adânci și permanente ale neamului nostru, care se cristalizează, însfârșit, în jurul celei mai reprezentative personalități pe care Dumnezeu a hărăzit-o istoriei românești.

PREZENȚA ÎN ISTORIE A CĂPITANULUI

Acest conducător excepțional este Căpitanul. Lumea legionară se naște din virtualitățile sufletului românesc prin prezența polarizatoare a Căpitanului.

Personalitatea acestui om e reprezentativ românească prin aceea că e singurul om politic care crede în Dumnezeu. Nu numai că el crede. Dar crede că politica e supusă și ea lui Dumnezeu. Prin aceasta e pe linia românească a lui Ștefan cel Mare.

Personalitatea acestui om e unică prin bogăția fără sfârșit a tuturor însușirilor lui. Pus în fața oricărei situații de viață omul acesta a putut întotdeauna să facă față. Pentru că are la îndemână toate însușirile sufletului omenesc.

Omul acesta e un cerebral și un sentimental în acelaș timp, e rațional și mistic, e bun și aspru, blând și iertător, voluntar și

domol, mândru și modest, tenace fără să fie rigid, idealist fără să fie utopic, vizionar al marilor latențe românești, cu o înaltă energie spirituală, pe cât de rezistentă energie fizică, pedagog și comandant, răbdător, stăpânit, chibzuit, deși tumultos în structura temperamentului său, și mai cu seamă moral în cel mai greu înțeles al cuvântului, adică, deslegat de imperative personale-ori predestinat înaltelor dominări colective.

Ceeace e singular, după cum se vede, în construcția sufletească a acestui om, e că în el sălășluiesc valabil nu numai cele mai numeroase calități sufletești, ci cele mai depărtate. Înalta lui putere de proiecție a spiritului și în acelaș timp excepționala lui putere de organizare materială —surprinzătorul său «bun simț»—, formează un contrast de o fertilitate aproape nemai întâlnită. Oamenii care se bucură de înălțime spirituală sunt, de obicei, complect dezorientați în viața concretă. Iar «organizatorii» nu sunt niciodată obsedați de imperative spirituale.

Și, iată, omul acesta e valabil pentru toate planurile vieții. Omul acesta are cea mai armonioasă îmbinare a intelectului cu voința și sentimentul, fiind prin asta omul cel mai întreg și mai sănătos al contimporanității, expresia cea mai plină a omeniei noastre românești. Cerebralismul său e un cerebralism care merge până la luciditate, la iluminare, voința e o voință de oțel, și afectivitatea sa e uriașă, o afectivitate care proiectează asupra tuturor ființelor din jur marea sa radiație interioară. E ceva unic—ca în pasiunea Sfântului Francisc din Assisi—în uriașa putere de iubire a acestui om pentru ceilalți oameni, pentru celelalte fapte ale lui Dumnezeu, pentru animale și găzele colorate ale câmpurilor și pentru flori și pentru păsările lui Dumnezeu... și pentru copii... o uriașă putere de iubire, o nesfârșită bunătate.

Aici, desigur, e însușirea esențială care îl face un predestinat. Nimic nu s'a făcut niciodată în lume, fără iubire. Nu putem iubi, -nu putem crea. E un adevăr care depășește biologia. Pornește din divinitate, dela Cristos. Cine poate închina o mare, nesfârșită iubire acestui neam românesc, acela îl va fecunda.

Căci numai cine poate astfel iubi neamul-neamul acesta așa cum este el, socotit păcătos, ros de grele moșteniri istorice și păcate atavice-numai cine îl poate iubi total și poate total să i se jertfească, numai acela va putea desmorti latențele vieții etnice, aducând la suprafață un cu totul alt suflet românesc decât ne-am obișnuit să-l vedem. E aici un tainic proces de fecundare, un complicat joc de deslănțuiri lăuntrice pe care numai afectivitatea îl realizează în ascunsul suflet omenesc.

Fenomenul politic românesc, adică o mare înflorire de năzuinți vitale, va fi posibil numai atunci când neamul acesta obijduit va

simți, va simți înfățișat asupra lui, tradusă până în faptele mici concrete, o mare iubire care planează deasupra-i, care îi va da înfățișat sentimentul că are pentru ce trăi, că nu mai sunt zadarnice eforturile, că e înțeles, ajutat, ridicat.

Creația politică românească va fi posibilă abia atunci când în locul monstruoasei abstracții a statului român actual, se va realiza, dela Căpitan până la ultimul român, sentimentul mării comuniuni românești.

Și atunci se va deschide marea epocă românească...

Un astfel de om cum e Căpitanul, prin complexitatea însușirilor de care dispune, poate pătrunde toată diversitatea vieții și se așează în inima lucrurilor. De acolo este un punct de observație și o perspectivă asupra vieții, care îți îngăduie să o vezi simultan în totalitatea ei. Rezolvările de viață care pornesc din acel punct de observație centrală asupra ei, sunt rezolvări definitive.

Omul care stă în inima lucrurilor nu greșeste niciodată. Faptele lui pot să apară greșeli-imense, monstruoase-bieților oameni de duzină, care rezolvă viața la suprafață, cu perspectivele lor mediocre și momentane. E de ajuns, însă, să se deschidă perspectiva, pe care oamenilor obișnuiți le-o deschide timpul, pentruca toți să-i recunoască dreptatea.

Verificarea obiectivă a celor spuse până aici, a marilor lui însușiri, a puterii lui creatoare, a organicității faptelor, stă în observația isbitoare că, de vreo șase ani încoace, deși omul acesta n'are nicio calitate oficială în țară, politica oficială a țării românești a început să se învârtă cu toate evenimentele ei importante ca simple reflexe în jurul faptelor sale.

Pentruca numai faptele sale sunt organice colectivității românești.

Numai faptele sale sunt esențiale destinului românesc.

(*Din lumea legionară*, V. P. Gărcineanu.)

PRINCIPII ȘI LEGI LEGIONARE

Texte alese

* Legiunea este o mare familie spirituală a Neamului Românesc. Spiritualitatea cea nouă își găsește haina ei materială în Legiune. Trei mari principii stau la baza ei: Principiul creștin, național și monarhic. Dumnezeu, Patria, și Regele.

Ea afirmă dreptul întâietății și supremației elementului românesc în țară și pe pământul nostru și principiul, că poporul român este singur chemat să-și conducă Destinul și Patria, fiind singur răspunzător în fața istoriei. Ea va lupta pentru păstrarea neștirbită a situației câștigate de România în marele război.

Este o organizație de educație și luptă. În toate acțiunile ei se vrea cuceritoare. Educația ei pornește dela suflet, căci sufletul românesc trebuie schimbat.

Cu acest suflet nou să pornească la cucerire. La câștigarea puțin câte puțin a României celei noi. Încet pentru a dura temeinic.
(*Rânduri către Generația noastră*, p. 15. Ion Banea.)

* Legiunea afirmă că mai presus de interesele personale stă Patria cu toate nevoile ei. (*Cărticica Șefului de Cuib*, p. 93.)

* În fața ei (a țării), legionarul se prezintă nu cu drepturi cetățenești, ci cu sacre datorii. (*CSC.*, 62.)

* Un neam trăește în veșnicie prin concepția, onoarea și cultura lui. De aceea conducătorii națiilor trebuie să judece și să acționeze nu numai după interesele fizice sau materiale, ale neamului, ci ținând seama de linia lui de onoare istorică, de interesele eterne. Prin urmare, nu pâine cu orice preț, ci onoare cu orice preț. (C. Z. Codreanu, *Pentru Legionari*, p. 442.)

* Întâi să ne cunoaştem şi să ne îndreptăm păcatele noastre pe urmă vom vedea dacă avem dreptul de a ne ocupa şi de ale altora. (P. L., 178.)

* Cele şase legi fundamentale ale cuibului:

1. Legea disciplinei: Fi disciplinat legionar, căci numai așa vei învinge. Urmează-ți șeful și la bine și la rău.

2. Legea muncii: Muncește. Muncește în fiecare zi. Muncește cu drag. Răsplata muncii tale să-ți fie nu câștigul, ci mulțumirea că ai pus o cărămidă la înălțarea Legiunii și la înflorirea României.

3. Legea tăcerii: Vorbește puțin. Vorbește ce trebuie. Vorbește când trebuie. Oratoria ta este oratoria faptei. Tu făptuește. Lasă-1 pe alții să vorbească.

4. Legea educației: Trebuie să devii altul. Un erou. În cuib fă-ți toată școala. Cunoaște Legiunea.

5. Legea ajutorului reciproc: Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa.

6. Legea onoarei: Mergi numai pe căile indicate de onoare. Luptă și nu fii niciodată mișel. Lasă pentru alții căile infamiei. Decât să învingi printr-o infamie, mai bine să cazi luptând pe drumul onoarei. (CSC., 6-7.)

* În ceea ce privește teoria sacrificiului și eu sunt unul dintre acei care o admit, însă voi afirma aci un principiu imutabil: nici dvs. și nici nimeni altul nu are dreptul să facă apel la banul sărac al omului cinstit, până când nu va fi adus înapoi în vistieria statului cel din urmă ban furat de tâlharii care au jecmănit această țară. (CȘC, 101.)

* Dacă pentru politician politica înseamnă o afacere, pentru Legionar înseamnă religie... (CȘC., 75.)

* Munca aceasta mare, azi când ne călim sufletele și ne întindem în largul țării, apropiind ora victoriei, mare, mâine când va trebui să sădim și să refacem țara aceasta, a lenei, a politice și a ignoranței, este călăuzită de principiul fără de care ar da greș: ordinea.

Mișcarea Legionară nu se întemeiază exclusiv pe principiul autorității și nici pe acela al libertății. Ea își are temeliile înfpte în principiul dragostei. În el își au rădăcinile, atât autoritatea, cât și libertatea. (P. L., 332.)

Dragostea nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răsvrătire sângeroasă, nici războire socială. Ea nu poate însemna niciodată conflict. Există și o concepție ipocrită a principiului dragostei practică de tirani care, neconținut și

sistematic fac apel la sentimentul de dragoste al altora, pentru ca la adăpostul acestuia să poată urî și împila nestingheriți.

Dragostea aplicată înseamnă pace în suflete, în societate și în lume.

Pacea nu mai apare ca o biată expresie a unui echilibru mecanic și rece între cele două principii: autoritate și libertate, condamnate la veșnică războire, adică la imposibilitate de echilibru.

Pacea nu ne va da-o justiția, ci numai bunătața și dragostea, pentru că justiția e foarte greu să se realizeze integral și chiar dacă s'ar găsi un aparat de realizare perfectă a acesteia, este imperfect omul, care, neputând-o sesiza și aprecia, va fi un veșnic nemulțumit.

Dragostea este cheia păcii pe care Mântuitorul a aruncat-o tuturor neamurilor din lume. Până la sfârșit, ele se vor convinge-după ce vor fi rătăcit, cercetat și încercat totul-că în afară de dragostea pe care Dumnezeu a sădit-o în sufletele oamenilor, ca o sinteză a tuturor însușirilor omenești și trimițându-ne-o prin însuși Mântuitorul Isus Cristos, care a pus-o deasupra tuturor virtuților, nu există nimic care să ne poată da liniște și pace. (P. L., 300.)

* Din această mare luptă legionară va ieși o nouă aristocrație românească.

În crearea ei nu se va pune bază nici pe bani, nici pe avere, nici pe haine ci pe calitățile sufletești, pe virtute: va fi o aristocrație a virtuții... (C. Ș. C., 76.)

* Un popor nu se conduce prin el însuși, ci prin elita lui. Adică prin acea categorie de oameni născuți din sânul său cu anumite aptitudini și specialități. După cum albinele își cresc regina, tot astfel un popor trebuie să-și crească elita lui. La fel mulțimea, în nevoile ei, apelează la elita ei, la înțelepții satului. (P. L., 73.)

* Deci, în ultimă analiză, proplema care se pune azi poporului român și de care depind toate celelalte, este înlocuirea acestei elite. cu o elită națională, având la bază: virtutea, iubirea și jertfa pentru țară, dreptatea și dragostea pentru popor, cinstea, munca, ordinea, disciplina, mijloacele loiale și onoarea. (P. L., 391.)

* Cine fixează pe fiecare la locul său în cadrul elitei și cine cântărește pe fiecare? Cine constată selecțiunea și dă consacrarea membrilor elitei noi? Răspund: elită precedentă. Aceasta nu alege, nu numește, ci consacră pe fiecare la locul pe care s'a ridicat singur prin capacitatea și valoarea lui morală. Consacrarea o face șeful elitei, consultându-și elita. Deci o elită națională, trebuie să aibă grijă de a-și lăsa o elită moștenitoare. O elită înlocuitoare. Dar nu

bazată pe principiul eredității sociale aplicat cu cea mai mare strictețe. Principiul eredității nu e suficient în sine. După principiul selecțiunii sociale, primenită neconținut cu elementele din adâncurile nației, o elită se păstrează totdeauna viguroasă. Greșeala istorică a fost aceea că acolo unde s'a creat o elită bazată pe principiul selecțiunii aceasta a părăsit de a doua zi principiul care i-a dat naștere, înlocuindu-l cu principiul eredității și consacrand sistemul nedrept și condamnat al privilegiilor din naștere.

Ca o protestare împotriva acestei greșeli, pentru înlăturarea unei elite degenerate și pentru abolirea privilegiilor din naștere, s'a născut democrația. Părăsind principiul selecțiunii a dus la o elită falsă și degenerată, iar aceasta a dus la rățacirea democrației...

Principiul selecțiunii înlătură deopotrivă și principiul eredității. Ele nu pot sta împreună. Intre ele este un conflict, pentru că din două una: Ori există un anumit principiu al selecțiunii și atunci nu are ce căuta părerea și votul mulțimii, ori alegem noi oamenii și atunci nu mai funcționează selecțiunea. Deasemenea dacă ne servim de selecțiunea socială, nu are ce căuta ereditatea. Aceste două principii nu pot merge împreună decât dacă moștenitorul corespunde legilor selecțiunii...

Dacă o națiune nu are o adevărată elită, prin care s'o poată fixa pe a doua? Răspund printr'o singură frază, care cuprinde un adevăr indiscutabil... În cazul acesta elita se naște din războiul cu elita degenerată sau falsă. Tot pe principiul selecțiunii. (P. L. 392.)

* ... În rezumat, rolul elitei este: a) De a conduce o națiune după legile vieții unui neam. b) De a-și lăsa o elită moștenitoare bazată nu pe principiul eredității, ci pe acela al selecțiunii, căci ea cunoaște legile vieții și poate judeca întrucât persoanele se conformează prin aptitudini și știință acestor legi...

Pe ce trebuie să se întemeeze o elită... a) Curățenie sufletească. b) Capacitatea de muncă și de creație. c) Vitejia. d) Viața aspră și războire permanentă cu greutățile așezate în calea neamului. e) Sărăcie, adică renunțare voluntară, de a acumula averi. f) Credință în Dumnezeu. g) Dragostea. (P. L., 393.)

* În fruntea neamurilor, deasupra elitei, se află Monarhia. Resping Republica. În istorie, s'au văzut monarhi buni, foarte buni, slabi sau răi. Unii s'au bucurat de onoruri și de dragostea popoarelor până la sfârșitul vieții, alora li s'a tăiat capul. N'au fost deci, toți monarhii buni. Monarhia însă a fost totdeauna bună. Nu trebuie să se confunde omul cu instituția, trăgându-se concluzii false... (P. L., 399.)

* Mișcarea Legionară va da muncitorimii mai mult decât un program, mai mult decât o pâine mai albă, mai mult decât un pat mai bun. Ea va da muncitorimii dreptul de a se simți stăpână pe țară, deopotrivă cu toți ceilalți români. (C. Z. Codreanu, *Circulări și manifeste*, p. 185.)

* Nu-i deajuns să învingem comunismul. Trebuie să și luptăm pentru dreptatea muncitorilor. Au dreptul la pâine și dreptul la onoare. Trebuie să luptăm împotriva partidelor oligarhice, creind organizații muncitorești naționale care să-și poată câștiga dreptatea în cadrul statului, nu în contra statului...

Nu admitem nimănui să cate să ridice pe pământul românesc alt steag decât al istoriei noastre naționale. (P. L. 24.)

* ... Nu ne este frică de comunism sau de bolșevism. Nouă ne este frică de altceva, de faptul că oamenii dela acele ateliere nu au ce mânca; le este foame...

... Mie, în al doilea rând, mi-e frică și de altceva: de setea de dreptate.

... Atunci Dv. veți trebui să satisfaceți aceste două: foamea și setea de dreptate... (P. L., 408.)

* Prima noastră tabără de muncă a avut efectul unui început de revoluție în mentalitatea curentă...

Lumea asista la sfărșirea unei mentalități stăpânitoare până atunci: e rușine pentru un intelectual să muncească cu brațele, mai ales în muncile greoaie, rezervate în trecut robilor sau claselor diprețuite. Cei dintâi care au înțeles valoarea din acest punct de vedere, a taberei, au fost tocmai cei din clasele disprețuite. Țăranii și muncitorii, despărțiți sufletește de celelalte categorii și sfoși, pentru că munca lor nu era prețuită, s'au luminat la față, văzând în aceasta, din primul moment, un semn al prețuirii muncii istovitoare și a prețuirii lor. Ei s'au simțit einștiți și poate au întrezărit în viitor zile mai bune pentru ei și pentru copiii lor... (P. L., 191.)

* Mișcarea Națională, neavând deci caracterul regimurilor dictatoriale, ne întrebăm: ce este atunci? Este o formă nouă de conducere a statelor...

Cred că are la bază acea stare de spirit, acea stare de înaltă conștiință națională, care, mai de vreme sau mai târziu, se întinde până la periferia organismului național...

Această stare de drept s'ar putea numi: o stare de ecumenicitate națională. Un popor în întregimea lui ajunge la conștiința de sine, la conștiința rostului său și a destinului său în lume.

... În acest caz, șeful nu mai este un stăpân, un dictator care face ce vrea, care conduce după bunul plac. El este expresia acelei stări de spirit nevăzute. Simbolul acestei stări de conștiință. El nu face ce vrea. El face ce trebuie. Și este condus: nu de interesele individuale, nici de cele colective, ci de interesele națiunii eterne la a căror conștiință au ajuns popoarele. În cadrul acestor interese și numai în cadrul lor își află maximul de satisfacție normală interesele personale și cele colective. (P. L. 313.)

* Statul nou presupune în primul rând și ca un lucru indispensabil, un tip nou de om. Un stat nou cu oameni vechi, nu se poate concepe. Statul este o simplă haină, care îmbracă trupul națiunii. Putem să facem o haină nouă, luxoasă, scumpă dar nu va fi de niciun folos, dacă va îmbrăca un trup istovit, distrus de cangrene morale, și fizice. (C. Ș. C., 64.)

* Statului zis de drept, care permite joc liber egoismului interesat al individului sporadic, noi îi opunem statul etic, clădit pe legalitatea moralității, în lăuntrul căruia nu-și găsește armonizări și justificări decât aspirațiile și interesele colectivității naționale. (Crez de Generație, p. 17.)

* Celor ce mă întrebă când vom începe acțiunea politică pentru guvernare, le răspund: «Atunci când șefii de regiuni și de județe îmi vor raporta, că în organizațiile lor nu mai există niciun om incorect.» (Circ., 107.)

* Toată problema se pune: a) în înfrângerea oricărei pofte, în biruirea trupului și a materiei; b) în eliberarea sufletului de sub jugul materiei; c) în concentrarea lui în rugăciune, deci în apropierea cât mai mult de morți, de Sfinți, de Mântuitorul Isus Cristos, de Dumnezeu... (Circ., 269.)

* Dumnezeu a vrut să ne arate, că, în lupta și biruința legionară, materia n'a jucat niciun rol... Ucidem în noi o lume, pentru a înălța o alta, înaltă până la cer. Domnia absolută a materiei este răsturnată, pentru a fi înlocuită cu domnia spiritului, a valorilor morale. Nu negăm și nu vom nega existența, rostul și necesitatea materiei în lume, dar negăm și vom nega deapăruri dreptul stăpânirii ei absolute...

Singura forță morală în începuturile noastre nu am găsit-o decât numai în credința nestrămutată, că plasându-ne în armonia originară a vieții—subordonarea materiei spiritului—vom putea înfrânge adversitățile și vom putea birui în contra puterilor satanice, coalizate în chipul de a ne nimici. (P. L. 278.)

* Noi nu facem și n'am făcut politică, o singură zi în viața noastră. Noi avem o religie, noi suntem robii unei credințe. În focul ei ne consumăm și în întregime stăpâniți de ea, o slujim până la ultima putere. Pentru noi nu există înfrângere și dezamare, căci forța, ale cărei unelte vrem să fim, e etern invincibilă. (Cranii de lemn. I. I. Moța.)

* Iată-ne acum și cu granițele Mișcării fixate: Cu un capăt înfipt în pământul țării și cu celălalt în cer: Arhanghelul Mihail și Pământul Strămoșesc. (P. L.)

* Țelul final al Neamului.

Este viața? Dacă este viața, atunci nu interesează mijloacele pe care neamurile le întrebuintează spre a și-o asigura. Toate sunt bune, chiar și cele mai rele. Se pune deci problema: După ce se conduc națiunile în raport cu alte națiuni? După animalul din ele? După tigru din ele? După legea peștilor din mare sau a fiarelor din pădure?

Țelul final al neamului nu este viața. Ci învierea. Învierea neamurilor în numele Mântuitorului Isus Cristos. Creația, cultura, nu-i decât un mijloc, nu un scop, cum s'a crezut, pentru a obține această înviere. Este rodul talantului, pe care Dumnezeu l-a sădit în neamul nostru, de care trebuie să răspundem. Va veni o vreme când toate neamurile pământului vor învia, cu toți morții și cu toți regii și împărații lor. Având fiecare neam locul său înaintea Tronului lui Dumnezeu. Acest moment final, «învierea din morți», este țelul cel mai înalt către care se poate înalța un neam.» (P. L., p. 397-98.)

* Războaiele se câștigă de aceia care au știut să atragă din văzduh, din ceruri, forțele misterioase ale lumii nevăzute și să-și asigure concursul acestor forțe. Forțele acestea misterioase sunt sufletele morților, sufletele strămoșilor noștri, care au fost și ei odată legați de glia, de brazdele noastre, care au murit pentru apărarea acestui pământ și care sunt și azi legate de el prin amintirea traiului lor de aici și prin noi, copiii, nepoții și strănepoții lor. Dar mai presus de sufletele morților stă Dumnezeu...

Cum se poate asigura concursul acestor forțe?

1) Prin dreptatea și moralitatea cauzei acțiunii tale și, 2) Prin apelul fervent, insistent la ele. (C. Ș. C., 55.)

* Dogma legionară ne spune: Cantitatea de jertfă făcută, determină victoria. (C. Ș. C., 67.)

* Vrem să construim deci (și cu ajutorul lui Dumnezeu vom construi) o celulă de strălucitoare lumină, care va acționa, adică va lumina și deci va mântui. Nu suntem creatori de lumină. Ea se află numai la Dumnezeu. Nu suntem făuritori ai mântuirii dorite, ci vrem să fim simple unelte ale acestei forțe salvatoare pe care n'o căutăm așadar în altă parte, decât în singurul loc unde se află: la Dumnezeu. (*Cranii de lemn*, p. 16.)

* Vom învia, vom birui.

A învia Cristos, sădind nădejdea învierii din morți; că viața noastră nu se termină aici la acești așa de trecători 60-70 de ani; că se prelungește dincolo; că ne vom întâlni iar cu cei dragi ai noștri și nu ne vom mai despărți niciodată. Că vom învia din morți în numele lui Cristos și numai prin Cristos, adică în afară de credința în Cristos nimeni nu va învia și nu va fi mântuit. (C. Z. Codreanu: *Insemnări dela Jilava*, p. 50-51.)

* Legiunea va stimula energia și forța morală a neamului, fără de care nu poate exista niciodată biruința. (*P. L.*, 298.)

* Vom jura deci, că vom lăsa prin legământ urmașilor să vină să jure la mormântul lui Moța și Marin pe urmatoarele condiții esențiale ale elitei, pe care noi înșine jurăm:

1) Să trăim în sărăcie ucigând în noi poftele de îmbogățire materială.

2) Să trăim o viață aspră și severă cu alungarea luxului și îmbuibării.

3) Să înlăturăm orice încercare de exploatare a omului de către om.

4) Să jertfim permanent pentru țară.

5) Să apărăm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s'o ducă pe căi de compromisuri sau compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar din înalta linie morală. (*Circ.*, 125-6.)

* În sate, când cântam sau vorbeam oamenilor, simțeam că pătrund în acele adâncuri sufletesti nedefinite, acolo unde politicienii, cu programele lor de împrumut nu putuseră să pogoare. Aici, în aceste adâncuri, am înfipt rădăcinile Mișcării Legionare. Ele nu vor mai putea fi scoase de nimeni. (*P. L.*, 343.)

* Când lumea veche sărea asupra legionarilor, bătându-i și rănindu-i, Căpitanul dădea această riposta: un cămin pentru cei răniți.

El a mers atunci și mai departe și a spus: dacă ne veți omori, vom crea un cimitir legionar. (Ion Banea: *Căpitanul*, p. 64.)

* Niciodată Mișcarea Legionară, pentru a birui, nu va recurge la «idea de complot» sau «lovitură de stat»...

... prin esența însăși a concepției noastre, noi suntem contra acestui sistem (lovitura de stat). Însemnează o atitudine de bruscare, de natură exterioară, pe când noi așteptăm biruința noastră dela desăvârșirea în sufletul națiunii, a unui proces de perfecțiune omenească... (*Circ.*, 271.)

* ... Vom merge pe linia legilor țării, neprovocând, ocolind orice provocare, nerăspunzând la nicio provocare. (*P. L.* 291.)

* Noi ne-am încadrat însă în cea mai perfectă ordine și legalitate. Pentru că să nu ni se poată spune nimic. Dar aceasta nu va avea nicio valoare. Lozinea guvernelor va fi: «nu vă putem distruge pentru că ați călcat legile? Nu-i nimic, le călcăm noi și vă distrugem! Nu vreți să fiți «ilegali»?... Suntem noi «ilegali». Încât în modul acesta, am intrat într'un sistem cu adevărat talmudic: pe de o parte, acuzați prin presă și prin toate oficiile politice, de «ilegalitate», iar pe de altă parte, stând în cadrul perfect al legii, suntem măcinați prin cele mai odioase sisteme, de către toți reprezentanții guvernelor și ai statului aflați în cea mai flagrantă ilegalitate». (*P. L.*, 417.)

* Deci suntem aruncați din raportul de Drept în raportul de Forță.

Pe acesta însă noi nu-l primim. Noi am înțeles să acționăm în cadrul legii, manifestându-ne credințele noastre...

... dacă orice manifestație de credință ne este interzisă, rațiunea de existență a partidului nostru a încetat.

Nu voim să întrebuițăm forța. Nu voim să întrebuițăm violența. (*Circ.*, 271.)

* Vor trimite să ne prindă și să ne omoare. Vom fugi; ne vom ascunde; vom lupta; iar la urmă vom fi desigur răpuși. Căci noi vom fi puțini, urmăriți de batalioane și de regimente românești.

Atunci vom primi moartea. Sângele nostru al tuturor va curge. Acest moment va fi cel mai mare discurs al nostru, adresat Neamului Românesc, și cel din urmă...

Moartea noastră, în modul acesta, ar putea aduce acestui neam mai mult bine, decât toate eforturile zădărnice ale vieții noastre întregi... Neputând învinge în viață fiind, vom învinge murind.

Am trăit, așa dar, cu gândul și cu hotărârea morții. Aveam soluția sigură a biruinței pentru orice împrejurări.. Ea ne dădea liniște, ea ne dădea tărie. Ea ne va face să zămbim în fața oricărui și a oricăror încercări de distrugere. (*P. L.*, 91-92.)

* Comunismul este ca acea fiară roșie din Apocalips, care se ridică pentru a isgoni pe Cristos din lume.

Fiara roșie va fi biruită, fără îndoială, până la sfârșit. Căci Biserica întemeiată de Domnul Cristos, nu va fi doborâtă «nici de porțile Iadului».

Dar, iată, ca totuși în țările unde comunismul diavolesc a biruit, Biserica a fost doborâtă. Nu pentru veșnicie, dar totuși a fost doborâtă pentru veacul de azi; în locul ei s'a înstăpânit puterea diavolească a necredinței, a stricăciunii, cu suferințele și moartea sufletească a oamenilor de azi.

Noi credem în învierea Bisericii atât în Rusia cât și în Spania comunistă. Dar această înviere cât și mântuirea țării noastre de pacostea stăpânirii lui Anticrist, atârnă de vrednicia noastră. (Ion I. Moța: *Testament*, 1936.)

* Dacă noi tineretul, vom fi puși în situația tragică, de a intra într'un război alături de puterile bolșevismului, împotriva celor care apără civilizația creștină a lumii, care apără Bisericile de dărâmare, care apără moaștele sfinților, care apără de profanare mormintele eroilor, —declarăm pe față că— vom trage toți cu revolverele în acei ce ne-au dus acolo și pentru că nu vom putea dezerta, spre a nu face act de desonoare, ne vom sinucide.

Niciodată, tineretul Neamului Românesc, nu va lupta sub semnul Satanei, împotriva lui Dumnezeu.

... Față în față stau numai două lumi. Sub presiunea lor, în clipa războiului, toate combinațiile diplomatice se vor năruia ca niște castele de carton.

Aceste două lumi sunt: Statele revoluțiilor naționale care luptă

pentru apărarea Crucii și a unei civilizații milenare, și bolșevismul cu anexele sale care luptă pentru nimicirea neamurilor și pentru prăbușirea civilizației creștine. Acestea din urmă, bolșevismul și anexele sale, vor fi nimicite de armatele Crucii și ale ordinii naturale ale lumii. Dacă politicienii români ne vor duce în lotul lor, România va fi ștearsă de pe harta Europei. (*Circ.*, 102-1937.)

* Primejduirea aceasta a Basarabiei, pe Căpitanul Legiunii nu-l putea lăsa indiferent. Face un apel către organizațiile tinerești românești de toate nuanțele și credințele, de a lupta împreună pentru combaterea comunismului din țară.

În vederea înțelegerii și coroborării unui plan comun de luptă, convoacă pentru Dumineca Floriilor 1930 o ședință la București. Interesele mărunte și de partid au stăpânit sufletele. Mulți n'au răspuns la invitație, iar cei prezenți se încurcau în ițele variatelor ambițiuni.

Văzând aceasta, Căpitanul înființează împreună cu oamenii săi și cu cei care aveau să-l urmeze în această cale, Garda de Fier, organizație de luptă împotriva comunismului.

Reproducem chemarea Căpitanului la înființarea acestei organizații:

«GARDA DE FIER»

—apel la unire către tinerimea română, din toate Societățile și Grupările—

Copii ai Sfintei Români!

Ca o avangardă a armatelor roșii, înaintează din direcția Nistrului, propaganda plătită a Moscovei. Ea proclamă în masele muncitorilor și țăranilor necăjiți: ura contra armatei, disprețul către Coroană, necredința în Dumnezeu și comunizarea averilor. Sunt atacate centrele vitale ale existenței noastre naționale.

Aduceți-vă aminte că în jurul acestora: Dumnezeu, Rege, Armată și Moșie, Neamul nostru s'a grupat în ceasurile tragice, ca în jurul unor sfinte talismane mântuitoare în tot decursul istoriei sale; dela Decebal... și mai înainte de Decebal. În fața acestei primejdii, astăzi grupările politice se sfarmă între ele pentru chestiuni mărunte. Noi copiii acestei țări, care mâine vom cădea cei dintâi pe câmpurile de bătaie și care ne vom înfrăți cu drag la umbra aceleiași cruci albe, lângă hotărul atacat de dușmani, acum când glasul Patriei ne chiamă, să ne întindem mâinile frățeste unul către altul și în fața începutului de subminare a Țării, să proclamăm într'un singur suflet: Unirea întregii tinerimi române.

Ne revine nobila sarcină de a paraliza acțiunea aventurierilor plătiți ai bolșevismului. De a-i soma să se oprească și să se retragă.

Poporul român, gelos de libertatea lui, nu mai poate tolera acțiunea criminală de desagregare și dărâmare a Patriei.

Tu, tinerime a României Mari, înalță-te în ceasul acesta și toarnă zid de neînving în jurul Regelui, în jurul Bisericii tale creștine, în jurul Armatei și Moșiei străbune.

Sus inimile și înainte!

Corneliu Zelea Codreanu. (Căpitanul, de Ion Banea, 48-49.)

MIȘCAREA LEGIONARĂ ȘI BISERICA

(din scrisoarea răspuns unui Preot-Profesor)

Linia istorică este una: aceea pe care o trăim noi. Căci noi trăim în veac.

Linia Bisericii este cu mult deasupra noastră. Către ea tindem, dar nu realizăm decât puțin. Pentru că trăim sub condamnare și sub piatra de moară a păcatelor noastre, a lumii, și a moși-strămoșilor noștri.

Recunoaștem că suntem păcătoși: aceasta este atitudinea legionară față de Biserică.

* * *

Mi se pare însă că și Biserica (reprezentanții ei, oamenii) s'au îndepărtat dela linia Bisericii, în fapt.

Așa bunăoară: Preoții binecuvintează cu mâna lor armele, săbiile, puștile, mitralierele, și tunurile armatelor, care pleacă la războiu. Ei merg în fruntea armatei și îndeamnă trupele să se lupte cu vitejie, să reziste, să tragă. E drept că există o ramură, sectă care propagă lăsarea armelor jos. Dar aceștia sunt adventiștii. Să fie oare mai puri în credință, mai aproape de linia Bisericii? Iată o problemă care se pune.

Poate da Biserica Ortodoxă un pas înainte adventismului, admitând că acesta ar fi mai pur?

* * *

Dacă preoții binecuvintează armele, înseamnă că sunt bune.

Dacă sunt bune, înseamnă că le pot întrebuița și ei (căci e penibil, în adevăr penibil, ca ei să spună soldaților: trageți numai voi cu ele, noi nu tragem că e păcat). Iar dacă nu sunt bune, pentru ce le binecuvintează?

Preotul cu crucea și cu pușca?

Întreb: cine va putea scoate din Istoria Românilor sau care Sinod va putea afurisi pe Popa Balint și pe alții ca el, care în adevăr au stat cu pușca într'o mână și cu crucea în alta?

Cine va fi acela care va afurisi în numele Bisericii Catolice pe călugărul care a murit acum două săptămâni la mitralieră, alături de alți călugări, după ce a tras toate cartușele, apărându-și altarul și sfințele icoane?

Pe câmpul de luptă sunt trădători. Ei sunt împușcați de plutonul de execuție. Biserica nu afurisește plutonul. Din contră ia parte la scenă.

* * *

Biserica spune: cel ce a ucis nu poate fi preot.

Răspund: la Carmen Sylva este preot un fost învățător, căpitan în timpul războiului, care a tras și a ucis mulți. Și ca el sunt foarte mulți preoți.

* * *

Pe cei ce au ucis pe Stelescu, se zice că trebuie dați afară dela Teologie. Cred că nu. Și pentru motivul de mai sus, dar și pentru altul: ei pot zice: nu ne facem preoți. Ne facem cizmari. Dar vrem să învățăm Teologie.

* * *

Iată fapte, fapte de pe pământ.

Cred însă în superioritatea nepieritoare a principiului Bisericii Creștine: Biruința veșnică și adevărată este Biruința născută din martiriu.

25 Noembrie 1936. Corneliu Zelea Codreanu.

IERTAREA CREȘTINĂ

Iertare! Iertare creștină. Cuvântul a fost prea des pomenit în ultimele zile. Dar la înțelesul lui câți dintre noi se vor fi gândit cu dinadinsul? Și totuși el trebuie lămurit.

Creștinismul este religia iubirii, a milei și a iertării. Religia celor slabi? A sclavilor? A, nu! Ci mai de grabă a eroilor. A eroilor umili și anonimi; a celor care s'au înfrânt pe ei, a celor ce nu mai sunt ai lor, ci ai lui Dumnezeu.

Cine nu mai cere nimic pentru el, e creștin.

Cine nu mai există prin el, e creștin.

Cine s'a omorât în trupul lui, în ambițiile și poftele lui, dar trăește în spiritul și în legea lui Dumnezeu, acela e creștin.

Înseamnă însă aceasta că un creștin nu există, nu cere nimic, nu vrea nimic, nu luptă pentru nimic? Deloc. El este, luptă și cere împlinirea legii lui Dumnezeu.

De-ți va greși aproapele tău nu de șapte ori, dar de șaptezeci de ori câte șapte, iartă-l pre el. De-ți va greși ȚIE! De-ți va greși ție, nu ai niciun drept să-l osândești; căci cine te-a pus pe tine judecător în propria ta cauza; și de unde vei lua puterea să osândești și hotărîrea să execuți? Cum de poți aduna atâta tărie în sufletul tău, încât să iei asupra ta păcatul grozav de a te înscăuna ca stăpân peste oameni? Deci iartă-l.

Dar noi mai știm ceva: Știm că batjocorit, scuipat, palmuit și spânzurat pe cruce, Cristos a gemut îndurător: Iartă-le lor, Doamne, că nu știu ce fac. Dar tot Cristos, îndurătorul a toate, e cel care a luat biciul și a gonit pe zarafii și negustorii care spurcau casa Domnului. Dece se uită așa ușor lucrurile acestea?

Dece nu ne dăm seama că blasfemăm și că batjocorim tocmai

ce e mai cutremurător de sublim în creștinism atunci când bagatelizăm iertarea creștină, făcând din ea o mușama cu care să acoperim păcatele ce se fac împotriva «legii»?

Căci tocmai asta e sublim în religia noastră desrădăcinarea subiectivismului și a sentimentalismului, obicinuit să centreze toate întâmplările asupra noastră, înșine, și punerea noastră absolută în slujba unei realități transcendente nouă.

Iertarea în domeniul relativ al personalului e la locul ei: pentru că noi neexistând ca «noi», insulta ce ni se face nu are obiect, nu există pur și simplu. Iertarea greșelilor greșităților noastre echivalează cu indiferența față de răul care ni se face, pentru că acest rău noi nu-l simțim.

Așa fiind iertarea nu e un principiu de morală, ci o metodă terapeutică pentru prelucrarea noastră personală.

Dar atunci iertare pentru păcate împotriva legii (dumnezeești) nu există pentru noi; nu stă în mâna noastră, ci în mâna lui Dumnezeu; singur Dumnezeu poate să ierte. Noi nu! Ar fi prea mare îndrăzneala, și orgoliul acesta ne-ar pierde.

Încetați deci, mielușei ai lui Dumnezeu, cu risipa de generozitate; **NON DE RE TUA AGITUR!** (Nae Ionescu: din «Roza Vânturilor»).

CUVÂNTUL LUI ION MOȚA CĂTRE TÎNERETUL ROMÂNESC ÎN 1935

«Când vei spune cumplitilor tăi dușmani: Nu-mi pasă dacă mă veți zdrobi sau nu, nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinței, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbușirea voastră și când pornești și te menții până la capăt cu această hotărâre senină, nu încipe nici o îndoială că porți în tine o forță pe care nici o tehnică represivă nu o poate birui.

Spiritul de jertfă este esențialul!

Avem cu toții la dispoziție cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile și mitralierele: este propria noastră cenușe!

Nicio putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru Dreptate și Dumnezeu.

Camarazi! Trecutul tuturor luptelor românești și al luptelor studențești ne învață să mânuim această teribilă armă:

Propria noastră jertfă!

Coborâți în adâncul vostru sufletesc și întrebați-vă dacă vă multumește sau nu o simplă recitare de idealuri menite a fi veșnic în frunte. Iar dacă veți simți că demnitatea voastră de om și de Român nu vă îngăduie rușinea tuturor resemnărilor, atunci împacați-vă (pe încetul și definitiv, iar nu numai în clipa unui entuziasm trecător) cu gândul că viața voastră personală cade cu totul pe al doilea plan, și treceți dincoace, pe marele drum dureros al jertfei pentru binele altora, pentru binele neamului, pentru slujirea lui Dumnezeu.

Astfel, dacă veți condiționa lupta de faptul de a nu vă stingheri interesele personale oricât de îndreptățite, atunci toate moțiunile voastre frumoase, toate congresele voastre înfierbântate, nu vor aduce nici o biruință, ci vor rămâne în istorie doar pentru a caracteriza lașitatea unei generații nevrednice de înaintașii ei și menite blestemului urmașilor.»

DRAGI CAMARAZI *,

După 15 ani de luptă, de prigoniri și de jertfe, tineretul României trebuie să știe că ceasul biruinței legionare nu mai este departe.

Toate încercările de vrăjmășie vor fi strivite. Toate planurile de ademenire, toate încercările de cumpărare a sufletelor, toate încercările de desbinare și toate trădările vor cădea la pământ.

Priviți-i drept în ochi pe toți tiranii voștri. Îndurați cu resemnare orice lovitură, suportați orice chin, căci jertfa noastră a tuturor, va fi temelie de fier, de trupuri frânte și de suflete chinuite, a biruinței.

Acei ce vor cădea dintre voi, vor avea nume și morminte de eroi.

Iar cei ce ne vor ucide, vor purta nume de trădători și vor fi blestemați din neam în neam.

Din adâncuri se înalță biruitor legionarul. Cu sufletul său de stâncă. Cei ce cred că-l pot învinge ca și cei ce cred că-l pot cumpăra, se vor convinge încurând, dar prea târziu, că s'au înșelat.

CORNELIU ZELEA CORDREANU.

(*) Cu ocazia împlinirii a 15 ani de luptă (1922-1937) Căpitanul adresează aceste cuvinte legionarilor lui.

Ele sunt vii în inima noastră azi ca și ieri și vor rămâne ca o candelă aprinsă în sufletul generațiilor de mâine.

UN BREF RESUMÉ D'HISTOIRE LÉGIONNAIRE

Traduction de quelques textes du roumain

UN BREF RESUMÉ D'HISTOIRE LÉGIONNAIRE

Le vendredi 24 Juin 1927.

— Jour où l'on fête la naissance de St. Jean-Baptiste, par Corneliu Zelea Codreanu, Ion I. Moța, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu et Radu Mironovici, camarades de prisons, a été fondée «La Légion de l'Archange Michel». Elle prit son nom de l'icône du Saint Archange qui se trouvait sur la porte de gauche de la chapelle de la prison de Văcărești.

Et désormais cette icône présidera toutes nos luttes et toutes nos heures de souffrance. En but aux flèches emprisonnées et aux railleries de nos ennemis nous étions si peu nombreux et si pauvres que cette pauvreté même nous épouvantait. Pourtant, pas un instant nous avons perdu la foi en nous même et en notre mission. Nous n'avons jamais douté, on aurait dit que Dieu nous avait à dessein réuni tous si pauvres pour que soit bien démontré l'ordre moral de la victoire légionnaire. Dès les premiers moments nous avons eu la vision claire de la victoire finale et nous avons assumé l'entière responsabilité de la direction. Depuis, nous avons passé par maintes difficultés, des dangers et d'innombrables risques, mais cette vision de la victoire ne nous a pas quitté une seconde. Dès le premier jour, les mêmes légionnaires nous ont suivis et la même foi puissante se lisait dans leurs yeux...

Le premier Août 1927.

Apparaît «Pământul Strămoșesc» (Terre des ancêtres) sortant de l'imprimerie de «Libertatea» à Orăștie grâce à l'aide du père Ion Moța...

Le 8 Novembre 1927.

Fête de Saint Michel Archange. Eut lieu le premier serment... Ce matin là nous sommes réuni au notre siège tous les légion-

naires de Iași, ainsi quelques autres qui étaient venus de plus loin. Nous étions peu nombreux, mais puissants par notre foi immuable en Dieu et dans Son aide; puissants par notre volonté rester fermes au milieu de n'importe quelle tempête; puissants par notre détachement de tout ce qui est terrestre. Nous étions animés par le désir et la joie de servir la cause de la Nation Roumaine et la cause de la Croix. Ainsi étaient ceux qui attendaient avec impatience l'heure du serment, pour former pleins d'entrain la première vague d'assaut de la Légion. Au milieu de nous, vêtus de blanc au costume national roumain, tout comme aux heures de persécutions, étaient: Ion I. Moța, Ilie Gârneață, Radu Mironovici et Corneliu Georgescu, ceux qui, ayant traversé l'épreuve de la prison, portaient sur leurs épaules tout le poids du mouvement national, depuis 5 ans.

La prière.—A dix heures tous en costume national, avec des «căciuli» (bonnet de fourrure), nous sommes partis formés en colonne de marche vers l'église St. Spiridon. Là, on chanta un requiem pour le repos des âmes de Ștefan Voievode, Prince de Moldavie, Michel le Brave, Mircea, Ion Vodă, Horia, Cloșca et Crișan, Avram Iancu, Domnul Tudor, du roi Ferdinand et de tous les Voievodes et de tous les combattants tombés sur les champs de bataille pour la défense du sol roumain.

Le serment.—Nous sommes revenus au Foyer toujours en colonne de marche et en chantant l'hymne de la Légion. C'est là qu'eut lieu l'émouvante solennité du serment des premiers légionnaires.

La terre des ancêtres.—Cet acte commença par la fusion de la terre apportée de la tombe de Michel le Brave de Turda avec de la terre de Moldavie de Răsboieni, là où Etienne le Grand livra ses plus durs combats, et de la terre de partout où le sang des ancêtres s'y est mêlé en la sanctifiant.

En recevant cette terre, on lisait, avant la repandre sur la table, la lettre de celui qui l'avait envoyée ou apportée. Lorsque posée, deux légionnaires s'approchèrent et commencèrent à mélanger pieusement cette terre, pendant que les autres saluant avec le bras tendu, chantaient de toutes leurs forces l'hymne de la Légion:

*«Debout, Roumain, au combat, l'heure
A sonné pour la Nation Roumaine...»*

Ce fut un moment si grandiose et si émouvant, qu'aucun de nous ne put retenir les larmes qui lui montaient aux paupières. Ce chant était le cri même de notre douleur et de la douleur du peuple roumain invoquant nos aïeux, les Daces qui ont vécu en ces lieux, depuis 2.000 ans. C'était l'appel même de l'héroïsme.

Le petit sac de la terre.—Le talisman du légionnaire:

Chacun reçut après le serment un petit sac de terre mêlée pour

le porter au cou. Corneliu Codreanu prêta serment devant Ion I. Moța qui lui remis le petit sac de terre. Ion Moța et les autres prêtèrent serment devant Corneliu Codreanu...

...: «T'engages-tu à vaincre tous tes désirs et tous tes intérêts personnels pour la cause de la Justice et de la Patrie?» «Oui...»

«Dans cette lutte, te soumettras-tu à la Légion de l'Archange Michel?» «Oui...»

... Ainsi se clôtura la fête des Saints Archanges Michel et Gabriel. En portant sur notre cœur, comme un talisman, la terre sacrée de nos ancêtres, il semblait que nous pouvions en tirer un sang héroïque et le faire couler dans nos veines.

Le 19 Février 1928.

Après deux mois d'efforts nous achetions le camion automobile appelé «la chevrette de la Légion» (234.000). En été, pour nous procurer l'argent nécessaire à l'entretien du Mouvement et pour payer les dettes du camion, nous travaillons à la briqueterie (120.000 briques) et au potager (un hectare) sous la railleries journalières des cousins. Puis, nous faisons du commerce vendant les légumes du potager avec le camion aux monastères d'Agapia, de Văratec et nous continuons silencieusement à lutter pour notre Mouvement.

Le 15 Décembre 1929.

A lieu la première reunion politique légionnaire à Tg. Berești, puis à Valea-Horincei, dans le département de Covurlui...

Le 27 Janvier et le 3 Février 1930.

Ont lieu les grands reunions à Cahul où M. Ion Zelea Codreanu intervint...

Pendant l'été 1930.

Interdiction de la marche de Bessarabie. Arrestations. Aquittement.

Le 4 Août.

Nous commençons la maison du nouveau Bucarest.

8 Novembre 1930.

La constitution du Sénat Légionnaire... Le nombre de membres arrivera jusqu'à 100.

Le 1 Janvier 1931.

Arrestation de Corneliu Zelea Codreanu, Banea, Totu, Amos; ils sont acquittés après soixant-dixsept jours d'arrêt, par le tribunal, la cour d'appel et la cour de cassation.

Le Juin 1931.

Nous participons pour la première fois à des élections en 17 départements. Nous obtenons 34.000 voix et nous échouons.

Le 31 Août.

Elections partielles à Neamț. Nuțu Eșanu nous donne son concours. Les légionnaires triomphent sur tous les autres partis avec 11.000 voix.

Le 27 Avril 1932.

Elections partielles à Tutova. Pour la seconde fois, après de dure, mais glorieux combats, les légionnaires triomphent sur tous les autres partis de Roumanie.

Le 17 Juillet 1932.

Elections générales. Les légionnaires luttent en 36 départements, obtenant 79.000 voix et 4 mandats. Les députés légionnaires gardent au Parlement une attitude silencieuse et mesurée... Le courant légionnaire s'accroît. Nous possédons 17 journaux avec un tirage de 35.000 ex., une imprimerie, deux autos et sommes à la veille d'acheter encore trois autres. Nous avançons avec confiance dans durs instants croyant au destin lumineux de notre patrie, découverts devant tous les sacrifices qu'ont accomplis plus de mille légionnaires.

Novembre 1933.

Du Journal Officiel, la Déclaration du Chef de la Légion tenue au Parlement: «C'est pourquoi nous attendons un autre régime, un autre système, qui viendra après que celui-ci se sera effondré sous le poids et sous le nombre de ses erreures... un régime qui déclarera la guerre à la misère et à la puvreté générale... qui supprimera tout le parasitisme qui vit sur le corps épuisé du pays, qui mettera en mouvement, organisera et stimulera toutes les énergies créatrices de la nation, qui extirpera la malhonnêteté et qui confisquant les fortunes des coupables, rendra à la trésorerie de l'état l'argent volé, jusqu'au dernier centime; un régime qui à la tête des grands masses, pauvre dans les jours heureux, saura dans le malheur manger le même pain noir que l'ouvrier. Car dans les temps durs, la misère morale, l'inégalité de traitement, blesse plus que la misère matérielle. Il est inadmissible que les uns vivent dans le luxe avec du caviar et du champagne, tandis que d'autres n'ont même pas de la galette de maïs, sous un régime démocrate ami du peuple; un régime qui fera justice au Roumain dans son propre pays; soignera ses profondes blessures; réparera les injustices séculaires qu'il a dû supporter au cours des longues dominations étrangères...; créera

le nouvel état étnico-national basé sur la primauté de la culture nationale de la famille et des corporations ouvrières.» (C. Z. Codreanu: *Cărticica Șefului de Cuib*, 1933.)

1933, XI.

Vient au pouvoir le gouvernement libéral présidé par le premier ministre I. G. Duca. Une des missions de ce gouvernement est la destruction du Mouvement Légionnaire.

1933, 9-10-XII.

Sur l'ordre paru dans le journal du Conseil des Ministres 1456 se disout le groupement politique «Archange Michel» dit aussi «La Garde de Fer»; le même journal 1457 publie des dispositions complémentaires du précédent s'appliquant aux dites organisations qui portent aussi la dénomination de «Groupement Corneliu Zelea Codreanu».

— Suit l'arrestation de tous les légionnaires, on fait des perquisitions domiciliaires et on torture les arrêtés.

— Le légionnaire Sterie Ciumetti est assassiné. On discute le cas au parlement. Le ministre libéral Iamandi reconnaît cet assassinat.

1933, 30-XII.

L'attentat contre le premier ministre I. G. Duca dans la gare de Sinaia par les «Nicadori», trois membres de la Garde de Fer. Ils se présentent volontairement à la Police reconnaissant avoir agité de leur propre initiative. Néanmoins injustement la Garde de Fer est accusée de conspirer.

1934, 7-I.

Selon des informations certaines, si la Police avait arrêté ce jour là le Capitain, il aurait été tué. C'est pourquoi que le Capitain accompagné par le légionnaire Victor Silaghi se rendit en secret chez le camarade Puiu Traian. Mais le propriétaire de la maison le reconnut et il dut aller ailleurs. Il passa quelque temps dans une maison abandonnée, puis chez l'avocat Prodie et dans la maison de Cernoianu. Il s'arrêta aussi chez le colonel Ștefan Zăvoianu où il résida jusqu'au commencement du procès des «Nicadori». Lorsque la date du procès fut connue le Capitain accompagné de Zăvoianu et du professeur et prêtre Grigore Cristescu, se livra lui-même à la Justice, et prouva son innocence.

1934, 10-XII.

Il se fonde le parti «Tout pour la Patrie», expression politique de la Garde de Fer. Ainsi le Mouvement Légionnaire retrouve sa

personnalité juridique que le gouvernement lui avait retiré un an avant (10-XII-1933) illégalement. Le général Cantacuzino-Grănicerul est élu président du parti. Reapparaît l'organe des étudiants roumains «La parole des étudiants» (Cuvântul Studentesc). Le légionnaire Traian Cotigă est élu président de «l'Union des étudiants chrétiens», pour tout le pays.

1935, 1-I.

Les chefs des districts légionnaires de la première série sont nommés dans les 71 districts du pays. Prennent naissance les Inspectoriats Régionaux Légionnaires.

1935, IV.

La «Génération des étudiants de 1922» se réunit à Bucarest dans le palais de la Médecine. Appartenaient de droit à cette organisation tous les étudiants inscrits à l'Université pendant l'année scolaire de 1922-23; ainsi que les membres en fonction des comités centraux des étudiants des années suivantes. Ion I. Moța est élu président de cette organisation.

— Le Congrès des étudiants a lieu à Craiova.

— Durant l'été s'ouvre à Carmen Sylva un camp de travail dont le but principal est la création de cadres. Le camp est commandé par le Capitain lui-même.

— Dans l'intérieur du pays les camps de travail et les chantiers sont en pleine activité (Giulești, Rarău, Bucarest, Dealul Negru). Des églises, des écoles, des chemins, des ponts, des maisons pour les pauvres, etc., sont construits ou réparés.

1936, IV.

A lieu le Congrès des étudiants à Tg. Mureș, présidé par Gh. Furdui. Dans ce Congrès se constituent sept équipes d'étudiants dessinées à la lutte contre «l'Oculte» (Lupescu-Wolf) organisées par Alecu Cantacuzino.

— Les camps de travail s'étendent dans tout le pays.

— Cette année l'École des Cadres a pour but d'inculquer l'honnêteté à ses membres. A Carmen Sylva on l'a surnommé «l'école de l'homme honnête». Elle est constituée par les cinq cent légionnaires permanents du camp, en dehors des «Confréries de la croix» commandées par Gheorghe Istrate.

1936, 18-VII.

Le cas Mihail Stelescu, punit pour trahison.

1936, 25-X.

Le «Corps des travailleurs légionnaires» est créé. L'ingénieur Gheorghe Clime est mis à la tête de l'organisation.

1936, 16-XI.

Le départ de l'équipe «Moța» pour l'Espagne. De cette équipe faisaient partie: Ion I. Moța, Gh. Clime, Vasile Marin, Nicolae Totu, Bănică Dobre, Alecu Cantacuzino, et le prêtre Dumitrescu Borșa. A cette occasion Ion I. Moța, fut nommé vice président du parti «Tout pour la Patrie».

1937, 13-I.

Ion I. Moța et Vasile Marin tombent comme deux héros sur le front de Majadahonda.

1937, 13-II.

L'enterrement de Ion I. Moța et Vasile Marin à «Maison Verte», à Bucarest. Après l'enterrement les «grades» légionnaires prêtèrent serment: «Nous jurons et nos successeurs viendront aussi jurer sur la tombe de Moța et de Marin:

1. De vivre pauvrement et de tuer en soi même tous les désirs de richesse; 2. De vivre une vie austère et dure, loin du luxe et des commodités; 3. De lutter contre l'exploitation de l'homme par l'homme; 4. D'être toujours prêt à se sacrifier pour la patrie; 5. De défendre le Mouvement Légionnaire de toutes ses forces contre tout ce qui pourrait le faire dévier dans les chemins du compromis, ou contre tout ce qui pourrait entamer sa haute ligne morale. Moța, Marin, nous jurons!»

1937, 13-IX.

La création du «Batallion légionnaire du commerce».

1937, 9-X.

La mort du général Gh. Cantacuzino-Grănicerul.

— Election de l'ingénieur Gh. Clime comme président du parti «Tout pour la Patrie» à la place du général Cantacuzino. Après l'élection l'ingénieur Clime en présence des «grades» (chefs) et des fonctionnaires légionnaires disait: «Je prie Dieu de me rendre digne de mourir pour la Capitain et pour la Légion.»

1937, 20-XII.

Des élections générales sont faites par le gouvernement libéral quatre ans étant passés et Gh. Tătărăscu étant premier ministre. Pour la première fois dans l'histoire des élections en Roumanie le gouvernement n'obtient pas le 40% des votes conformément à la loi électorale qui donne au gouvernement une prime de 40% des votes pour pouvoir gouverner avec une majorité parlementaire. (Les résultats des élections furent: —Le parti National-libéral,

1.103.353 (36,92%); —Le parti National-paysan, 626.612 (20,40%); —Le parti «Tout pour la Patrie», 478.378 (15,58%); —Le parti National-chrétien, 9,15%; etc.)

1938, 30-I.

Tătărașcu doit ainsi partir. A sa place le roi met Cuza et Goga. Ces deux hommes éminents et de grande culture étaient seulement des théoriciens dans le domaine du nationalisme, mais sans aucun sens pratique. C'est pourquoi le roi Charles II leurs confie la direction de l'État; il voulait ainsi compromettre l'idée nationaliste afin de détruire (avec motif, croyait-il) le Mouvement Légionnaire, l'unique force dans le camp du nationalisme roumain. Armand Călinescu était la clef du gouvernement, comme ministre de l'Intérieur. Il était l'homme de confiance du roi sans scrupules. Ainsi s'ouvre une nouvelle campagne électorale, pour arriver à d'autres élections générales, dix jours après les dernières. Le gouvernement Cuza-Goga de même que n'importe quel gouvernement antérieur, commence la campagne électorale en empêchant les légionnaires de faire la même propagande que les autres partis politiques. Au cours des 15 jours suivants, le Mouvement Légionnaire eut deux morts (fusillés) et de nombreux membres mis hors d'état de servir.

1938, 8-II.

En constatant que ce gouvernement persécute le Mouvement Légionnaire, le Capitain décide de se retirer de la campagne électorale: il n'entendait pas lutter contre un gouvernement «nationaliste» (comme se disaient les cuzistes).

— Le gouvernement Cuza-Goga a duré exactement 40 jours, pendant lesquels il montra son incapacité, et les forces occultes conclurent que le nationalisme roumain était compromis. Ainsi le roi se trouve justifié de mettre en mains d'un gouvernement qui lui est dévoué, la direction de l'État.

1938, 10-II.

Le coup d'État du roi Charles II: Le gouvernement Cuza-Goga est éloigné du pouvoir. La Constitution du pays de 1923 est abolie et une nouvelle Constitution est proclamée. Le roi forme son gouvernement personnel couvert par la présidence du Patriarche Miron Cristea. Dans ce gouvernement entrent presque tous les chefs des partis comme ministres sans portefeuilles (ainsi toute opposition est exclue). Armand Călinescu encore cette fois-ci possède la clef du gouvernement étant Ministre de l'Intérieur. Les fonctionnaires publics sont obligés de donner leur démission des partis politiques dans lesquels ils militaient et il leur est interdit de faire encore de la politique.

1938, 21-II.

Le Capitain dissout lui même son parti «Tout pour la Patrie» et aussi le «Mouvement Légionnaire» afin de ne pas leur donner l'occasion d'être dissoutes par le roi-dictateur. En même temps il déclare que les membres du parti «Tout pour la Patrie» sont déliés de tout engagement et de toutes obligations. En même temps il ordonne la fermeture et la liquidation du commerce légionnaire, commerce qui, entrepris à peine un an avant, avait donné d'excellents résultats.

1938, 22-II.

Le Capitain envoie une lettre ouverte à Al. Vaida-Voevod dans laquelle il proteste contre le coup d'État du roi appuyé par l'opportunisme des politiciens, parmi lesquels était aussi Vaida-Voevod; lui qui avait soutenu héroïquement au parlement hongrois de Budapest en 1918-19 les droits et la liberté des roumains transylvains, était maintenant le protecteur d'un Neron.

1938, 26, 29-III.

Le Capitain dirige deux lettres à Nicolae Iorga (le plus servile parmi les hommes du tyran) et l'accuse ouvertement de malhonnêteté pour son indigne comportement. Le professeur Iorga déposa une plainte contre le Capitain qui fut condamné à six mois de prison, en Avril 1938 (après son emprisonnement de Jilava); ainsi Nicolae Iorga le «grand nationaliste», faisait le jeu de la judeomasonerie patronnée par le roi scélérat (il était du 33 degré dans la franc-maçonnerie).

1938, 16-IV.

Il commence la grande persécution initiée par cette plainte déposée par Nicolae Iorga contre le Capitain et qui en fut le meilleur prétexte (Iorga avait une grande autorité en Roumanie). On fixe un domicile obligatoire à tous les chefs et fonctionnaires légionnaires. Le Capitain isolé reste emprisonné à Jilava.

1938, 18-IV.

Tous ceux qui avaient un domicile obligatoire furent enlevés pendant la nuit et livrés à la Police. Dans des camions gardés militairement, ils furent transportés, les uns au monastère Bistrița, les autres à Dragomirna et à Tismana. De ces camps de concentrations provisoires, peu à peu ils furent transportés au camp de concentration de Ciuc.

1938, 30-V.

Pendant l'emprisonnement du Capitain à Jilava, on lui fait un nouveau procès en l'accusant de trahison. Sans pouvoir se défendre

(on ne lui en donna pas la possibilité), il fut condamné à dix ans de prison (en 1940 la Justice roumaine annulait cette sentence en le réhabilitant post mortem; se réhabilita ainsi elle même).

1938, 18-VI.

Après la condamnation de Capitain le Gouvernement commence un nouveau proces contre l'Etat Major du Mouvement Légionnaire. L'accusation était la même. La condamnation, sept ans de prison.

1938, 29/30-XI.

Le Capitain, les «Nicadori» et les «Decemviri» furent sortis de leurs celules, mis dans un camion et attachés à leur siège. Quand le camion passa par le forêt de Tâncăbești près de Bucarest ils furent tous étranglés par des agents personnels du roi Charles II (à peine revenu d'un voyage à Londres passant par Berlin, où il avait été reçu par Hitler).

1939, 21-IX.

L'équipe Miti Dumitrescu fusille Armand Călinescu qui avait fait executer l'ordre d'assassiner le Capitain. Elle se laisse arrêter conciente de sa responsabilité et acceptant la mort.

1939, 21/22-IX.

Le roi Charles II ordonne un massacre en masse des légionnaires dans les camps de concentration, dans les hôpitaux, dans les prisons et dans leurs maisons.

1940, 28-VII.

De cette façon Charles II détruit l'unité nationale. Devant l'ultimatum arbitraire des Russes, il donne l'ordre à l'armée roumaine de quitter la Bessarabie et la Bucovine du Nord; les ancestrales provinces roumaines sont donc envahies par les Russes dans leur marche imperialiste vers les bouches du Danube et vers les Balkans.

1940, 27-VIII.

Le roi procède de la même manière en face de l'arbitrage de Vienne inspiré par Von Ribbentrop et Ciano. Au 1-IX-1940, douze districts son arrachés à la Transylvanie, ce berceau du peuple roumain, et donnés aux hongrois pour un simple motif stratégique, permettant ainsi que les allemands s'approchent de la région pétrolière de Ploesti.

1940, 3-IX.

Dans cette situation de défaite nationale causée par un roi étranger aux aspirations roumaines (il disait: «Ce qui m'importe de tout

le territoire roumain c'est de garder mon palais»), le Mouvement Légionnaire prend position. Le roi, sans faire un geste de protestation, consentait au demembrement du pays. Tout le peuple roumain adhère à l'action de la Garde de Fer, qui demande l'abdication du roi. Celui-ci ne trouvant plus parmi les roumains les instruments nécessaires pour executer ses ordres de nouvelle persécution et d'assassinat, est obligé de quitter le pays en 48 h. avec sa concubine et inspiratrice de ses crimes, l'agente du Judaïsme international, la juive Elena Wolf Lupescu.. Le général Antonescu qu'il avait élu comme «protecteur», ne put rien faire. Les institutions publiques et les postes emisseures de la radio étaient occupées par les légionnaires. Le roi Michel monte sur le trône. Le Mouvement Légionnaire consent que le général Antonescu participe au pouvoir. Mais ce dernier considère le triomphe de la Légion, son triomphe personnel, et s'intitule Chef de l'Etat (Conducător). La Légion est représentée au gouvernement par Horia Sima comme Vice président du Conseil.

1941, 21-I.

Le général Antonescu provoque la dite «rebélion» de 21 Janvier. Il remplace pendant la nuit du 20-21 le ministre de l'Intérieur légionnaire, le général Ion Petrovicescu et ordonne aux préfets de tous les districts du pays de se rendre à Bucarest pour discuter des problèmes économiques. Pendant qu'ils se déplacent, ils sont destitués par le nouveau ministre de l'Intérieur et remplacés par des officiers supérieurs. Ainsi recommence la persécution contre les légionnaires. Cette fois avec l'appui de Hitler. Son représentant Killinger reste aux cotés du général Antonescu. Les prisons et les camps de concentration s'ouvrent de nouveau.

1942.

Au commencement de la guerre les légionnaires emprisonnés sont envoyés au front en Russie, mais pas dans leurs unités et pas avec leurs grades respectifs, mais comme simples soldats, et dans des unités spéciales («Bataillons de réhabilitation»; réhabilitation, puisqu'ils étaient accusé d'avoir participé à une rebélion. Peut-être s'agissait-il de la rebélion contre Charles II. Antonescu la vengeait maintenant par une perfide trahison). Les légionnaires qui avaient fait de lui le «Conducător» étaient envoyés en premières lignes avec les condamnés de droit commun. C'était donner une noble forme à leur assassinat. En dehors des frontières ils furent rassemblés par la Gestapo dans les camps de concentration de Dachau, Sachsenhausen et Buchenwald.

1944.

Les portes de ces camps de concentration allemands seront seulement ouvertes le 23 Août 1944, quand le général paya sa taison. Les politiciens le livrèrent aux bolchéviques; et avec lui le pays entier. La Garde de Fer organise alors l'Armée Nationale roumaine et continue la lutte contre le bolchévisme jusqu'au dernier moment pour reconquérir la liberté et l'honneur du peuple roumain.

Ethic legionare ideat

THE TRUE MAN

(Here is the ideal of St. Archangel Michael Legionwich has conquered yesterday the soul of the rumanian people. Under the sign of this christian ideal they have received 20 years ago the baptism of the death Codreanu and his legionares whose names with piety we join in the present book.)

The representative man of our age is not a true man. Is a degenerated sinister, and amputated being. filled up by his own human haughtiness, is the eagle with broken wings the distroyed arrogant. Is the imagine made of contrastes joined by the tortured man, the man of this rationalist and atheist century. The two great axes of our human condition are: 1) Horizontaly: Our integrity among the rest of men. 2) Vertically: Our submission to God.

The modern man have been drawn out through these two axes: His activity rests only on the soul of the rest of men and he is never influenced by the God's law. Here comes all the tragedy of the modern life.

The life of the modern man is like the plant in the mercy of winds, withought guiding axis, being his great ruler the hazard and his blasphemy, that is the error.

The true man is the capable one to overcome his soliness and submitte himself under God, recognizing the rest of men.

The true man is not this intellectualist type, tortured and steril- the modern culture and history of occident is ful of such men whose brillant immitation has been realized among us in all his superior rank.

Not either is the voluntary man, blind and brutal, constructed for reaction by the Russian revolution. The true man is the complete man, with all the valid compartements of soul, the man characterized by the psychological writtings as the apassioned one.

In this man does not predominante the intelligence, nor the blind and brutal willing, but the three great powers of the soul are in harmony: Intelligence, affection, willing. All these are submitted under the conelation of the higher of them, that is the affection, the force of love:

This high and immense human power, the love, makes men feel true.

Legionares are accustomed to love and live inaffected. The love is the unique path that guides men into fraternity and then to God.

Obeying to God and living with the community of wich forms part, the man in this moment is no more than a true man, because in other case he hardly recognizes his true human position in the world.

Here is what means the realization of new Rumanian individual.

Look now who is the legionare, how are explained his great virtues his great creative power, suprising to the Rumanian people of today, individualist, sceptic and tired.» (*Din lumea legionara*. V. P. Garcineanu, 1937.)

«The greatest national danger is in having deformed ourselves, in having disfigured our national «daco-romana» structure, originating this type of man, creating that ruin, that moral dwaft: the politician, that has nothing of our national nobility; that dishonores and kills us. If this kind of man will go on leading this country, the rumanian people will shut up his eyes for always and Rumania will disappear altogether in spite of all his brillant programs; with this instrument the gang of the degenerated man will know well to deceive the unfortunate multitudes...

This country is perishing because of lack of men, not of programs.

This is our opinion. There are no programs that we have to create, but men, new men...

We'll create a psychological atmosphere, a moral environment, in wich world be generated and fed and grow up the man hero. That environment must be isolated of the rest of the world by the highest spiritual fortifications. Must be defended against all the dangerous winds of cowardice, corruption, lack of moral restraint and all the vices that would burry the nations and kill the individuals...

That is why the fundation stone supporting the Legion is the man; not the political program. The man's reform, and not that of

political programs'. The Archangel Michael Legion will be much more a school, an army than a political party...

Such a Legion school can give in this country a great type of Rumanian. From this it can flash out something grandiose, that never existed, something that would break up in two our whole history and would put the fundation of a new rumanian history, that worthes this people, due to his sufferings and his perpetual patience and also to his clearnes and nobility of soul, since may be it is the unique people in the world that during all his history has never known the sign of slaving, invading or doing wrong in other people.» (P. L., 1937. C. Z. Codreanu.)

«Let us put the heart, the forehead and the Motza's body and his camarade's Marin, as a fundation of the Rumanian Nation. Swear than that you have understood, consequently, that there is no any doubt in your conscience about that Ion Motza and Vasile Marin, have done their greatest sacrifice, in order that we should not satiate ourselves, the few men of today or tomorow, with goods and banquet over their tumbes. They have not died in order that we would triumph at their sacrifice over a caste of exploiters or that we would have a place in the palaces of this caste; continuing the explotation of the country and the work of others continuing the life of business, of luxury and disband in this case that poor multitude of rumanians, with our victory, would change only the title of the exploiters, and the country compressed would draw out forces of thinness in order to support the new category of vampires that suckes the blood: that is to say ourselves...

Consequetly let us swear to leave as a testament to the future generations that they should come to swear in name of the Motza's and Marin's grave over the following essential conditions that we ourselves swear:

- 1) To live in poverty, killing in our conscience the disire of enriching matterially.
- 2) To pass a rough and severe live casting away the luxury and satiety.
- 3) To throw away any intention of explotation of man by the man.
- 4) To be sacrificated permanently for the nation.
- 5) To defend the Legion Movement with all our force against anything that could lead it through paths of transaction or compromise; or against anything that could disminish its high moral standard.» (*Circulări și Manifeste*, C. Z. C., 1937.)

DAS PROGRAMM UND DIE SEELE

(Das ist das Kernproblem: «die menschliche Seele», die die Menschen umformt in menschliche Mächte, und die aus der Legion des Erzengels Michael eine geistige Schule gemacht hat. Man hat das im Rumänien von gestern so verstanden, dass die politische Mission nichts Anderes als eine ethische und religiöse Mission ist. Hierin liegt auch die Erklärung für die Gelassenheit, mit welcher die Helden aus der Legion am 22. September, 1939 in den Tod gegangen sind.)

Ich habe davon Abstand genommen, ein vollkommenes politisches Programm zu entwickeln. Seine Hauptlinien sind schon vorgezeichnet und bekannt (natürlich mit dem Risiko sie plagiert zu finden). Die Programme sind auf den nationalen Gegebenheiten gegründet. Wenn es auch bleibende Realitäten gibt, so gibt es doch eine beträchtliche Anzahl solcher, die sich von einem Tag auf den anderen ändern. Ein Programm kann keine Zusammenstellung von aus Wolken gegriffenen Theorien sein. Es muss sich vielmehr auf die schmerzlichen Gegebenheiten unseres rumänischen Volkes gründen... Wunden, die geheilt werden müssen. Ihr sucht nach Programmen? Sie sind im Munde der Massen. Es wäre doch besser, wenn ihr nach Menschen suchen würdet, denn in einer einzigen Nacht, und es ist ohne Bedeutung, in welcher, kann man ein Programm zusammenstellen. Ausserdem spürt man auch kein Bedürfnis nach ihnen in den Nationen, wohl aber nach Menschen und nach Bereitschaft sie durchzuführen. Es gibt Bewegungen, die kein Programm haben:

sie leben von der Spekulation über verschiedene Probleme, die sich im Leben geben. Zum Beispiel: das Wuchertum. Sie erschöpfen das, dann sterben sie, wenigstens, wenn sich für sie kein anderes Unternehmen findet.

Aber es gibt unter ihnen andere, die ein Programm haben, und wiederum andere die mehr als ein Programm haben, die eine Doktrin, eine Religion besitzen.

Diese besteht in etwas, das zu einer höheren geistigen Ordnung gehört, das auf mysteriöse Weise Tausende entschiedener Menschen, sich ein neues Schicksal zu schaffen, vereinigt. Wenn ein Anhänger eines Programmes oder einer Doktrin sein Programm mit einem gewissen Interesse verbreitet, sind die Legionäre vielmehr Männer eines grossen Glaubens, für den sie bereit sind sich in jedem Augenblick zu opfern. Diesem Glauben werden sie dienen bis zum Ende.

Waren die Programme der Lupisten, der Taranisten, der Liberalen, auch noch so schön, ihr könnt sicher sein, kein Lupist wäre bereit gewesen für das Programm der Lupisten zu sterben, kein Georgist für das seinige und so weiter.

Deshalb schreibe ich auch weniger Wert den Menschen zu, die auf Grund von Programmen vereinigt sind, die euch in schwierigen Augenblicken verlassen werden, als denjenigen, die zusammenberufen sind auf Grund eines grossen Glaubens, die euch nicht verlassen werden bis zum Tode. Unsere Legionsbewegung trägt ausserdem noch das Merkmal einer grossen geistigen Schule. Sie strebt danach, neue, nicht gewöhnliche Glauben zu entfachen, sie strebt danach, umzuformen, die rumänische Seele von Grund auf zu ändern.

Ruft laut und überall, dass Übel, die Misericordie, der Verderb aus der Seele kommen. Die Seele ist der Angelpunkt, an dem man jetzt schaffen muss:

An der Seele des Einzelmenschen und der Mengen.

Schlecht gesinnt sind alle neuen Programme und sozialen Systeme, üppig dem Volke vorgeführt, wenn dieselbe Gesinnung der Gauner, dieselbe Ungewissenhaftigkeit in der Pflichterfüllung, derselbe Verrätergeist an allem Rumänischen, dieselbe Ausschweifung, dieselbe Verschwendung und derselbe Luxus dahinterstecken.

Ruft die Volksseele auf zu einem neuen Leben. Wartet nicht auf Wahlerfolge, wenn sie nicht gleichzeitig den Sieg der organisierten Mächte der neuen Seele bedeuten.

Programme? Wie also: Glaubt ihr nicht, dass wir auch Sümpfe trocken legen können, die Energie in den Bergen zusammenfangen und das Land elektrifizieren? Können wir nicht rumänische Städte gründen? Können wir unser Land nicht dazu bringen, viermal mehr zu produzieren? Das tägliche Brot jedes Rumänen sichern? Können wir nicht Gesetze schaffen, die den regelrechten Ablauf des

Staatsmechanismus unserer Zeit und den Erfordernissen unserer Nation angemessen, garantieren? Können wir nicht Fünfjahrespläne aufstellen?

Können wir nicht hier, über den Kämmen der Karpathen ein Vaterland errichten, das wie ein Leuchtturm im Herzen Europas leuchtet? Und wie ist es mit dem Ausdruck unseres rumänischen Genies bestellt? Wir können es.

Aber der grosse Fehler vieler Politiker bestand darin, dass sie ihre Programme bis auf alle Kleinigkeiten dargelegt haben, eher sie noch im Besitz der Situation waren, sie in die Wirklichkeit umzusetzen.

Wir haben auch unsere Programme in der Tasche. Ständig werden sie studiert, doch sie bleiben für ihre Stunde vorbehalten.

Man fragt euch, was ihr zu tun gedenkt? Sagt ihnen, dass Männer wie ihr Vieles machen können. Für den Augenblick unsere Programm ist folgendes:

1) Kräfte schaffen. 2) Diese Kraft so handhaben, dass sie jede Gegnerische bezwingt. 3) Dann die Massnahmen des eigentlichen Programmes anwenden.

Unsere Wege sind legal. Jedenfalls gehören die Einzelheiten, sowohl die taktischen wie die programmatischen, zu den Geheimnissen der Operation der Streitkräfte.

Dal diario che Corneliu Z. Codreanu scrisse nella prigione Jilava poco prima della sua morte nel 1938

LUNEDI, 6 DI GIUGNO.

Dalle altre celle sotterranee sento ogni notte cantare:

«Dio è con noi, comprendete, uomini e somettetevi.»

E poi, succesivamente, tutte le canzoni legionarie. La prigione è piena di legionari. Sono insieme, credo, nei gruppi di venti, nelle abitazioni comuni. Al giorno li lasciano uscire nel cortile ma io non posso vederli.

Loro numero passa di cento. Sono, nelle proporzioni medesime, studenti, operai e contadini. Questi ultimi della provincia di Ilfov e Vlaşca specialmente. Ci sono anche gli ingegneri de Braşov. E tutto ciò che son riuscito a sapere, poichè a nessuno è permesso di comunicarmi qualche cosa e neanche parlarmi.

Da poco tempo mi tirano fuori ogni mattina e sera, al principio, durante un'ora, ma attualmente per più tempo. Mi sono rimesso. Mi sento un pò meglio, ma con tutto ciò il dolor sordo nella parte inferiore della schiena, mi dà fastidio.

Ogni giovedì e domenica vengono i miei a vedermi e qualche volta anche gli avvocati. Inquanto al vitto mi portano sufficiente, alcuna volta, avanza. Spero che mi si autorizzi a tener un fornello ad alcole per poter riscaldarmi un pò, friggere uova o prepararmi un tè.

Tutto il giorno sono solo e parlo con i nostri morti, ora con uno, ora con altro. Li vedo vicino a me tali come erano vivi. Vanno con me per la abitazione, si siedono su questi stessi tavoli. La maggioranza ha passato per Jilava: Motza, Marin, Ciumetti, il Generale, il signor Hristache.

Sono sempre al mio fianco: quando prego, anch'essi pregano. Frattanto leggo i Vangeli e attraverso il lungo tempo, da più de 2000 anni, vedo il nostro Signor Gesù Cristo, tale come ce lo descrive il Vangelo, il medesimo che si trova a dieci passi da me. Vedo i suoi vestimenti.

Lo vedo come avanza lentamente di fronte agli apostoli, come alza il braccio, come parla con essi, come benedice la folla. Lo vedo come si prostra in terra e supplica: «Signor, se è possibile, fa che passi da me questo calice.»

Lo vedo come lo prendono e come lo conducono legato ad Ana e a Caifa.

MARTEDI, 7 DI GIUGNO.

«Tutti l'hanno condannato a essere castigato con la morte.» (*Marco*, 14-64.)

«E poi legarono Gesù e lo condussero e rimisero a Pilato.» (*Marco*, 15-1.)

E risuonava nel Suo cuore la stessa preghiera del giardino di Ghetsemani:

«Signor, se è possibile, fa che passi da me questo calice.»

... In realtà, sente la lotta fra il Pilato e i farisei. In fine i farisei vincono. Altra speranza annullata. Ma sul volto pieno di dolore, di fatica, un nuovo raggio appare: «E la Pasqua. C'è abitudine di dare la libertà a un condannato a morte. Il Pilato si volgerà al popolo. Il popolo senza dubbio è dalla mia parte e chiederà la mia liberazione. Gli feci tanto bene! Ho curato tanti... Non è possibile che non sia nella folla almeno uno di quelli che ho curato, poiché tutti sanno che sono preso. Sono venuti, certamente. La folla è con me.»

Davanti ai suoi occhi passano i momenti di una settimana fa, de la entrata in Gerusalemme, quando tutta la folla lo ricevette con rami fioriti inginocchiandosi davanti a Lui.

«Una grande folla di gente stendeva lungo la strada i suoi vestiti; altri tagliavano i rami degli alberi e li spargevano per dove doveva passare.»

«E tanto quelli che andavano davanti come quelli che venivano dietro, gridavano, dicendo: Osanna al Figlio di David! Benedetto sia colui che viene nel nome del Signore. Osanna nell'alto!» (*Matteo*, XXI, 8-9.)

«E quelli che mi seguivano a migliaia nelle predicazioni?»

I suoi occhi si illuminavano. Se il Pilato si decide a chiedere dal popolo la sua liberazione, è salvato! Il difficile è che Pilato si decida a questo!

Finalmente il Pilato si decide. Esce al balcone e grida al popolo reunito: «Chi volete che vi si liberi, Barabba o Gesù che è chiamato il Cristo?» (*Matteo*, XXVII, 17.)

Gesù sente dal dentro la domanda e gli sembra un secolo il minuto nel quale aspetta la risposta.

—«Non Lui ma Barabba.» —E Barabba era un ladro.

—«Cosa debbo fare di Gesù che chiama Cristo? Perché non trovo in lui nessuna colpa.»

—«Sia crocifisso!»—gridava la folla. (*Matteo*, XXVII, 22.)

—«Ma cosa ha fatto di male?»

Più forte gridavano dicendo: —«Sia Crocifisso» (*Matteo*, XXVII, 23.)

Gridavano ad alta voce e chiedevano che fosse crocifisso. E loro voci e quelle dei sacerdoti hanno vinto.

Gesù ascolta e gli si oscura la vista...

A colpi lo tiran fuori. La folla grida: ma Egli già non vede, non sente nulla...

... Eguale come a noi, uomini, i colpi gli facevano male. Come a noi, la fatica l'ha fatto fiacco. Lo stesso come a noi, le offese, le ingiurie, le ingiustizie gli hanno trasperso il cuore.

Sotto la tempesta di questi colpi e offese che cadevano sulla sua testa, disarmato contra di essa ha sospirato umanamente, ha sospirato come noi altri.

Eccolo come porta la sua croce. Lo vedo caduto sotto il suo peso, poiché la nostra carne umana è debole e cede sotto il peso. Asciuga il sudore della sua fronte. All'intorno non ci sono che bestie. Nessuno ha compassione. Nessuno piange per Lui. Tutti ridono. D'un tratto una piccola consolazione: c'è alcuno che sente i suoi dolori. Due occhi l'hanno compreso. Un cuore che palpita, egualmente come il Suo, nella ora del dolor supremo.

«Lo seguiva una folla di popolo e donne che piangevano.»

«Ma giunti al posto chiamato Calvario, lo crocifissero. E con Lui due ladroni, uno alla destra e altro alla sinistra.» (*Lucas*, XXIII, 33.)

Egli non è stato un atleta per resistere, per opporsi, per lottare fino allo sfacelo. Lo vedo debole, emaciato e benigno. Tende la sua mano esaurita, senza forze, sul braccio della croce e dice ai suoi carnefici:

«—Inchiodate...»—Ah! Sono momenti dei quali ciascuno sembra un secolo.

Essi prendono la mano. Qui c'è il chiodo. Sente il suo primo contatto sulla mano pallida. Il primo colpo! Il secondo! Il suo braccio è già inchiodato sulla croce. Dolori atroci attraversano il

suo corpo. Griderebbe, ma non ha più forza neanche per quello. Ahimé!

Lo stesso con l'altra mano. La tendono per collocarla bene, perchè Egli è penetrato dal dolore e la carne e tutte le ossa fremono. I chiodi passano adesso ai suoi piedi. Si sentono i colpi del martello. Ciascuno gli fa un fremito, lo punge nel cervello.

Più tardi una debole voce sospira: «Ho sete.» (*Giov.*, XIX, 28.) — «E a la ora sesta tutta la terra s'è coperta di tenebre.» (*Marcos*, XV, 33.) — «E il sole si oscuró e il velo del templo si divise per mezzo.» (*Lucas*, XXV, 45.)

— «Dio mio, Dio mio, perché mi hai abbandonato?» (*Matteo*, XXVII, 45.) — E poi:

— «Padre nelle tue mani rimetto il mio spirito.» (*Lucas*, XXIII, 46.)

E io, in ginocchio ai piedi di questa croce... prego:

«Padre nostro che sei nei cieli...»

Prego anche l'anima che ha salito al cielo:

«Ricordati di tutti i miei. Ricevili sotto il tuo scudo, perdona e concedi loro il riposo. Dà la forza ai vivi e vittoria sopra i nemici, per la fioritura della Rumenia cristiana e legionaria e avvicina a Te, Signore, la nostra stirpe rumena nella speranza della Sua Risurrezione. Così sia.»

LAS ULTIMAS PALABRAS DE CORNELIU ZELEA CODREANU POCO ANTES DE SU MUERTE

MIÉRCOLES, 15 DE JUNIO 1938.

Cuando he terminado la lectura de los Evangelios, he entendido que estoy aquí, en la prisión, por la voluntad de Dios, que a pesar de no tener ninguna culpa bajo el aspecto jurídico, El me castiga por mis pecados y pone a prueba mi fe. Me he tranquilizado. Ha descendido la serenidad sobre el tormento de mi alma, como baja tranquila la tarde en el campo sobre los tormentos, las agitaciones y las pasiones del mundo. Hombres, pájaros, animales, árboles y hierbas, la tierra labrada y revuelta por las rejas de los arados, todo entra entonces en reposo.

... ¡Pues fuertemente he sido atormentado...!

Mucho ha sufrido la pobre carne mía. No creo haber sufrido nunca más que ahora.

La fe y el amor no los he perdido, pero sentí que a un momento dado se me ha roto el hilo de la esperanza.

Atormentado físicamente como un perro, están llenos mis vestidos de sufrimiento. (Hace sesenta días que duermo vestido sobre la tabla y sobre esta estera. Sesenta días y sesenta noches hace que mis huesos absorben como una esponja la humedad que brota de las paredes y del suelo.) Desde hace dos meses no cambio ni una palabra con nadie, pues nadie de los de aquí tiene permiso para hablarme. Y al mismo tiempo, me encuentro atacado en mi ser moral, acusado de traición, declarado extraño a la Estirpe, como no siendo rumano ni por parte del padre ni de la madre, señalado como enemigo del Estado, abrumado de golpes y atado con las ma-

nos a la espalda; es decir, no teniendo ninguna posibilidad de defenderme.

Con el corazón oprimido al pensar en el sufrimiento, en las vejaciones, en los malos tratos de todos los míos, familia y camaradas, he sentido que en mí se ha roto uno de los tres hilos invisibles que unen al cristiano con Dios: la esperanza. Me entristecí profundamente.

Sentía que me ahogaba.

Pero lo he atado de nuevo, luchando día por día. ¿Cómo? Leyendo los Evangelios. Cuando los terminé, he sentido que tengo de nuevo la esperanza y el amor.

Acabo ahora de leer las epístolas del Apóstol San Pablo, de donde he sacado pruebas decisivas sobre la existencia de la Resurrección y el poder del Redentor Jesucristo.

Me han impresionado: 1) la sinceridad y la pureza espiritual del Santo Apóstol; 2) su vida íntegramente cristiana, sin mancha; 3) los peligros y sufrimientos que ha pasado por el Señor; 4) la serenidad, e incluso alegría, con que aceptaba estos sufrimientos; 5) su fuerza de animar aún a otros para que no vacilasen ante los sufrimientos y persecuciones; 6) un amor santo, de una altura conmovedora, para todos los hermanos cristianos, hijos suyos espirituales; 7) un ardor invicto y raramente conocido entre los apóstoles de una fe, por predicar incesantemente al Redentor Jesús a todas las gentes; 8) su gran ciencia y sabiduría.

Casi en cada epístola empieza diciendo: «Yo, el encarcelado, que me hallo entre cadenas por la fe en Cristo, Señor nuestro.»

En otra escribe a Timoteo: «Date prisa en venir pronto a mí.» (Timoteo, IV, 9.) También él sentía deseo de ver a alguien.

«Cuando vengas, tráeme el abrigo.» También él tenía frío en su celda.

Finalmente, cuanto más penetramos en el sentido de las epístolas llegamos a estas conclusiones:

1) Que no somos cristianos; que estamos lejos de serlo. ¡Cuán lejos...!

2) Que nos cristianizamos en forma, pero nos descristianizamos en contenido.

3) Que la humanidad ha sufrido este proceso de descristianización a lo largo de los siglos hasta nosotros, con pequeños saltos hacia las profundidades de la fe... La cristianización de superficie parece que ha preocupado, sobre todo, a la humanidad.

4) La característica de nuestro tiempo es que nos ocupamos de la lucha entre nosotros y otros hombres, no de la lucha entre los mandatos del Espíritu Santo y los apetitos de nuestra naturaleza terrena.

Nos preocupan y nos complacen las victorias sobre los hombres, no la victoria contra el diablo y el pecado.

Todos los grandes hombres del mundo de ayer y de hoy: Napoleón, Mussolini, Hitler, etc., se han afanado especialmente por las luchas y triunfos exteriores.

El Movimiento Legionario forma excepción, ocupándose también, aunque insuficientemente, de la victoria cristiana en el hombre, con vistas a su salvación.

La responsabilidad de un jefe es muy grande. El no debe deleitar los ojos de sus ejércitos con victorias terrenales, dejándoles, al mismo tiempo, impreparados para la lucha decisiva, de la cual el alma de cada uno se puede coronar con la victoria de la eternidad, o con la derrota eterna.

5) Finalmente, falta—por lo menos entre nosotros—una élite sacerdotal que haya conservado el fuego sacro de los antiguos cristianos.

Falta de una escuela de gran altura y gran moralidad cristiana.

VIERNES POR LA NOCHE, 17 DE JUNIO 1938.

Hace media hora vinieron los abogados y me dijeron que se ha rechazado mi recurso al Tribunal de Casación Militar.

Todos estaban tristes y abatidos.

Quedé con ellos unos quince minutos. Les he preguntado cómo se han desarrollado los debates y lo contaron en algunas palabras. Nos hemos despedido.

Vuelto a mi celda, me senté en el borde de mi cama de madera y recé:

«Padre nuestro, Señor, hágase Tu voluntad.»

(«Así sube el Capitán, con el alma cargada de amargura, hacia la última etapa de su calvario.»

»En la noche del 29 al 30 de noviembre de 1938, una pseudo-oficialidad sin Dios y sin ley, una pseudo-oficialidad extraña a las aspiraciones legítimas de la estirpe rumana, capitaneada por el rey Carol II y su manceba Elena Wolf (Lupescu), consuma el último acto de la gran infamia, de la máxima infamia quizá, inscrita en los anales de este funesto reinado. Corneliu Zelea Codreanu, junto con otros trece camaradas suyos, figuras proeminentes del Movimiento Legionario, son asesinados.»

Un año más tarde, el 22 de septiembre de 1939, el satánico reinado desencadenará las matanzas en masa para aniquilar la Legión del Arcángel Miguel y todo el edificio creado por Corneliu Zelea Codreanu.

Colocamos en este libro como en un Santuario de los siglos romanos aquellos nombres escritos con sangre martirial.)

(«Diario de Jilava». Ed. en Barcelona, 1952.)

A VEINTE AÑOS DE UN ATERRADOR SACRIFICIO DEL MOVIMIENTO LEGIONARIO RUMANO

En el umbral del siglo xx, cuando todos los rumanos estábamos hechizados ante un milagro histórico que por segunda vez en dos milenios se producía: Rumania reintegrada en las fronteras de Dacia; cuando entonces la primera línea de resistencia para la defensa cristiana contra las hordas rojas de Anticristo, con ésto se organizaba, en aquel momento fecundó el espíritu del Arcángel Miguel, pensamiento de veneración y suprema entrega, en el alma de un hijo del Pueblo Rumano: Corneliu Zelea Codreanu.

Solo, partiendo de abajo a la conquista por el sacrificio del alma de una nación entera, su gigantesca realización es inconcebible sin la ayuda de su celeste Patrón, realización en todos los planos de la vida ético-social, penetrándola con el más humano nacionalismo y con un auténtico cristianismo, pues lo llevó hasta sus últimas consecuencias.

Nosotros, legionarios suyos, soldados de la Legión Arcángel Miguel, el Movimiento espiritual y político que fundó, confesamos que le debemos toda nuestra configuración moral. El no ha venido repentinamente, como un rayo que ciega los ojos para espantarnos, sino imperceptiblemente, como un ensueño en el sueño de nuestros pecados. Y partió de allí, de abajo, con nosotros, creciendo él también con nosotros, paulatinamente, esperando que nos desperteramos solos en el último toque del remate en nuestro carácter, en nuestro ser moral.

No podía hacer más un hombre no vestido en el traje sacerdotal para ayudarnos, para que, ayudándonos, ayude a la Iglesia Cristiana.

Sí ha pecado él también, pues era hombre, era un simple hombre; pero a este simple hombre, una generación de un pueblo de veinte millones de almas le debe todo el cambio de su modo de ser, hacia un destino profundamente ético.

Corneliu Zelea Codreanu, como para organizar una posición avanzada de sacrificio en contra de la invasión del colectivismo ateo, arrancó de nuestro ser el vestido del aislamiento, y sin envolvernos en el turbio remolino del fanatismo, nos vistió el alma en la transparencia infinitamente honda y serena de una espiritualidad esencialmente cristiana que reconcilia la autoridad y la libertad en el acto de la disciplina voluntaria fundamentada en el amor, en la conciencia del hombre verdadero, del «hombre nuevo», como decía él, empleando la terminología del Apóstol San Pablo.

Así vibró en su fuego interior una generación dando un ideal contorno a la individualidad arrancada del egoísmo y de aquella fatalidad absurda por la cual la masa extiende su dominio sobre el hombre. Este es el aspecto principal de la revolución que Codreanu realizó en el nombre de San Miguel Arcángel.

Se entiende muy bien porque todas las fuerzas ocultas de Lucifer se dirigieron contra él para destruirlo.

En un mundo como el judiomasónico en que las victorias nacen del cálculo de la aniquilación física de los adversarios, cruel amenaza resonó sobre el país rumano, el 30 de noviembre de 1938 y el 22 de septiembre de 1939, el asesinato de Corneliu Zelea Codreanu y más del medio millar de los mejores de sus legionarios.

Fracasado el intento de abrir al Comunismo la puerta occidental de Europa por la guerra civil de España, intentaba ahora la Masonería asegurarle la entrada oriental: Rumania. Desde mucho antes terabajaban para esto Litvinov, el ministro de Stalin, junto con Nicolae Titulescu, presidente de la Sociedad de las Naciones y ministro de aquel Herodes moderno, el rey Carol II.

La Masonería y el Comunismo, ayer como hoy día, se compenetraban y se ayudaban mutuamente por todos los medios que convienen, democráticos o dictatoriales, guerra o coexistencia; pues eran hermanos, hijos históricos del mismo Judaísmo internacional, de la misma diáspora que, de dos mil años, ocultamente, no hace más que perseguir en las almas de las naciones la misma sombra de la Cruz del Gólgota.

Hoy día, del sombrío crepúsculo en que fué arrojado el Pueblo Rumano, como para expiar su credulidad en aquel mundo de politicismos satanizados, del desierto rojo derramado sobre sus aspi-

rações, un raiyo de esperanza cae como un fulminante recuerdo, como una renovación de antiguo juramento de lucha: el sacrificio aterrador de hace veinte años.

Sea este libro un mausoleo del corazón cristiano, en cuyas páginas descansan inolvidables los nombres escritos con sangre de aquellos héroes que dieron tan serenamente la vida por la Cruz en el nombre del Angel de Dios.

22 septiembre 1959.

CĂZUȚI PENTRU LEGIUNE SAU MORȚI ÎN CREDINȚĂ LEGIONARĂ

PREZENT

Să vă umleți inimile de foc și de hotărâre în lupta grea și dreaptă în care v'ați înleștat și din care avem cu toții poruncă de a ieși: biruitori sau morți. La voi mă gândesc când scriu. La voi, acei care veți trebui să muriți, primind cu seninătate strămoșilor Thraci, botezul morții. Și la voi acei ce veți trebui să pășiți peste morți și mormintele lor, ducând în mâinile voastre steagurile triumfătoare ale Românilor.

Corneliu Zelea Codreanu.

Căpitanul după deshumare

Cimitir de legionari adunați din gropile comune.

CUVÂNTUL DE PESTE MORMÂNT AL CĂPITANULUI

... «Suntem adunați cu toții la mormântul celei mai mari jertfe legionare, în ajun de a pleca la luptă pentru credința noastră, pentru viitorul de dreptate și mărire a acestui neam și pentru asigurarea propriului nostru viitor în țara noastră.

Nu avem a adresa nici un manifest poporului român...

Manifestul nostru este această uriașă jertfă a generației noastre, acest mormânt al camaradului și fratelui meu Moța, al camaradului și fratelui nostru Marin.

Mai mult decât aceasta, generația noastră nu mai are nimic de spus poporului român, nici acum și niciodată.

Manifestul nostru e mormântul lui Ciumeti și a celorlalți căzuți dintre noi.

Manifestul nostru este toată suferința pe care am suportat-o timp de aproape 15 ani în văzul țării întregi, fără a fi dat exemplul celei mai mici abateri dela linia credinței noastre, suportând toate umilințele la care am fost expuși de către acei ce rând pe rând s'au așezat deacurmezișul acestui neam.

Ei au vrut să ne nimicească, întrebuițând uneltirea, trădarea, bani și violența.

Și ne-au împins în dilema: ori de a capitula, ori de a ne deschide drumul înainte prin violență.

Deaceea, astăzi când o nouă luptă se deschide, în care lumea va veni cu manifeste și programe, noi venim cu rănilile noastre din suflet și de pe trupuri sărace, venim cu mormintele noastre.

În noua luptă peste vechile răni, ne așteaptă alte răni, și iată că în curând ne vom despărți și nu se mai știe, dacă ne vom reîntoarce toți înapoi, dacă unii dintre noi nu se vor așeza în continuarea acestor morminte.

Acestea ne sunt perspectivele și în fața lor cuvântul meu de ordine este:

Niciun compromis, niciun pas înapoi!»

PREZENȚA GĂRZII DE FIER ÎN RĂSBOIUL CIVIL DIN SPANIA

Decembrie 1936 - Ianuarie 1937

ION I. MOȚA
VASILE MARIN

În toamna anului 1936 războiul civil din Spania între comunismul ateu și apărătorii crucii era în plină ardere.

Ion. I. Moța, se prezintă Căpitanului și îi cere aprobarea să meargă pe front în Spania cu o echipă de legionari unde să marcheze prezența Gărzii de Fier în lupta naționalistă și creștină contra Internaționalei roșii.

Căpitanul admite cererea primului său sftenic, fixând însă ca termen de prezență în luptă pentru această echipă legionară treizeci de zile.

În acest timp echipa a trecut prin cele mai grele situații de luptă și a avut un rănit.

Poziția tactică a unității din care făceau parte nepermițând însă retragerea lor după treizeci de zile, au continuat lupta.

În această a doua fază de luptă, la 13 Ianuarie 1937, Ion I. Moța și Vasile Marin pe hotarul satului Majadahonda sunt loviți de un obuz și cad ca doi eroi la mitralieră.

PENTRU ZIUA
de
13 IANUARIE

Camarazi,

Se apropie ziua marei jertfe. Pe vremea aceasta acum un an Ion Moța și cu camaradul său Vasile Marin se pregăteau de moarte.

În această zi în sufletele lor se juca o tragedie îngrozitoare. O furtună de dureri. Ruperea pentru totdeauna de copiii tăi, de soție, de părinți, de toți cei dragi, de viață, de soare, de țărâna îndepărtată a pământului țării tale.

La mii de kilometri distanță de toți ai tăi nu ai pe nimeni lângă tine în ceasul morții.

Moța a presimțit apropierea acestui tragic moment. Sufletul său a fost cuprins în ultimele zile de grija și de dorul copiilor săi, de dorul celor de acasă.

Un val de nesfârșită durere i s'a coborât în suflet.

Așa a murit Ion Moța la 13 Ianuarie 1937 la Majadahonda.

Jertfa lui e uriașă pentru că Dumnezeu i-a smuls-o însoțind-o de toate durerile omenești posibile.

Și durerile jertfei lor se întind mai departe, mereu mai departe, pentru că noi cu inimile sfâșiate, îi căutăm mereu, plângem mereu după ei.

Generația noastră de luptători a pierdut tot ce avea în mijlocul ei mai curat, mai bun și mai nobil.

Oare această mare, uriașă jertfă, cu toate durerile ei, nu va fi socotită de nimeni în mijlocul națiunii noastre?

Iubiți camarazi, legionari din toată țara, apropiați-vă cu sufletul curat de sfânta jertfă adusă pentru Hristos de Moța și Marin

la Majadahonda. Luați măsuri ca pretutindeni această zi să fie petrecută în post negru și rugăciuni la Biserică.

Faceți în această zi Rugăciuni pentru toți morții noștri așa după cum a lăsat Moța testamentul său: «Doresc să fiu înmormântat alături, împreună cu toți camarazii mei căzuți în lupte pentru credința legionară.»

Rog ca această zi să treacă fără parăzi, fără sgomote și fără ieșiri care să tulbure măcar, prin preocupare, adâncă durere și jale a sufletelor noastre.

Nu ieșiți cu manifestări în lume, ci fugiți de lume, strecurați-vă în așa fel ca lumea să nu vadă.

Să trăim această zi în noi, citind ce ne-a lăsat Moța și numai în noi. Nimic să nu ne preocupe din tot ceea ce ar putea să fie în afară de noi.

Legionari, rugati-vă și postiți până în ultimul sat.»

8 Ianuarie 1938

Corneliu Zelea Codreanu

TRUPURILE MARTIRILOR TĂI, ARHANGHELE!

M A S A C R U L

săvârșit de un rege păgân

Când lumea veche sărea asupra legionarilor, bătându-i și rănindu-i, Căpitanul dădea această ripostă: un cămin pentru cei răniți. El a mers atunci și mai departe și a spus:

«DACĂ NE VEȚI OMORÎ VOM CREA UN CIMITIR LEGIONAR»

ASASINATUL DIN PĂDUREA ȚÂNCĂBEȘTI
29-30-XI-1938

Căpitanul: Corneliu Zelea Codreanu

Nicadorii: Constantinescu Nicolae Niki
Caranica Ion Iancu
Belimace Doru

Decemvirii: Bozântan Iosif
Caratânase Ion
Curcă Ștefan
Pele Ion
State Gr. Ion
Atanasiu Ion
Bogdan Gavrilă
Vlad Ion Radu
Georgescu Ștefan Fane
Trandafir Ion

* * *

* În închisoarea din Râmnicul Sărat domnea, printre santinele și jandarmi și până sus la conducere, o enervare crescândă.

Venise ordinul.

Undeva la orizont, soarele și pământul căpătau culoarea rubinului, se înroșeau mai înainte de a fi curs sângele eroilor.

Au răspuns, în fața unui odios ofițer de jandarmi, Scarlat Roșianu, comandantul legiunei jandarmilor din R. Sărat, care le striga numele, cu toții.

Aspru, puternic, parcă poruncitor: Prezent! Prezent pentru veacuri, prezent pentru Dumnezeu, prezent și pentru Neam și pentru întregul neam sărac, prezent pentru țaran și pentru toți țărani gliei românești, prezent pentru CRUCE—dar prea puțin prezent pentru clipa aceia. Nu era decât o formalitate, dar glasul lor de tunet a sunat atât de străbătător încât toate sentinelele și toți ofițerii s'au cutremurat. Și zidurile reci și apoase ale închisorii dela Râmnicul

Sărat, au văzut, atunci, cum legați fedeleş Căpitanul și cei mai mari soldați ai lui, cu toții cei mai buni și mai mari soldați ai lui Dumnezeu: NICADORII și DECEMVIRII.

MĂRTURISIRILE ASASINULUI CĂPITANULUI

Am plecat în noaptea aceea din București, cu două mașini dube dela Prefectura de Poliție. Eram însoțiți de maiorii de jandarmi Dinulescu și Macoveanu.

Ajunși la Râmnicul Sărat, am tras la Legiunea de Jandarmi. Aici maiorii Dinulescu și Macoveanu au luat contact cu maiorul de origine evreu, Scarlat Roșianu, Comandantul Legiunii de Jandarmi din Râmnicul Sărat.

Imediat ne-am întors spre București.

În lipsa unui ordin precis (sau poate că intervenise vreo modificare) jandarmii n'au mai luat pe legionari.

Ajunși la închisoare, am fost băgați toți jandarmii în mașini, dar în același timp sosește din urmă maiorul Dinulescu care ne-a dat ordin răstit: înapoi la Râmnicul Sărat.

Ne-am întors dar ne-am oprit în comuna Bălțați la câțiva Km. de R. Sărat, unde am fost cantonați pe timpul nopții. Aici ni s'a dat vin de băut, țigări scumpe și gustări alese.

În zorii zilei am pornit spre Râmnicul Sărat.

Ajunși la închisoare, am fost băgați toți jandarmii, într'o celulă, unde maiorii Dinulescu și Macoveanu ne-au dat instrucțiuni asupra modului cum avem să executăm pe legionari.

Punând în genunchi pe șoferul mașinii, i-a aruncat un ștreang după gât pela spate, arătând cât de ușor se poate executa astfel.

Totul a fost gata în câteva minute. Jandarmii au ieșit apoi câte unul afară, în curtea închisorii și fiecăruia i s'a dat în seamă un legionar.

Mie mi-a dat pe unul mai voinic, mai înalt. Am aflat mai târziu că acesta era Căpitanul, Corneliu Zelea Codreanu.

I-am dus apoi la mașini. Aici, legionarul era legat cu mâinile de bancă la spate, iar cu picioarele de partea de jos a băncii din față, în așa fel ca să nu se poată mișca nici într'o parte, nici într'alta.

Așa au fost legați zece legionari într'o mașină și patru în cealaltă.

Eu am fost în prima mașină, în cea cu zece legionari, în spatele Căpitanului și fiecare jandarm era așezat în spatele legionarului ce-i fusese încredințat.

În mâini aveam ștreangurile.

Am pornit. În mașina mea era maiorul Dinulescu, iar în cealaltă maiorul Macoveanu.

Era o tăcere de mormânt, căci n'aveam voie să vorbim nici noi între noi jandarmii, și nici legionarii, între ei.

Ajunși prin dreptul pădurii Țâncăbești, maiorul Dinulescu, care stabilise cu noi, printr'un cod de semnale, momentul execuției, a aprins la un moment dat lanterna, stingând-o și aprinzând-o iarăși de trei ori.

Era momentul execuției, dar nu știu de ce n'am executat nici unul. Atunci maiorul Dinulescu, a oprit mașina, s'a dat jos și s'a dus la mașina din spate. Atunci maiorul Macoveanu fusese mai autoritar, legionarii erau executați.

Căpitanul și-a întors capul puțin către mine, și mi-a șoptit:

Camarade, dă-mi voie să le vorbesc camarazilor mei...

Dar în aceeași clipă, mai înainte ca el să-și fi terminat această rugămintă, maiorul Dinulescu a pus piciorul pe scara mașinii și pășind înăuntru cu revolverul în mână a rostit printre dinți:

EXECUTAREA!

La aceasta jandarmii au aruncat ștreangurile. Ultimul lor cuvânt de rugăciune? de chemare? de blestem?—le-a fost strivit în gâtlee.

Ștreangurile îi sugrumase.

A fost un muget și un horcăit, întrerupt din adâncul ființei lor, apoi o liniște de mormânt.

Cu perdelele trase, mașinile și-au continuat drumul până la Jilava.

LA JILAVA

Când am ajuns—continuă Sârbu—erau orele 7 dimineața. Aici ne așteptau: Colonelul Zeciu, Dan Pascu, Comandantul închisorii. Colonelul Gherovici, Medicul Legist Lt. Colonel Ionescu și alții.

Groapa era făcută.

Trași din mașină, legionarii au fost așezați apoi cu fața în jos și împușcați în spate, pentru a se simula astfel împușcarea pe la spate, în timpul evadării de sub escortă.

După aceasta au fost aruncați în groapa comună.

La câteva săptămâni însă, aceiași jandarmi, tot noi, am fost aduși din nou la Jilava și desfăcând groapa, am aruncat peste ei o soluție disolvantă și arzătoare, 15 damigene de vitriol.

ALTE AMĂNUNTE

Vroiau să șteargă orice urmă, lăsând să se răspândească șovul că au dispărut peste graniță, așa cum începuse să creadă foarte multă lume...

După aceasta jandarmii au fost puși să dea declarații, cum că legionarii fugind de sub escortă, au fost împușcați. [Nu exista contra lor nicio sentință de condamnare la moarte. Căpitanul în urma unui proces înscenat din umbră de regele Carol II, fusese condamnat din ordin la 10 ani închisoare pentru învinuiri inventate și își executa ca și ceilalți legionari pedeapsa.]

Era o declarație stereotipă, pe care colonelul Zeciu le-o dăduse spre model tuturor.

Apoi, jandarmii au fost adunați într'o încăpere a închisorii Jilava unde colonelul Zeciu le-a ținut un discurs spunându-le:

V'ați făcut doar datoria, voi nu sunteți asasini de rând.

La câteva zile după aceasta, Sârbu a fost chemat în cabinetul Colonelului Gherovici, care văzându-l, i-a spus:

Tu ești voinic, ai fi putut omori trei deodată...

I-a întins apoi o hârtie pe care avea să o semneze, spunând că a primit suma de lei 20.000 drept ajutor de boală.

Nu sunt bolnav, d-le colonel, spune Sârbu c'a răspuns.

Mă Sârbule, nu vezi cât arăți de rău și să-ți păzești gura, căci altfel ți-o astup cu pământ, arătându-i cu mâna un revolver «Mau-ser» de pe birou.

Și i-a întins banii...

Sârbu a fost trimis apoi ca și ceilalți jandarmi în concediu.

Mărturisirea plutonierului asasin Sârbu ne-a sfâșiat inima, ne-a înlăcrimat ochii, ne-a încheștat pumnii.

Doamne, iartă-ne dacă ne zguduie chinuitoarea și vecinica nedeslegată întrebare: Cum de s'au putut petrece aceste fără de legi?...

Frate român și camarade călit în suferință, fii dârz, luptă înainte și crede în Învierea Neamului.

Justiția țării, justiția României legionare—va pedepsi pe toți tâlharii și pe toți ucigașii.

(*) «BUNA VESTIRE» (9-XI-1940):

DESTĂINUIRILE CELUI CARE A EXECUTAT ALĂTURI
DE COMPLICII SĂI, ORDINUL POLITIC DE ASASINARE
A CĂPITANULUI

ASASINAȚI LÂNGĂ SOMEȘENI - CLUJ ÎN NOAPTEA DE 2-3 Decembrie 1938

1. Făgădaru Nicolae (Advocat)
2. Petru Ion (Muncitor)
3. Bică Ananie (Mecanic)

Poliția de stat ea însăși îngrozită de asasinarea Căpitanului și temându-se de o revoltă în Clujul Universitar și legionar, pentru intimidare, a treia zi după uciderea Căpitanului, scoate din celulele lor pe acești trei legionari, cari se găseau în închisoarea din Cluj, îi duce în plină noapte la marginea orașului unde sunt împușcați de brigada mobilă din București, condusă de ofițerul Vulpescu, brigadă ce-și făcuse o specialitate din a asasina legionari și care stătea direct sub ordinele ministrului-călău Armand Călinescu.

Înainte de asasinare avocatul Făgădaru a fost groaznic schingiuit; i-au zdrobit testiculele, pentruca să-l facă să spună unde este Șeful Mișcării.

Nimeni nu știe ce s'a petrecut cu cadavrele lor.

ASASINAȚI LĂNGĂ HUEDIN-CLUJ ÎN NOAPTEA DE
13-14 Februarie 1939

1. Fleschin Petre (student)
2. Hodrea Aurel (profesor)
3. Stănescu Petre (student)
4. Popa Ion (muncitor)
5. Borzea Dumitru (Ofițer)

În toamna anului 1938, în teatrul din Timișoara, avea loc o reprezentație dată de o trupă de artiști evrei, împrejurare ce a atras mulți evrei printre auditori.

În cursul reprezentației se aruncă o grenadă în mijlocul sălii, dela galerie, explodarea căreia neavând nici o urmare serioasă.

Poliția bănuiește și arestează pe acești camarazi. Pe Fleschin Petre îl schingiuieste amarnic; apoi sunt uciși în disprețul oricărei forme judiciare.

* * *

6. Gruită Victor (elev)
7. Borzea Zenovie (ofițer)

În luna Ianuarie 1939, cineva a aruncat două grenade în Sinagoga din Alba Iulia, cauzându-se doar o neînsemnată daună materială.

Pe simplă bănuială poliția arestează pe acești doi legionari și fără nici o judecată care să constate dacă au sau nu vreo legătură cu fapta ce li se imputa, sunt asasinați odată cu camarazii de mai sus.

ASASINAȚI LA
17-18-II-1939 *

1. Nadoleanu Enache (medic).
2. Popovici Dragoș (student).
3. Bălău Octavian (student).

S'a presupus că acești camarazi ar fi transportat arme la București cu scopul de a fi întrebuințate într'un pretins atentat contra lui Armand Călinescu.

Pe baza acestei simple bănueli au fost arestați și schingiuiți în beciurile poliției până la desfigurare și-apoi au fost asasinați fără ca vreo instanță judecătorească să fi dat o sentință de condamnare contra lor.

Cadavrele lor au fost aruncate în crematoriu.

*(Au fost în total șapte inși. Numele celorlalți patru ne-au lipsit la încheierea cărții.)

ASASINAȚI ÎN PIAȚA ELEFTERIEI DIN BUCUREȘTI LA
21-IX-1939

1. Dumitrescu Miti.
2. Ionescu Ion.
3. Isaia Ovidiu.
4. Moldoveanu Nelu Ion.
5. Paraschivescu Gheorghe.
6. Popescu Cesar.
7. Stănciulescu Marin.
8. Popescu Traian.
9. Vasiliu Ion Jean.

La 21 Septembrie 1939, ora 13, acest grup de legionari a împușcat pe Ministrul asasin Armand Călinescu din ordinul căruia au fost uciși *Căpitanul, Nicadorii și Decemvirii* fără ca să existe contra lor o sentință condamnatoare la moarte.

După împușcare ei pătrund la postul de radio și informează țara începând cu următoarele cuvinte: «ne-am făcut o datorie dureroasă din a pedepsi pe călăul *Căpitanului*...».

Se lasă apoi arestați și sunt duși în piața indicată unde pe loc și fără nici o judecată sunt masacrați iar trupurile lor sunt lăsate în văzul lumii vreme de trei zile.

ASASINAȚI LA ÎNCHISOAREA DIN R-SĂRAT ÎN NOAPTEA DE
21-22-IX-1939

1. Clime Gheorghe (Inginer).
2. Cantacuzino Alecu (Avocat).
3. Totu Nicolae (Avocat).
4. Tell Alexandru (Avocat).
5. Furdui Gheorghe (Doctor în teologie).
6. Dobre Banică (Licențiat).
7. Polihroniade Mihail (Avocat).
8. Craja Paul (Medic).
9. Simulescu Sima (Profesor).
10. Apostolescu Gheorge (Comerciant).
11. Istrate Gheorghe (Licențiat).
12. Banea Ion (Avocat, Medic).
13. Serafim Aurel (Inginer).

După condamnarea Căpitanului, se încenează un al doilea proces; în el se urmărește acum condamnarea celor pe care guvernul îi socotea în Statul Major al Mișcării Legionare.

În vederea acestui proces, la 18-VI-1938, sunt aleși și scoși din lagărul de concentrare Ciuc —unde se găseau arestați peste două sute de legionari— un grup de 19: cei doisprezece de mai sus (mai puțin Banea Ion), plus Vasile Cristescu (ucis în Ianuarie 1939), Eugen Ionică, Traian Cotigă (ucis la Brașov) și alți patru legionari.

Procesul «celor 19» s'a judecat cu ușile închise. Acuzarea era aceeași ca și în procesul Căpitanului. Condamnarea: 7 ani închisoare.

Pe când își executau această nemeritată pedeapsă, în noaptea de 21-22-IX-1939, sunt târați pe rând în curtea închisorii și asasinați.

Pe Dl Inginer Clime, înainte de a-l asasina, călăii l-au desfigurat în schingiuri pentruca să smulgă dela el declarația că ar fi dat ordin să fie împușcat Armand Călinescu.

Pe Gheorghe Apostolescu nu l-au atins gloanțele. A stat însă întins pe pământ lângă ceilalți camarazi iar dimineața când au venit călăii să le ridice cadavrele a început să strige: ajutor! Câteva gloanțe, acum țintite bine, l-au doborât și pe el la pământ.

ASASINAȚI LA SPITALUL MILITAR DIN BRAȘOV ÎN
NOAPTEA DE 21-22-IX-1939

1. Cotigă Traian (Avocat).
2. Ionică Eugen (Inginer).
3. Șiancu Emil (Ofițer).
4. Pihu Grigore (Licențiat).
5. Șuşman Iuliu (Funcționar).
6. Herghelegiu Ion (Avocat).
7. Proca Gheorghe (Funcționar).

Când un legionar ce se afla în vreo închisoare, prin beciurile poliției sau în vreunul din lagărele de concentrare, era total sleit de boală sau de răul tratament, când adică era cu un picior în groapă, abia atunci era dus într'un spital.

În această situație se găsea acest grup de camarazi internați în spitalul Militar din Brașov. În acea noapte de sălbatecă furie au fost treziți din somn și așa bolnavi cum erau au fost încărecați într'un camion și duși în direcția Râșnov.

Lângă o pădure mașina se oprește. Bolnavii sunt dați jos. Trupurile lor istovite au fost legate cu funii cum ai lega un snop de grâu și-apoi asasinați.

Herghelegiu Ion reușește să se desfacă din legătura comună și prin întunec se retrage în pădurea din spatele lor. Când să le încarce cadavrele, asasinii constată că unul lipsește.

Vreme de o zi fu căutat. Seara la radio, se promite recompensă persoanei care-l va preda poliției viu sau mort. În cele din urmă, descoperit într'un copac, a fost împușcat și dus lângă ceilalți camarazi ai lui în piața orașului unde au stat expuși două zile.

ASASINAȚI ÎN LAGĂRUL DE CONCENTRARE CIUC ÎN
NOAPTEA DE 21-22 Septembrie 1939

1. Bene, Constantin (student).
2. Biriș, Ovidiu (avocat).
3. Borzea, Titus (student).
4. Buhai, Vasile (funcționar).
5. Cioflec, Marius (student).
6. Comjic, Ștefan (student).
7. Coman Ctin, Cozmin (student).
8. Constantin, Ghiță (student).
9. Constantinescu, Dumitru (medic).
10. Corbeanu, Vasile (student).
11. Dobrin, Liviu (student).
12. Dorca, Afilon (student).
13. Ducaru, Dumitru (subinginer).
14. Enescu, Ion (funcționar).
15. Felecan, Vasile (muncitor).
16. Filipov, Vasile (student).
17. Gărcineanu, Florin (ofițer).
18. Grama, Iosif (student).
19. Iordache, Nicoară (Asist. Univ.).
20. Macoveschi, Ion (student).
21. Micu, Augustin (inginer).
22. Mincă, Ilie (ofițer).
23. Miter, Ion (student).
24. Noaghea, Virgil (student).
25. Nuțiu, Aurel (student).
26. Pavelescu, Gheorghe (avocat).
27. Popa, Tiberiu (student).
28. Popescu, Marin (student).
29. Popescu, B. Anton (funcționar).
30. Prodea, Nicolae (muncitor).
31. Rădulescu, Virgil (ziarist).
32. Raicu, Constantin (licențiat).
33. Stamate Eugen (student).
34. Stegărescu, Ctin (licențiat).
35. Strugaru, Nicolae (avocat).
36. Susai, Vasile (licențiat).
37. Teodorescu, Gheorghe (sculptor).
38. Tiponuț, Gheorghe (elev).
39. Todan, Coriolan (student).
40. Ungureanu, Corneliu (licențiat).
41. Ursu, Ion (student).
42. Vasiliu, I. Gh. Galus (ofițer).
43. Vilmos, Adam (muncitor).
44. Zanche, Petre (funcționar).

În duminica Floriilor din 1938, ora 12, se fixează domiciliu forțat pentru șefii de județe, grade și funcțiuni legionare. După două zile, pe provincii, sunt ridicăți dela casele lor. Oltenii, ardelenii, parte din muntenii și bănățenii sunt duși la mânăstirea Bistrița. Aci dorm o singură noapte. Joia Mare o fac în tren. Nu știau unde îi vor opri. Spre seară sunt coborâți în gara Ciuc de unde în camioane închise, sunt transportați spre clădirea unei foste școli la cc 4 Klm de gară. pe dreapta Muresului, la picioarele Munților Ciucului.

Acest grup de cc 50 inși, era primul care intrase în acest prim lagăr de concentrare. Au stat aci până la 25/XI/1938, când au fost mutați la Vaslui, al doilea lagăr înființat, în care la sosirea lor erau deja peste 500 legionari.

Între timp lagărul s'a umplut din nou cu alți legionari. Dintre aceștia, în acea noapte sângeroasă, cei 44 camarazi au fost treziți din somn și strigați de pe o listă de către un ofițer. Li s'a cerut să se pregătească repede că trebuie să plece în alt lagăr.

În fața porții de sârmă ghimpată s'a format coloana. La lumina lămpașelor au fost legați unul de altul de mâni cu funii. De jur împrejur încercuți de agenții-călăi pornesc spre drumul jertfei lor supreme.

Înainte de ieșirea din lagăr camaradul Iordache Nicoară, cel mai iubit de toți pentru necuprinsa dragoste și bunătate ce revărsa în jurul lui, spune un «Tatăl Nostru». Apoi convoiul se pune în mișcare, cei rămași între sârme însoțindu-i cu privirile călăuzite în noapte de lumina lămpașelor.

Între tufăriile din apropierea lagărului îi aștepta mitraliera. Aci începu să se spună o altă rugăciune. Mitraliera însă n'a lăsat-o să se sfârșească. Oamenii Satanei nu voiau s'o audă. Cei 44 flăcăi-legionari-români se prăbușesc, unul peste altul, ca stejarii frânți de o vijelie. S'au frânt cu rugăciunea pe buze. Unul din ei mai putu striga într'o ultimă suflare: Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Munții Ciucului primeau salutul; iar ecoul acestuia le era unica mângâiere celor 44 de suflete de-acum încadrate în Legiunile Arhanghelului Ceresc, curate fiindu-le inimile, gândurile și faptele câtă vreme L-au servit pe pământ. Liniștea nopții le este giulgiu. Această liniște, după încetarea mitralierei, mai fu tulburată de câte un foc de pistol al călăului agent care trăgea în acei cari încă nu încetaseră de a respira.

Trupurile lor au fost lăsate pe loc două zile, timp în care lumea să vină să le privească. După două zile au fost ridicati și îngropați în satul apropiat, Toplița.

ASASINAȚI ÎN LAGĂRUL DE CONCENTRARE VASLUI ÎN NOAPTEA DE 21-22-IX-1939

1. Antoniu, Ion Pâsu (avocat).	17. Moraru, Alex. Bubi (student).
2. Belgea, Ion (avocat).	18. Motoc, Mircea (student).
3. Boboc, Constantin (student).	19. Nicolicescu, Gheorghe (inginer).
4. Borzea, Virgil (ofițer).	20. Popescu, Spiru (student).
5. Bujgoli, Spiru (student).	21. Popescu, Vasile (student).
6. Busuioc, Ion (student).	22. Recman, Gogu (student).
7. Calapăr, Mihai (student).	23. Roșianu, Petre (inginer).
8. Cârdu, Valeriu (poet).	24. Spănu, Iordache (student).
9. Clime, Traian (funcționar).	25. Stahu, Teodor (avocat).
10. Comănescu, Nicolae (student).	26. Șola, Stavre (student).
11. Danielescu, Josim (student).	27. Șupilă, Polisperhon (student).
12. Dobre, Ion Radu (STB-ist).	28. Teohari, Mircea (student).
13. Dorin, Constantin (student).	29. Tucan, Boris (student).
14. Gârcineanu, Victor (avocat).	30. Tudose, Teodor (avocat).
15. Goga, Mircea (student).	31. Volocar, Gheorghe (funcționar).
16. Maricari, Nicolae (ofițer).	32. Zus, Radu (student).

În lunca din fața clădirii lagărului Vaslui, în acea noapte de sânge și moarte, sunt duși acești camarazi, în ultimul lor drum ce mai aveau de pășit în aceasta lume și în această țară, atât de iubită de ei.

Legati unul de altul cu funii de mâni, înconjurați de cei puși să-i asasineze, sunt scoși din lagărul împrejmuit cu două rânduri de sârmă ghimpată și duși spre locul unde îi aștepta moartea.

Sublocotenentul-jandarm Cinghiță, care mânuia mitraliera, începe să-i rostogolească deavalma, unul peste altul. Lui Tudose Teodor gloantele îi taie mâinile. Simțindu-se deslegat de legătura comună mai are încă putere să fugă. Dar unde? Din urmă îl ajung călăii. Îl împușcă din nou și-apoi îl aruncă peste ceilalți camarazi.

Vreme de două zile trupurile lor sunt lăsate în văzul lumii. Dascălii primeau ordin să aducă pe rând școlile de copii ca să privească pe acești feciori transformați într'un morman de cadavre. Tinerele vlăstare plâneau și li se făcea rău văzând acest spectacol. Astfel voiau călăii să imprime teroarea în inima tânără a elevilor.

După două zile abia, cadavrele au fost îngropate în cimitirul de animale din Vaslui.

ASASINAȚI PE JUDEȚE ÎN NOAPTEA DE
21-22-IX-1939

În zorii zilei de 22 Septembrie 1939 fiecare județ prezenta trecătorilor cadavrele a trei legionari, pe cari poliția, în plină noapte, i-a ridicat din mijlocul familiilor lor, i-a scos în stradă și i-a împușcat, iar trupurile lor au fost lăsate ca lumea să le vadă vreme de trei zile.

JUDETUL

ARAD: Măduță, Ioan; Bulboacă Ilie Ion; Julan, Ilie.
ARGEȘ: Pielmuș, Ion; Olteanu, Vasile; Amzăr, Traian.
BACĂU: Condopol, Mircea; Mandas-te, Alexandru; Antonovici, Ctin.
BĂLȚI: Condrațiu, Alexe; Ursache, Victor; Gherman, Ioan.
BIHOR: Cozma, Lazăr; Jude, Dumitru.
BOTOȘANI: Iftimuță, Vasile; Grigoriu, Mihail; Mancoș, Gheorghe.
BRĂILA: Babătă, Teodor; Udrea, Ion.
BRAȘOV: Faur, Ioan; Bordeianu, Ion; Papacioc, Radu; Nicolici, Nicolae.
BUZĂU: Voinea M. Constantin.
CALIACRA: Caranica, Petre; Popescu, M. Gh.; Cavachi, Hristu.
CĂMPULUNG: Irimiciuc, Valerian; Țăranu, Traian; Cozan, Luchian.

CARAȘ: Barzac, Lazăr; Băleanu, Ion; Cerbu, Iancu.
CERNAUȚI: Pisarciuc, Silvestru; Regwald, Francisc; Molotiu Ion Vasile.
CETATEA ALBĂ: Vlădău, Ion; Păucă V. D.; Cuzoglu, Dam.
CLUJ: Duma, Iosif; Caranica, Ion; Mirea A. Ilie.
CLUJ: Cuibuș, Petre; Eremia, Nicolae.
CONSTANȚA: Chivu, Ion; Chiriazii, Constantin; Mocanu Stoica Ion; Secăreanu, Ion.
COVURLUI: Popa, Costăchel; Croitoru, Tudor; Potolea, Spiru.
DAMBOVIȚA: Nițescu, Petre; Lungu, Ion; Gălmeanu, Ion.
DOLJ: Hozarlescu N. Ilie; Poenaru, Ilie; Ștefănache I. Ioan.
DOROHOI: Surugiu, Gheorghe; Barbu, Gheorghe; Honceru, Ion.
DUROSTOR: Nastu, Nicoale Cola; Măngăniță Costică; Memu, Nișa.

FĂLCIU: Codreanu, Ion; Nicolae, Emil; Croitoru, Vasile.
GORJ: Șerban, Constantin; Munteanu, Ghoesghe; Motomanca, Grigore.
HOTIN: Dobuleac, Vasile; Dubovinschi, Teodor; Soroceanu, Dtru Iacob.
HUNEDOARA: Popa, Petre; Cornea, Gheorghe; Sârbu, Nicolae.
IALOMIȚA: Manolescu, Gheorghe; Constantinescu, C.; Badea, Traian.
IAȘI: Dănilă, Nicolae; Leonid, Miron; Bagdad, Elena.
LĂPUȘNA: Diaconescu, Vasile; Florescu, Sergiu; Palamarciuc, Ion.
MARAMUREȘ: Butnaru, Ion; Chirarliță, Dumitru; Belidoan, Mircea.
MEHEDINȚI: Gheorghiu, Victor; Geacu Hristu Petre; Gheorghevi-ci, N.
MUREȘ: Rusu, Jacob; Palotaș, Francisc; Pădureanu, Nicolae.
MUSCEL: Nerasan, Ion; Stancu, Ion.
NĂȘĂUD: Tonea, Simion; Girigan, Cornel; Tolan, Alexandru.
NEAMȚ: Malinici, Nicolae; Avădanei, Vasile; Vasile, Puiu.
OLT: Găman, Nicolae; Mânzu, Dumitru; Preda, Gheorghe.
ORHEI: Zalupcescu, Grigore; Mocanu, Andrei; Răileanu, Naum.
PRAHOVA: Cojocaru, Alexandru; Filip, Dumitru.

PUTNA: State, Vasile; Voinea, Nicolae; Marin, Petre.
ROMAN: Creangă, Vasile.
ROMANAȚI: Niculescu, Gheorghe; Oproviți, Horia.
SĂLAJ: Burcaș, Augustin.
SATU MARE: Bozântan, Victor.
SEVERIN-LUGOJ: Gălescu, Nicolae; Ghindă, Gheorghe; Sârbu, Damaschin; Matici V. Marin.
SOROCA: Levizchi, Ștefan; Știuca, Boris; Criclivoi, Azare.
SUCEAVA: Raut, Ion; Gemeniuc, Ion; Jitaru, Spiridon.
TÂRNAVA MICA: Bărză, Gheorghe; Pruş, Ioan; Codrea, Nicolae.
TECUCI: Căsăneanu, Gheorghe; Teodorescu, Spirache; Baciuc, Vasile.
TELEORMAN: Abagiuc, Dumitru; Cristea, Aristotel; Toader, Dumitru.
TIGHINA: Heidenreze, Vladimir; Căldare, Constantin; Caragancev, Ion.
TIMIȘ TORONTAL: Udrea, Toader; Dragomir, Gheorghe; Cocora, Alexandru.
TREI SCAUNE: Lascăr, Gheorghe; Vrânceanu, Gheorghe; Caranica, Enache.
TURDA: Cucerzan, Constantin; Nichita, Augustin; Teaciu Ghiță Toceanu.
VĂLCEA: Nicolaescu, Aurel; Diaconescu, Dumitru; Vasilescu, Nicolae.

ASASINAȚI LA JILAVA PE MORMÂNTUL CĂPITANULUI ÎN NOAPTEA DE 21-22-IX-1939

1. Pop Ion, student.
2. Lăscăianu Aurel, student.

În luna Februarie 1939 are loc la Cluj marele proces pentru atentat contra profesorului Goangă.

În proces sunt acuzați optzeci de studenți clujeni. Dintre aceștia, la 8-II-1939, au fost condamnați 9 inși în frunte cu Pop Ion și Lăscăianu Aurel, cari au fost condamnați la moarte.

După opt luni dela pronunțarea sentinței acești doi camarazi au fost scoși din celulele lor, duși pe mormântul Căpitanului și uciși. Trupurile lor au fost aruncate în crematoriu.

SUB NOUI PRIGOANE

JUDECAȚI, CONDAMNAȚI ȘI EXECUTAȚI DE REGIMUL
ANTONESCU LA 28 Iulie 1941

1. Zăvoianu Ștefan (Colonel în rezervă).
2. Crețu Gheorghe (Licențiat).
3. Gheorghiu Vasile (Funcționar CFR).
4. Savu Constantin (Instructor de sport).
5. Tănăsescu Ion (Funcționar).
6. Marcu Constantin (Învățător).
7. Negrea Aurel (Electrician).
8. Oprea Anghel Dumitru (Funcționar).

În timpul biruinței legionare din 1940-41 colonelul Ștefan Zăvoianu îndeplinea funcțiunea de Prefect al Poliției Capitalei. În această calitate fiind, este făcut răspunzător de actele unor subalterni ai săi care cu ocazia deshumării trupului Căpitanului, cu ochii desprinși din acele oase dizolvate de vitriol, au deschis ușile închisorii Poliției și anticipându-se instanțelor Statului Legionar de atunci sancționează în revolta lor pe cei vinovați de masacrarea Căpitanului și sutelor de legionari.

Nu calificăm aceste fapte pentru că ne lipsesc documentele cu rezoluția Consiliului de Miniștri de atunci care a debătut chestiunea în sedință specială. Atâta doar:

Aceste acte nu aparțin Mișcării Legionare; în urma lor colonelului Zăvoianu i s'a declinat calitatea avută fiind înlocuit prin Comandantul Bunei Vestiri Radu Mironovici.

Nu cunoaștem nici numele celor care au săvârșit acele acte, pentru că colonelul Zăvoianu cât timp a stat în închisorile lui Antonescu printre camarazii săi nu a vorbit nimănui despre cele întâmplate. Știm doar că cei șapte legionari de mai sus au fost judecați și executați alături de el.

Problema legalității legionare în acest caz lăsăm să o pună la timpul său Șeful Mișcării Legionare.

Noi cei care din proprie inițiativă întocmim acest Memorial, nu putem însă să nu ne referim la nevinovăția colonelului Zăvoianu și la înalta lui ținută morală în fața tribunalelor care l-au judecat.

În mărinimia lui colonelul Zăvoianu își ia răspunderea faptelor altora. El își ia această răspundere însă numai din solidaritate față de martirii Legiunii, pentruca acele fapte să fie ispășite. Martirii cer să fim solidari cu ei, adică să ne luăm asupra-ne povara actelor noastre; să nu cadă această povară în spatele Legiunii, să nu apese peste morminte tulburându-le muceniceasca liniște.

Aceasta este linia nicadorică de comportare legionară.

Este mobilul ce a determinat atitudinea colonelului Zăvoianu care după 21 Ianuarie 1941 a rămas în țară să răspundă învinuirilor unui uzurpator, generalul Antonescu, cel care în cămașă verde primea defilarea cohortelor de legionari la Alba Iulia în 1940, și acum, în 1941, osânda în cartea «Pe marginea prăpastiei» până și pe Căpitan sau pe Moța.

Colonelul Zăvoianu își așteaptă moartea senin până în 28 Iulie 1941 când este executat. Această moarte rămâne pentru legionari ca un testament al curajului răspunderii, ce poartă pe el sigiliul sângelui unui Cavaler al «Ordinului Mihai Viteazu», care în sublima lui generozitate de atâtea ori a salvat viața Căpitanului găzduindu-l când era urmărit de călăi și predându-se împreună cu el Justiției Țării, fericit să împărtășească răspunderea și moartea celui în care vedea redeşptarea celor mai înalte năzuințe ale neamului românesc.

MORȚI ÎN LAGĂRUL DE CONCENTRARE BUCHENWALD-GERMANIA LA 23 August 1944

1. Zaharia Constantin (Licențiat).
2. Călin Constantin (Avocat).
3. Voinea Ion (Farmacist).
4. Graur Ion (Inginer).
5. Papanace Gheorghe (Student).

În preajma Crăciunului anului 1942 o sutădouăzeci de legionari au fost ridicați noaptea din grupul ce se afla în Rostock unde erau refugiați în urma prigoanei deslănțuită de Generalul Antonescu împotriva Gărzii de Fier.

În primăvară a fost adus și restul Grupului.

Mișcarea Legionară în orice împrejurare și-a afirmat și păstrat independența față de oricine și a luptat mereu pentru conservarea și apărarea intereselor patriei.

De aceea a fost înlăturată dela guvern și din nou prigonită până chiar și peste granițe.

Lagărul de concentrare Buchenwald stă mărturie. Aci, pe lângă celelalte, legionarii au suferit cel mai pustiitor bombardament ce se poate imagina. A fost o minune că dintre 350 inși, câți erau îngrămădiți pe un spațiu de 30/80 pași, lipsiți de orice adăpost, numai 5 morți și 16 răniți au avut.

Și'n acest loc și-a lăsat Garda de Fier morții ei.

Când România a fost ocupată de comuniști și Antonescu trădat de cei din jurul lui și predat lui Stalin abia atunci li s'au deschis porțile lagărului.

Fără nici o condiție.

În această independență totală față de cei cari le impuneau național-socialismul când se repurtau victorii spre Stalingrad și care acum le ofereau o țară ocupată și pângărită de hoardele bolșevice legionarii au pornit pe singurul drum ce le mai rămăsese, singuri, puțini și fără speranțe. Pentrucă lupta era pierdută.

Un singur lucru mai puteau cuceri: Onoarea; onoarea patriei trădate.

Acesta este stindardul Armatei Naționale pe care Garda de Fier a organizat-o la Viena în toamna anului 1944-45; și sufletul cu care legionarii — alături de ceilalți frați Români cari au înțeles sensul momentului — au luptat până în ultima clipă pe Oder, contra bolșevicilor, în cadrul regimentelor românești.

1. Tănase Alexandru.	7. Tartler Erich.
2. Golea Ion.	8. Buda Ion.
3. Samoilă Ion.	9. Dincă Gheorghe.
4. Popovici Mircea.	10. Cârlan Aurel.
5. Tolan Ion.	11. Iuhas Ion.
6. Pop Gavrilă.	12. Cosma Ion.
	13. Vlad Vasile.

La 23 August 1944 România trăia cele mai grele clipe ale istoriei sale. Năvăleau peste pământul ei hoardele bolșevice. De-atunci robia roșie îi destramă ființa, prin foame organizată, prin câmpurile de concentrare și muncă forțată, prin temnițe și deportări.

Mor plăeșii și arcașii lui Ștefan cel Mare în cele douăsprezece județe înfometate ale Moldovei. Copiii se sting în brațele mamelor înebunite de spaimă. Migrațiunile foamei duc bolile dela un capăt la altul al Țării. Închisorile gem. Condamnările și deportările își urmează cursul lor sistematic.

Cine să-și mai arunce ochii înspre această însălmântătoare priveliște?

Doar românii de peste hotare. Erau singurii care mai puteau face ceva. Dacă Dumnezeu îi aruncase în mijlocul altor neamuri și erau liberi, ei se ridicau până la gândul Lui; și în numele morților neamului ei își mărturiseau durerea; Durerea poporului român care-și pierdea viața.

În aceste gânduri a trăit în exil legionarul Alexandru Tănase. Șbuciumul acesta, gândul de a face ceva pentru acel neam obidit, l-a îndemnat până la urmă să plece în țară. Astfel s'a constituit în echipă cu primii șase camarazi de mai sus și-a plecat în spirit de jertfă spre patria subjugată.

După mai bine de doi ani de activitate în cadrul rezistenței românești au fost arestați și executați de regimul comunist.

Ceilalți șapte au găzduit și ajutat pe cei sosiți ca apoi să moară laolaltă în numele și pentru libertatea poporului și patriei române sclavizate.

LISTA MORȚILOR LEGIUNII
cu datele personale

«Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane
Pășesc în rând cu cei au rămas.»

ABAJIU DUMITRU: Din Roșiori. Negustor. Șef de Plasă. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Teleorman.

ACATRINEI DUMITRU: Din Cozănești-Dorna. Căzut pe frontul din Rusia în 1941.

ADAMICU IANCU: Student. Executat la închisoarea Atena la 21-XI-1947.

ALBU GHEORGHE: Din Putna. Țăran. Căzut pe frontul din Rusia.

ALEXANDRESCU GH.: Muncitor. Instructor legionar. A activat în garnizoana Craiova. În 1941 stabilind că Aldea Matei, camarad cu el din 1938, era agent al poliției, îl împușcă și-apoi se împușcă și el.

ALEXANDRESCU MARIOARA: Din Focșani. Absolventă a școlii comerciale. Este ucisă de comuniști în 1944.

AMBRUȘ IOSIF: Din Jam-Caraș. Student în drept la Cluj. A activat în Centrul Studentesc Cluj. Căzut pe frontul din Rusia.

AMZĂR TRAIAN: Din Argeș. Țăran. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu ceilalți doi camarazi în județul Argeș.

AMZA VICTOR: Căzut pe frontul din Rusia.

AMZA ION: Din Covurlui; căzut pe frontul din Rusia.

ANAGNOSTU, NICOLAE: Elev. Executat în închisoarea din Atena la 21-XI-47.

ANDREI PETRE: Din Cluj. Șofer. A activat în CML Cluj. Asasinat în luna Decembrie 1938.

ANDREI COSTIN: Ofițer de aviație. În 1938 a încercat să scoată cu avionul din țară pe Victor Dragomirescu. Din pricina unui accident nu a reușit. Căzut într'un accident de avion în Argentina, în anul 1957.

ANDRONIC GHEORGHE: Din Părtești-Suceava. Teolog. A activat în Centrul Studentesc Cernăuți. Moare de TBC în 1936.

ANTIPA N.: Din București. Închis la Ciuc. Moare în închisoare ca urmare a răului tratament.

ANTONIU ION PĂSU: Din Putna. Avocat. Fost Președinte al Centrului Studentesc București. Comandant legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la Vaslui la 21/22-IX-1939.

ANTONIU GHEORGHE: Fratele lui Păsu. Căzut pe frontul din Rusia.

XANTONOVICI ION: Student. Provine din FDC. În 1945 este parasutat în țară.

ANDRIȚOIU GHEORGHE: Din Codeni-Muscel. Fost Asistent al Profesorului Sextil Pușcariu. Fost Șef de Grup la Facultatea de Litere Cluj. În procesul «Goangă» este condamnat la 25 ani închisoare. Moare pe frontul din Rusia făcând parte din «Batalionul Sărata».

ANTONESCU PETRE: Din Ploești. Ofițer. Căzut pe frontul din Rusia.

ANTONOVICI CONSTANTIN: Asasinat cu alți doi camarazi în județul Bacău, la 21-22-IX-1939.

ANTOHI ISICHIE: Archidiacon. Comandant legionar. Asasinat în Vinerea Mare 1939, lângă Tg-Ocna-Moldova, fiind scos din lagărul Ciuc împreună cu Mihalache Ion.

APOSTOL N.: Comerciant în Vatra Dornei. Mort în 1948.

APOSTOLESCU GHEORGHE: Comerciant. A fost ridicat din lagărul Ciuc și dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939, la Râmnicu Sărat.

APOSTOLESCU VIRGIL: Din Vălenii de Munte. Avocat în Ploești. Instructor legionar.

APOSTOLESCU FILIP: Din Siliștra. Student. Mort de TBC în 1936. Tatăl său a fost funcționar la Sinaia. I s'a făcut proces și a fost suspendat din serviciu sub motiv că stătuse de vorbă cu Nicadorii înainte de împușcarea lui Duca.

ARĂU GIOGA: Din Panduru. Ucis de comuniști în fața casei lui.

ARDELEANU CONSTANTIN: Căzut la Constanța la 3 Septembrie 1940.

ARON VALERIU: Din Zlatna. Licențiat. Fost funcționar la Administrația Financiară din Timișoara. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Fost Inspector de Poliție a Regiunii Banat. Împreună cu Necrelescu moare într'un accident de mașină în toamna lui 1940.

ATANASIU ION: DECEMVIR. Student. Asasinat la 29/30 Noiembrie 1938 odată cu Căpitanul.

* * *

«Toți legionarii vor avea o singură părere, un singur gând și un singur suflet. Deaceia trebuie să aibă toți un Șef.» (18-32 c. s. c.)

* * *

BABĂȚĂ ION TEODOR: Din Brăila. Fost Șef al CML din Brăila.

Asasinat cu alți doi camarazi în județul Brăila la 21/22-IX-1939.

BACIU VASILE: Tecucean. Student. Instructor legionar. Decorat cu «Crucea Albă». La 21/22-IX-1939 a fost spânzurat în satul Ivești, ca al treilea asasinat în județul Tecuci.

BADEA TRAIAN: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu ceilalți doi camarazi în județul Ialomița.

BADALUȚA ION: Din Botoșani. Învățător; căzut pe frontul din Rusia.

BADARĂU GHEORGHE: Din Bârlad. Provine din FDC Brăila. Din 1942 e mereu arestat. Moare în închisoarea din Alba Iulia de TBC, temnicerii refuzându-i orice îngrijire.

BĂDULESCU GIGI: Student. Moare în lagărul din Buchenwald de TBC în 1943.

BAGDAD ELENA: Asasinată la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Iași.

BĂLĂȘESCU GRIGORE: Din Pucioasa-Dâmbovița. Fost Șef de Plasă. Asasinat cu alți doi legionari în județul Dâmbovița.

BĂLĂEANU NICOLAE: Din Daia-Vlașca. La 9-XII-1933 moare la poliție din cauza schingiuirilor.

BĂLĂU OCTAVIAN: Bucovinean. Asasinat la 17/18 Februarie 1939 odată cu echipa Nadoleanu.

BĂLEANU ION: Din Oravița. Funcționar. Asasinat cu alți doi camarazi în județul Caraș. E împușcat și aruncat primul în groapă. Nu murise. Până ce jandarmii aduc pe ceilalți, el iese din groapă și se târăște în pădurea din spate. Se duce apoi la medicul Dănicică Ion. Îl internează la spital și-apoi telefonează jandarmilor. Aceștia îl duc la locul «Ochiul Beiului». Plutonierul îl dă jos din mașină, simulează împușcarea lui lăsându-l liber și pleacă. A doua zi ofițerul-jandarm vine să-l îngroape. După dâra de sânge îl găsesc șezând pe un butuc. Nu mai putea merge. L-au împușcat din nou și l-au îngropat lângă râul Nera. În 1940 a fost reînhumat în cimitirul locului lui de naștere.

BANCIU OCTAVIAN: Dobrogean. Funcționar. Mort în credință legionară.

BANEA ION: Din Vurpăr-Sibiu. Doctor în medicină și Licențiat în drept. Comandant legionar. Șeful și Organizatorul Ardealului Legionar. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

BANTĂ AUREL: Din Sibiu. Student la Științele de Stat. Mort în credință legionară.

BARBU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Dorohoi.

BĂRBULESCU CONSTANTIN: Din Craiova. Inginer. Căzut pe frontul din Rusia.

BĂRBULESCU NIKI: Avocat. Urmărit și închis în repetate rânduri. În 1959 e arestat, schingiuit și apoi asasinat în închisoare.

BASARAB ALEXANDRU: Pictor. Căzut pe frontul din Rusia.

BĂRZĂ GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Târnava Mică.

BARZAC LAZĂR: Muncitor în UDR-Reșița. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Caraș.

BĂZGAN N.: Din Huși. Muncitor. Mort în credință legionară.

BELGEA ION: Din Banatul Sârbesc. Printre primii membri ai clubului «Axa». Comandant legionar. Fost Șef al Grupului «Răzleți» din Capitală. În 1938, după arestarea lui Mironovici, a preluat șefia Comandamentului Legionar. A fost închis la Ciuc și Vaslui. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939 la Vaslui.

BELIDOAN NICOLAE: Din Sighet, student. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Maramureș.

BECA N.: Din Constanța. Țăran. În 1950, e condamnat de comuniști la închisoare și asasinat.

BELIMACE DORU: NICADOR. Comandant al Bunei Vestiri. Licențiat. Asasinat împreună cu Căpitanul și Decemvirii.

BENE CONSTANTIN: Din Ohaba Severin. Fost Șef al FDC-Caransebeș. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

BERGHEZAN CONSTANTIN: Din Sibiu. Mort în credință legionară.

BICA ANANIE: Din Cluj. Șofer. Instructor legionar. Asasinat odată cu Petre Ion și Făgădaru la 2/3-XII-1938.

BIRIȘ ION. Student. Luptă pe front în «Batalionul Sărata» și moare în credință legionară alături de ceilalți camarazi.

BIRIȘ OVIDIU GH.: Din Mediaș. Avocat. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

BLĂNARU SPIRU Din Timișoara. Avocat. Asasinat de comuniști în 1949 după ce fusese condamnat la simplă închisoare.

BLACIOTTI STERIE: Student. Mort în închisoare în urma schingiuirilor în 1940.

X BLAGA IOSIF: Din Cluj. Instructor legionar. Căzut pe front, la Oder.

BOARU PAVEL: Din Micalaca-Aran. Mecanic. Fost Șef al CML-Timișoara. Mort în credință legionară.

BOCA DOBOS EUGEN: Licențiat în Teologie. Din Suceava. Mort în credință legionară.

BOCA GHEORGHE: Din Bălăceana - Suceava. Fost magistrat militar la Iași. Fost Inspector General de Poliție. Avocat la Cernăuți. La 29-VI-1948 a fost arestat. În 1957 i s'a făcut proces și a fost condamnat la 15 ani. Moare în închisoare la 23-XII-1958.

BODALE VASILE: Bucovinean. Student. A fost împușcat pe stradă, la 21 Ianuarie 1941 în București.

BODNARIU ION: Bucovinean. Șeful FDC din Suceava. Mort în credință legionară în toamna anului 1940 în urma unei răni primite în timp ce făcea de serviciu în curtea cazărzii «Gărzilor Încăzarmate».

BOBOC CONSTANTIN: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

BOGDAN ION. Subinginer. A fost în lagărul Buchenwald. În 1945 e parașutat în țară unde e prins și ucis.

BOGDAN GAVRILĂ: DECEMVIR. Din Lazuri-Beiuș. Student la Teologie. Asasinat la 29/30-XI-1938 odată cu Căpitanul și Decemvirii.

BOLDEA GHEORGHE: Din Severin. Profesor. Căzut pe frontul din Rusia.

BORDEIANU ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu ceilalți trei camarazi pe județul Brașov.

BORZEA VIRGIL: Din Brașov, student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

BORZEA ZENOVIE: Locotenent. Asasinat împreună cu Gruită.

BORZEA DUMITRU: Ofițer. Asasinat odată cu echipa Fleschin.

BORZEA VIRGIL: Din Brașov, student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

BOTEZ ALEXANDRU: Din București. Funcționar. Căzut pe frontul din Rusia.

BOGDAN ALEXANDRU: Din Arad. Elev. Mort în credință legionară în 1942.

BOZĂNTAN IOSIF: DECEMVIR. Avocat. Comandant legionar. Asasinat la 29/30-XI-1938 împreună cu Căpitanul și Nicadorii.

BOZĂNTAN VICTOR: Fratele lui Iosif. Asasinat la 21/22-IX-1939 în județul Satu Mare.

BOZU GHEORGHE: Laborant la MPR. A fost schingiuit în închisoarea Arad cu alți 35 camarazi, vreme de 22 zile, bătut din două în două ore, zi și noapte. Din această cauză a murit.

✓ BRĂILEANU TRAIAN: Profesor Universitar. Fost Ministru al Instrucțiunii Publice. Mort în închisoare în credință legionară.

BRAȘOVEAN ION: Basarabean. A făcut școala de ofițeri de aviație la Berlin. Mort în credință legionară în Madrid.

BRĂSCĂȚIANU GHEORGHE: Din Blaj. Meseriaș. În anii 1945/47 a luptat în grupele de rezistență din țară. Fiind prins a fost schingiuit până la moarte în închisoarea din Blaj. Cadavrul lui a fost aruncat în Târnava.

BRATU GHEORGHE: În anul 1948 moare în Indochina.

✓ BRINDESCU GAVRIL: Din Igrăș-Timiș. Fost Șef al CML-Timiș.

șoara. A fost în lagărul din Buchenwald. În 1945 a fost parașutat în țară. A luptat în grupele de rezistență. Moare în luptă cu șeful de post care voia să-l prindă și căruia i-a aruncat o grenadă în față. Rănit în această luptă e dus la spital unde își taie vinele ca să nu cadă viu în mâinile comuniștilor.

BRUMIER NICOLAE: Avocat. Mort în credință legionară.

BRUMARU CONSTANTIN: Constăntan. Țăran. Moare din cauza schingiuirilor suferite la poliție în 1937.

BUCUR A. ION: Din Sudița-Ialomița. Instructor legionar. Moare la Roma în 1941 în credință legionară.

BUCUR ION: Electrician. A activat în CML București. Moare în Australia, la 22 Noiembrie 1951.

BUDAI VASILE: Moare la 21 Ianuarie 1941 în București.

BUHAI VASILE: Din Focșani. Student. Comandant ajutor. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

BUJGOLI SPIRU: Macedonean. Comandant legionar. Student. Fost Șeful FDC de peste hotare. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

BULACU DUMITRU: Din Argeș; profesor. Mort în credință legionară.

BULBOACĂ ILIE: Din Curtici. Fost Șef de Plasă. Asasinat la 21/22-Septembrie 1939 pe calea ferată aproape de Curtici, al treilea ucis în județul Arad.

BULBUC EMIL: Medic, năsăudean. Comandant legionar. Face campania militară, ca medic, în Rusia. După capitulare se refugiază în Germania. Guvernul Național dela Viena îi încredințează o misiune diplomatică pe lângă Guvernul Mussolini. În 1947 încercând să treacă granița spre Austria este împușcat de un răufăcător.

BURCAȘ AUGUSTIN: Asasinat la 21/22-IX-1939 în județul Sălaj. Avocat.

BURUIANĂ N.: Din București. Ofițer de marină. Împușcat de comuniști în 1948 în timpul anchetei.

BUSUIOC ION CONSTANTIN: Din Leicești-Muscel. Inginer agronom. Fost șef al Grupului legionar dela Acad. Agr. București. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

BUTNARU ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Maramureș.

* * *

«Toți șefii legionari și toți legionarii trebuie să fie de acord în toate chestiunile cari interesează organizația noastră». (csc. 35/49)

* * *

CAMPIANU N.: Din Turda. În cimitirul satului Sâncrai plutonierul Ivan, îl împușcă în cap.

CÂNDEA ION: Din Cheja-Turda; țăran. Mort în credință legionară.

CALAPĂR MIHAI: Din Piatra Neamț. Student. A Fost în lagărul Ciuc. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

CĂLDARE CONSTANTIN: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Tighina.

CĂLIN CONSTANTIN: Din Vlașca. Avocat. Fost Primar al orașului Giurgiu. Mort în credință legionară în bombardamentul din Buchenwald la 23 August 1944.

CALOIR CONSTANTIN: Elev. Căzut pe front la Scupelos în 1944.

CANTACUZINO ALECU: Avocat. Comandant legionar. Fost Șef al Corpului Moța-Marin. Unul din membrii echipei Moța ce a luptat în Spania. E ridicat din lagărul Ciuc și dus la procesul «Celor 19». În drum spre București sare din tren împreună cu Vasile Cristescu. În primăvara lui 1939 se predă poliției care-l închide la Râmnicu Sărat unde este asasinat la 21/22-IX-1939.

CANTACUZINO GHEORGHE: General. Șeful partidului «TOTUL pentru ȚARĂ». Mort în credință legionară la 9-X-1937.

CANTEMIR N.: Student. Din Pitești. E împușcat de comuniști în 1949 în luptele de rezistență din Bucovina.

CAPORANI HRISTU: Căzut la 3 Septembrie 1940 la Constanța.

CARMICIU TACHE: Macedonean. Moare înecat în Dunăre în 1936.

CARAMICIU NICU: Student. E închis la Zvenianin-Iugoslavia. Încercând să fugă e împușcat pe frontieră împreună cu Iuga Ion.

CARAMLĂU LUCIAN: Căzut la Brașov la 3 Septembrie 1940.

CARAMITRU ANTON: Căzut pe front în 1944 la Vetria.

CARATĂNASE ION: DECEMVIR. Din Hârșova. Comandant legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat odată cu Căpitanul și Nicadorii.

CARAGANCEV ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Tighina.

CARATAȘU CHIRIAC: Asasinat la 21/22-IX-1939.

CARANICA ENACHE: Licențiat. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Trei Scaune.

CARANICA ION IANCU: Comandant al Bunei Vestiri. Asasinat la 29/30-XI-1938 odată cu Căpitanul și Decemvirii.

CARANICA NICOLAE: Farmacist. Mort în credință legionară.

CARANICA PETRE: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Caliacra.

CARANICA ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți camarazi în județul Ciuc.

CÂRCIUMARU GHEORGHE: Muncitor. În 1947 este împuşcat de comunişti după ce evadase din închisoare.

CĂAJOVĂȚ HORIA: Din Constanța. Student. Căzut la 21 Ianuarie 1941 la București în fața telefoanelor.

CĂRJOVĂȚ MARIETA: Din Constanța. Moare în credință legionară.

CĂRDU VALERIU: Din Jam. Ziarist și poet. Redactor la «Buna Vestire». Ne-a lăsat volumul de poezii «Cuiburi de lumină». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

CARLAN AUREL: Executat la 31 Octombrie 1953 odată cu echipa Tănase.

CARNICIU NICOLAE: Din Silistra, elev. Mort. în credință legionară.

CĂRLAN EREMIA: Din Lăpușna. Căzut pe frontul din Rusia.

CĂSĂNEANU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Tecuci.

CAVACHI HRISTU: Macedonean. Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Caliacra.

CAVACHI ILIE: Macedonean. Student. Căzut la 3 Septembrie 1940 la Constanța.

CEAUȘESCU N.: Student. Căzut pe frontul din Rusia.

CENUȘE N.: Jandarm. E condamnat la cinci ani închisoare de comuniști apoi scos din închisoarea Gherla și împuşcat.

CENGER ION: Doctor în științele economice. A fost închis în lagărul din Buchenwald. Fost Secretar General în Ministerul de Finanțe în Guvernul Național dela Viena. În 1945 aplecat în țară. E condamnat de comuniști la 15 ani închisoare. În 1950, scos din închisoare, e împuşcat la Toplița odată cu alți legionari.

CERBU IANCU: Din Creoni-Caraș. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Caraș.

CHIREA GHEORGHE: Din Constanța. Student. Căzut pe frontul din Rusia.

CHIRARLIȚĂ DUMITRU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Maramureș.

CHIRICĂ NIȚĂ: Căzut la București la 21 Ianuarie 1941.

CHIRIAZI NICU: Constanțan. Funcționar. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Constanța.

CHIRULESCU VICTOR: Din Nicorești-Putna. Director Gen. în Min. Agr. în 1940. Comandant legionar. Mort în credință legionară.

CHIVU ION: Preot în Viișioara-Constanța. Fost Șef de Județ. Comandant legionar. Asasinat la 21/22-IX-1939, în județul Constanța, la margine de drum. După împuşcare poliția obligă pe cei doi copii ai lui să stea în fața cadavrului.

CINCI MILAN: Student. Din Banatul Sărbesc. Trimis să organizeze FDC din Vârșeț este trădat de Bălan Ion. Este arestat și otrăvit în închisoare.

CIOBANU DUMITRU: Inginer agronom. Căzut pe frontul din Rusia.

CIOBANU AUREL: Din Târgu Mureș. Student la Iași. Se refugiază în Iugoslavia de unde este extrădat. A fost dat căzut.

CIOFLEC MARIUS: Timișorean. Student. În 1938 e arestat și schingiuit pentru că a răspândit cartea «Adevărul în procesul Căpitanului». Asasinat în închisoare în 1944.

CIUMETTI STERIE: Licențiat. La 10-XII-1933 a fost asasinat și aruncat în lacul Fundeni-București de către comisarul guvernului liberal Panova. Înainte de asasinare a fost crud schingiuit. Discutându-se cazul în parlament Guvernul a recunoscut asasinarea prin Ministrul Iamandi.

CIUPIȚA ION: Mort în credință legionară la Ploești în 1945.

CLIME GHEORGHE: Inginer Silvic și avocat. Covurluian. Fost Șef al partidului «Totul pentru Țară». Fost Seful CML pe țară. Unul din membrii echipei Moța ce a luptat în Spania. A fost în lagărul Ciuc de unde a fost ridicat și dus la procesul «Celor 19». Asasinat la Râmnicu Sărat la 21/22-IX-1939.

CLIME TRAIAN: Funcționar. Asasinat la Vaslui la 21/22-IX-1939.

COCORA ALEXANDRU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi inși în jud. Timiș.

COCEA ION: Bucovinean. Țăran. Căzut pe frontul din Rusia.

COCULESCU N.: Inginer. Directorul CAPS-ului. Cu mașina sa se transportau aruncătoarele de flăcări lucrate de Locot. Dumitrescu. Moare în beciurile poliției din București în urma schingiuirilor la cari a fost supus.

CODREANU ZELEA CORNELIU: CAPITANUL. Născut în Hușul Moldovei. Doctor în Drept la Grenoble. Moare asasinat de Carol II la 29/30 Noembrie 1938, în vârstă de 40 de ani.

CODREANU ION ZELEA: Tatăl Căpitanului. Profesor. Senator legionar. Moare în credință legionară la 21 Noembrie 1940.

CODREANU I. Z. HORIA: Fratele Căpitanului. Ofițer. Este împuşcat de agenții guvernului pe strada Maica Domnului-București în 1941.

CODREANU I. Z. ION: Fratele Căpitanului. Inginer. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Huși.

CODREA NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Târnava Mică.

COJOCARU ALEXANDRU: Brașovean. Comandant ajutor. Închis la Râmnicu Sărat, Ploești și Jilava. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu un alt camarad în județul Prahova.

COJOCARU PETRE: Preot la o unitate a Armatei Naționale Române în Döllersheim-Austria. Moare în Leonding- Linz-Austria.

COLOGREA NICOLAE: Executat la 12 Mai 1941.

COMAN CTIN COZMIN: Din Mangalia. Student. Instructor legionar. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939.

COMĂNESCU NICOLAE: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

COMJIC ȘTEFAN: Ieșan. Funcționar. Fost Șef al CML Oradea. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

CONDOPOL MIRCEA: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Bacău.

CONDRATIUC ALEXE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Bălți.

CONSTANTIN GHEORGHE: Din Brașov. Student. Fost Șef al Centrului Studențesc Timișoara. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

X CONSTANTINESCU CORNEL: Din Tulcea. A fost în Buchenwald. În Mai 1945, însoțind pe Dr. Iosif Dumitru pleacă spre țară cu un avion. Căzuți în împrejurări necunoscute.

CONSTANTINESCU NIKI: NICADOR. Comandant al Bunei Vestiri. Licențiat. Decorat cu «Crucea Albă» și «Crucea Verde». Asasinat la 29/30-IX-1938 cu Căpitanul.

CONSTANTINESCU COSTEL: Provine din FDC. A fost închis la Vaslui. Asasinat la 21/22-IX-1939 în județul Ialomița.

CONSTANTINESCU DTRU: Medic. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

CONSTANTINESCU N.: Șef de gară. Împușcat în 1949 de comuniști.

CONSTANTINESCU PAUL: Din Siliștra. Frate de cruce. Făcând experimente în propriul lui laborator, moare intoxicat.

CONSTANTINESCU TIT: Din Hârșova. Medicinist. Moare schingiuit de comisarii Bujor și Steja la poliție.

CONSTANTIN NICOLAE: Mort în credință legionară.

CORBEANU VASILE: Student. Instructor legionar. Șef de sector în București. E schingiuit la poliție apoi închis la Ciuc unde este asasinat la 21/22-IX-1939.

CORNETTI PEPPA: Studentă. A căzut la 22 Ianuarie 1941.

CONEAC IORDACHE: Din Vatra-Dornei. Notar comunal. Mort în credință legionară.

COTIGĂ TRAIAN: Avocat. Fost Șef al Studențimii Române. Comandant legionar. Ridicat dela Ciuc, e dus la procesul «Celor 19» și condamnat. Asasinat la 21/22-IX-1939 în spitalul Brașov.

COFTAȘ ION: Din Bacău. A fost închis la Vaslui. Condamnat la 10 ani de regimul Antonescu. Moare în închisoare, în 1942.

CORMOS PROCOP: Inginer silvic. Din Bălăceana. Mort în credință legionară.

CORNEA GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Hunedoara.

COSTEA IOSIF: Din Vatra-Dornei. Tâmplar. Căzut la 21 Ianuarie 1941 în timp ce se ocupau telefoanele.

COZAN ILIE: Din Cozânești-Dorna. Agricultor. Tatăl Căpitanului făcea verile în casa lui moș Cozan. După asasinarea copilului său nu mai avu zi bună. Blestema mereu stăpânirea lui Carol II. Pentru aceasta i se face proces. La proces e dus pe jos din post în post până la Cernauți. Mort în credință legionară.

COZAN LUCHIAN: Fiul lui moș Cozan. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Câmpulung.

COZLOV FILEA: Tâmplar la Uzina electrică din Iași. Căzut pe frontul din Rusia luptând ca voluntar în 1942.

COZMA LAZĂR: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Bihor.

COZMA ION: Executat la 31 Octomvrie 1953 cu echipa Tănase.

CRĂCIUN EUGEN: Inginer agronom. Căzut pe frontul din Rusia.

CRĂCIUNESCU GHEORGHE: Din Putna. Mort în credință legionară.

X CRAJA PAUL: Medic. A fost închis în lagărul Ciuc de unde a fost dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939 la R-Sărat.

CREANGĂ VASILE: Asasinat la 21/22-IX-39 în județul Roman.

CREȚU GHEORGHE: Din Piatra Neamț. Licențiat. Executat la 28 Iulie 1941 cu echipa Zăvoianu.

CRICLIVOI AZARE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi legionari în județul Soroca.

CRIHANĂ DUMITRU: Din Galați. Inginer. Fost Șef de FDC Timișoara. Inchiș la poliția din Timișoara, a fost schingiuit până ce a murit.

CHRISTACHE ARISTOTEL: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Teleorman.

X CRISTEA IOAN: Student. A fost în lagărul Buchenwald-Germania. În toamna lui 1944 este parașutat în țară. Moare în timpul parașutării.

CRISTEA MARIN: Din Brăila. Sudor mecanic. Instructor legionar. Moare în 1949 în credință legionară la Buenos Aires. E îngropat în «Charavita».

CRISTEA PAVEL: Student. Mort în credință legionară.

CRISTU BUDI: Frate de cruce. Mort în credință legionară.

X CRISU AXENTE: Din T. Severin. Comandant legionar. Fost Șef de județ. Fost Prefect. Avocat. Ziarist. Mort în credință legionară la Madrid în 1953.

CRISTESCU TEODOR: Din Alexandria. Subinginar la serviciul agricol județean. Mort în credință legionară în 1946.

CRISTESCU VASILE: Profesor Universitar. Comandant legionar. Fost Șef al partidului «Totul pentru Țară». A fost în lagărul Ciuc. Este dus la procesul «Celor 19», în drum sare din tren și stă ascuns până în Ianuarie 1939, când este descoperit (prin trădare) în ascunzătoarea lui. Poliția dorea să-l prindă viu. El se apără. În această luptă este ucis (la 26 Ianuarie 1939).

CUCERZAN CONSTANTIN: Student. Asasinat la 21/22-IV-39 cu alți doi legionari în județul Turda.

CROITORU TUDOR: Asasinat cu alți doi legionari în județul Covurlui, la 21/22-IX-39.

CROITORU VASILE: Asasinat cu alți doi legionari la 21/22-IX-39 în județul Fălciu.

CRUCEANU N.: Instructor legionar. Șeful taberei din Mrea Izbuca. Asasinat.

CULEȚU AHILE: Macedonean. Țăran. În 1936 moare la poliție în urma schingiuirilor.

CUMA GHEORGHE: Din Ploești. În 1938 este arestat pentru împrăștiere de manifeste. Iși făcea închisoarea la Brașov, când la 11 Octombrie este ridicat de Siguranța din București, sugrumat și apoi aruncat în crematoriu.

CUIBUS PETRE: Asasinat la 21/2-IX-1939 cu un alt camarad în județul Cluj.

CUPTOR GHEORGHE: Student. Din Neamț. Căzut pe frontul din Rusia.

CURCĂ ȘTEFAN: Decemvir. Fost Șeful Grupului legionar dela Academia Comercială din Cluj. Decorat cu «Crucea Albă». Fost Șeful cărmidăriei Chintău-Cluj. Asasinat la 29/30-XI-1938 odată cu Căpitanul și Nicadorii.

CUZOGLU DAM: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Cetatea Albă.

* * *

«Nu e nimeni pierdut când primește o pedeapsă; suntem însă cu toții pierduți atunci când închidem ochii la greșelile legionarilor, pentru că ne sfărâmăm linia noastră de viață legionară, legile noastre, în virtutea cărora trăim ca legionari în lume.» (Circ. 25.)

* * *

DAMAȘARI DIMCIU: Mort în credință legionară, în 1949, în lupta de rezistență.

DANCEA GHEORGHE: Mecanic. Căzut pe frontul din Rusia.

DANILĂ NICOLAE: Licențiat. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Iași.

DANIELESCU ZOSIM: Licențiat. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

DĂNULESCU GHEORGHE: Învățător. Comandant legionar. Căzut pe frontul din Rusia.

DIACONESCU DUMITRU: Din Slătioara-Vâlcea. Preot. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Vâlcea.

DIACONESCU VASILE: Colonel. Senator legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Mare mutilat de război. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Lăpușna.

DIACONU NICOLAE: Din Putna. Mort în credință legionară.

DIMA GHEORGHE: Din Galați. Mort în credință legionară.

DIMA BABU: Din Gorița-Macedonia. Țăran. Mort în credință legionară în 1937.

DINCĂ GHEORGHE: Executat la 31 Octombrie 1953 cu echipa Tănase.

DINESCU N.: Din Buzău. Subofițer. A activat în munți, în echipa Monu. Moare împușcat pe când încearcă să-și salveze Șeful.

DINESCU COSTEL: Student. Căzut pe frontul din Rusia.

DIMITRIU PETRE: Din Teleorman. Architect. Mort în credință legionară în timpul unui bombardament rusesc.

DOARĂ GHEORGHE: Din Stroenești-Vâlcea. Preot. A fost închis în lagărul Ciuc și Sadaclia. Mort în credință legionară.

DOBRE BĂNICĂ: Licențiat. Comandant legionar. A făcut parte din echipa Moța ce a luptat în Spania. A fost închis la Ciuc de unde a fost ridicat și dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Râmnicu-Sărat.

DOBRE I. RADU: Din Dobroteasa-Teleorman. Manipulant STB. A activat în CML București. A lucrat în șantierele legionare: Măreuța, Andronache, Casa Verde și Gutemberg. E asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

DOBRE ION: Profesor. Comandant legionar. Fost Șef al Taberei dela Susai. Căzut pe frontul din Rusia în 1942.

DOBRIN LIVIU: Medic. Din Arpașul de Jos. A fost schingiuit de agenții Manoilă, Streja și Bujor și-apoi închis în lagărul din Ciuc unde a fost asasinat la 21/22-IX-1939.

DOBULEAC VASILE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Hotin.

DOGARU MARIA: Din Comloșul Bănățean. Țărană. A fost feli-

citată de Căpitan pentru articolele trimise la centru. A publicat în «Dacia» și «Voința Popurului». Moare la poliție în urma schingiuirilor.

DOICESCU N.: Notar. Din Ferdinand. A fost condamnat la închisoare de comuniști și-apoi împușcat, fără să fi fost condamnat la moarte.

DOMAȘNEANU MIRCEA: Din județul Severin. L-au ucis ungurii pe câmpia Mureșului în 1944, pe când încercau să ocupe Turda.

DONAT SULTAN: Căzut la Brașov la 3 Septembrie 1940.

DORCA AFILON: Din Vălișoara-Severin. Licențiat. Instructor legionar. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939.

DORAN N.: Ofițer de securitate. Împrocesat de comuniști și asasinat în 1952.

DORIN CONSTANTIN: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

DOROIU SANDU: Din Putna. Mort în credință legionară.

DRAGOȘ ADAM: Din Bacău. Mort în credință legionară.

DRAGOMIR GHEORGHE: Șofer, din Timișoara. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939 cu alți doi camarazi în județul Timiș-Torontal.

DRAGOMIR ION: Din Focșani. Ucis de Unguri la cedarea Ardealului în 1940.

DRAGOMIRESCU VICTOR: Comandant legionar. Fost Secretarul Corpului MOȚA-MARIN. Decorat cu «Crucea Albă». Șeful grupului de 50 legionari cari au fost gata să se împuște —drept protest— în fața palatului regal, în luna Mai 1948, când se judeca procesul Căpitanului. A fost arestat și schingiuit și-apoi aruncat de viu în crematoriu.

DUBOVINSCHI TEODOR: Din Casla Hotin. Asasinat la 21/22-IX-1939 pe câmpul de instrucție al Reg. 4 Vânători, de jandarmii din Lipsicani; al treilea camarad ucis în județul Hotin.

DUGARU DUMITRU: Din Râșnov. Subinginer. Funcționar la IAR din Brașov. Asasinat la 21/22-IX-1949, la Ciuc.

DUMA IOSIF: Din Oravița. Profesor. Comandant legionar. A fost închis în lagărul Ciuc. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Ciuc.

DUMINECĂ FLOREA: Din Argeș. Locotenent. A fost scos din închisoarea Aiud și trimis pe front în «Batalionul Sărata» ce era format din deținuți de drept comun. Generalul Antonescu a ordonat ca legionarii aflați în închisori să fie încadrați în această unitate ca simpli soldați ca astfel să poată ucide cât mai mulți dintre ei. Unitatea era ținută mereu în prima linie și ajunge până la Cuban unde rezistă mult timp pe poziție. La un moment dat Rușii reușese să spargă frontul. În panica produsă și nemai fiind cadre, Duminecă Florea și Nicolae Popescu, un

alt camarad, adună resturile unității, dau contra-atacul și restabilesc frontul. În acest atac mor amândoi. Post-mortem au fost reabilitați în gradul de locotenent și decorați.

DUMITRESCU GHEORGHE: Dâmbovițean. Student. Mort în credință legionară.

† DUMITRU IOSIF: Medic veterinar. Comandant legionar. Provine din prima serie de Frați de Cruce. Fost Șeful grupului legionar închis la Buchenwald. În toamna lui 1944 a fost numit Vice-Secretar al Mișcării Legionare. În primăvara lui 1945 pleacă spre țară cu un avion. A fost dat căzut.

DUMITRESCU MITI: Răzbunătorul morții Căpitanului. Avocat. Legionar neîncadrat; n'a ajuns să îmbrace cămașa verde. În luna Mai 1948 se duce la București ca să studieze și să pregătească apărarea —alături de alți avocați— în procesul ce se înscenase Căpitanului. Cu această ocazie cunoaște el pe Căpitan. Și i-a fost suficient pentruca din acea zi să-și dedice viața Mișcării Legionare. După asasinarea Căpitanului decide răzbunarea lui. Astfel la 21/22-IX-1939, Armand Călinescu fu împușcat pentru fărădelegea sa.

DUMITRESCU NAE: Locotenent. Doctor în chimie. Asistent Universitar. În strada Căpitan Oarcă din Busurești lucra la perfecționarea de aruncătoare de flăcări. Este descoperit, arestat și schingiuit până la moarte în beciurile poliției unde moare la 23 Ianuarie 1939.

DUTCHIEVICI N.: Din Putna. Mort în credință legionară.

DUȚU N.: Din Bacău. Mort în credință legionară.

DUȚESCU ION: Din Pitești. Avocat. Instructor legionar. Căzut pe frontul din Rusia.

* * *

«5. Nu permite constituirea de grupuri separate în cadrul Gărzii, sau împrăștierea de ideologii în scopul acesta: «Noi suntem extrema dreaptă sau stângă a Gărzii, Grupul cutare, etc.»

Grupurile duc la fărâmițarea Mișcării, la distrugerea unității ei. Repet: vina aceasta este aproape de vina trădării.

Garda este o unitate perfectă și este o crimă orice tendință de a sparge această unitate.» (Circ. 18.)

«O Mișcare niciodată nu moare din cauza dușmanilor din afară. Ea moare din cauza dușmanilor dinlăuntru.» (P. L. 265.)

* * *

citată de Căpitan pentru articolele trimise la centru. A publicat în «Dacia» și «Voința Popurului». Moare la poliție în urma schingiuirilor.

DOICESCU N.: Notar. Din Ferdinand. A fost condamnat la închisoare de comuniști și-apoi împușcat, fără să fi fost condamnat la moarte.

DOMAȘNEANU MIRCEA: Din județul Severin. L-au ucis ungurii pe câmpia Mureșului în 1944, pe când încercau să ocupe Turda.

DONAT SULTAN: Căzut la Brașov la 3 Septembrie 1940.

DORCA AFILON: Din Vălișoara-Severin. Licențiat. Instructor legionar. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939.

DORAN N.: Ofițer de securitate. Împrocesat de comuniști și asasinat în 1952.

DORIN CONSTANTIN: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Valslui.

DOROIU SANDU: Din Putna. Mort în credință legionară.

DRAGOȘ ADAM: Din Bacău. Mort în credință legionară.

DRAGOMIR GHEORGHE: Șofer, din Timișoara. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939 cu alți doi camarazi în județul Timiș-Torontal.

DRAGOMIR ION: Din Focșani. Ucis de Unguri la cedarea Ardealului în 1940.

DRAGOMIRESCU VICTOR: Comandant legionar. Fost Secretarul Corpului MOȚA-MARIN. Decorat cu «Crucea Albă». Șeful grupului de 50 legionari cari au fost gata să se împuște —drept protest— în fața palatului regal, în luna Mai 1948, când se judeca procesul Căpitanului. A fost arestat și schingiuit și-apoi aruncat de viu în crematoriu.

DUBOVINSCHI TEODOR: Din Casla Hotin. Asasinat la 21/22-IX-1939 pe câmpul de instrucție al Reg. 4 Vânători, de jandarmii din Lipscani; al treilea camarad ucis în județul Hotin.

DUGARU DUMITRU: Din Râșnov. Subinginer. Funcționar la IAR din Brașov. Asasinat la 21/22-IX-1949, la Ciuc.

DUMA IOSIF: Din Oravița. Profesor. Comandant legionar. A fost închis în lagărul Ciuc. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Ciuc.

DUMINECĂ FLOREA: Din Argeș. Locotenent. A fost scos din închisoarea Aiud și trimis pe front în «Batalionul Sărata» ce era format din deținuți de drept comun. Generalul Antonescu a ordonat ca legionarii aflați în închisori să fie încadrați în această unitate ca simpli soldați ca astfel să poată ucide cât mai mulți dintre ei. Unitatea era ținută mereu în prima linie și ajunge până la Cuban unde rezistă mult timp pe poziție. La un moment dat Rușii reușese să spargă frontul. În panica produsă și nemai fiind cadre, Duminecă Florea și Nicolae Popescu, un

alt camarad, adună resturile unității, dau contra-atacul și restabilesc frontul. În acest atac mor amândoi. Post-mortem au fost reabilitați în gradul de locotenent și decorați.

DUMITRESCU GHEORGHE: Dâmbovițean. Student. Mort în credință legionară.

✚ DUMITRU IOSIF: Medic veterinar. Comandant legionar. Provine din prima serie de Frați de Cruce. Fost Șeful grupului legionar închis la Buchenwald. În toamna lui 1944 a fost numit Vice-Secretar al Mișcării Legionare. În primăvara lui 1945 pleacă spre țară cu un avion. A fost dat căzut.

DUMITRESCU MITI: Răzbunătorul morții Căpitanului. Avocat. Legionar neîncadrat; n'a ajuns să îmbrace cămașa verde. În luna Mai 1948 se duce la București ca să studieze și să pregătească apărarea —alături de alți avocați— în procesul ce se înscenase Căpitanului. Cu această ocazie cunoaște el pe Căpitan. Și i-a fost suficient pentruca din acea zi să-și dedice viața Mișcării Legionare. După asasinarea Căpitanului decide răzbunarea lui. Astfel la 21/22-IX-1939, Armand Călinescu fu împușcat pentru fărădelegea sa.

DUMITRESCU NAE: Locotenent. Doctor în chimie. Asistent Universitar. În strada Căpitan Oarcă din Busurești lucra la perfecționarea de aruncătoare de flăcări. Este descoperit, arestat și schingiuit până la moarte în beciurile poliției unde moare la 23 Ianuarie 1939.

DUTCHIEVICI N.: Din Putna. Mort în credință legionară.

DUȚU N.: Din Bacău. Mort în credință legionară.

DUȚESCU ION: Din Pitești. Avocat. Instructor legionar. Căzut pe frontul din Rusia.

* * *

«5. Nu permite constituirea de grupuri separate în cadrul Gărzii, sau împrăștierea de ideologii în scopul acesta: «Noi suntem extrema dreaptă sau stângă a Gărzii, Grupul cutare, etc.»

Grupurile duc la fărâmițarea Mișcării, la distrugerea unității ei. Repet: vina aceasta este aproape de vina trădării.

Garda este o unitate perfectă și este o crimă orice tendință de a sparge această unitate.» (Circ. 18.)

«O Mișcare niciodată nu moare din cauza dușmanilor din afară. Ea moare din cauza dușmanilor dinlăuntru.» (P. L. 265.)

* * *

ECONOMU NARCIS: Inginer silvic. E împușcat la granița greco-jugoslavă în 1950 împreună cu soția și copiii săi în vârstă de 18 și 19 ani.

+ ENĂCHESCU VICTOR: Prahovean. A fost în lagărul Buchenwald-Germania. În 1944 e parașutat în țară. Moare în închisoarea NKVD din Constanța la 26-II-1946.

ENESCU IOAN: Funcționar. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

EREMIA CONSTANTIN: Meseriaș. Din C-Lung Muscel. Mort în credință legionară.

EPURESCU STELIAN: Din Alexandria. Căzut pe frontul din Rusia.

EREMIA NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu un alt camarad în județul Cluj.

FĂGĂDARU NICOLAE: Din Aiton-Turda. Avocat în Cluj. Apărător al legionarilor în procese. Asasinat la 2/3-XII-1938 în împrejurările arătate.

FĂGARĂȘEANU N.: A făcut școala de aviație în Berlin. Înrolat în Legiunea Franceză în regimentul 3, comp. 6 (Indochina), e împușcat de rebelii vietnamezi în regiunea Ile de Minh, lângă Mocay.

FAUR ION: Profesor la liceul Andrei Șaguna din Brașov. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Brașov.

FELECAN VASILE: Din Cluj. Meseriaș. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

FILIP DUMITRU: Din Răceni Prahova. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu un alt camarad în județul Prahova.

FILIPOV VASILE: Licențiat. Funcționar. Asasinat în Ciuc la 21/22-IX-1939.

FILIPAN N.: Basarabean. Student. În 1939 a fost împușcat de jandarmi în împrejurări necunoscute.

FLENCHES GHEORGHE: Muscelean. Manipulant STB. Moare în 1944 de TBC, boala pe care o căpătase în închisori.

FLESCHEANU PETRE: Din Rășinari-Sibiu. Student. Provine din prima FDC Sibiu. A activat în Târnave, Timișoara, București, Alba și Muscel. Învinuit de atentatul dela Teatrul din Timișoara a fost schingiuit în beciurile poliției până i s'au făcut picioarele numai carne vie. Camarazii lui de închisoare îl purtau pe brațe iar picioarele i le țineau în vată. E asasinat în 13/14-II-1939 în împrejurările indicate.

FLOREA CIPRIAN: Din Bacău. Student. Căzut pe frontul din Rusia.

FLOREA ELVIRA: Din Codreni-Dorna. Doctoră în drept. Moare în credință legionară în clinica din Iași.

FLORESCU VASILE: Din Ploești. Mort în credință legionară în Madrid.

+ FLORESCU PUIU: Licențiat. Executat în anul 1951.

FLORESCU VASILE: Din T. Măgurele. Avocat. Mort în credință legionară.

FLORESCU SERGIU: Ziarist. Comandant legionar. A fost în lagărul Vaslui. Fost Inspector legionar pe Regiunea Basarabiei. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Lăpușna.

FLORESCU CONSTANTIN: Din București. Avocat. A fost împușcat de comuniști în 1950, după ce fusese condamnat la închisoare.

FOALE DIMITRU: Din Bebeveche-Timiș. Țăran. Este arestat, bătut și schingiuit fiind învinuit că a trecut peste graniță mai mulți legionari. A fost găsit mort pe șoseaua Sânicolaul Mare-Timișoara, în Octombrie 1949.

FRÂNCU N.: Asasinat de comuniști în plină stradă pe când se întorcea dela biserică în 1947 la Constanța.

FOTTU GHEORGHE: Țăran. În 1949 moare în lupta de rezistență din țară.

FOTTU HRISTU: Țăran. Mort în închisoare în urma schingiuirilor.

FRÂNCU N.: Student, din Târgu Mureș. Căzut pe frontul din Rusia.

FRANK ȘTEFAN: Student. Asasinat la 23-II-1939 lângă T. Ocna.

FRUGINĂ ALEXANDRU: Țăran. Mort în credință legionară în închisoarea din Aiud.

FUDULEA N.: Macedonean. Țăran. E împușcat de comuniști în ciocnirea dela Baschiori, în 1949.

FUDULEA NICOLAE: Macedonean. Țăran din Constanța. A fost împușcat de comuniști în 1952.

FUMURUG ȘTEFAN: Învățător. Căzut pe frontul din Rusia în 1941.

FURDUI GHEORGHE: Doctor în Teologie. Fost Președinte al Studențimii Române. Ridicat dela Ciuc e dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939, la Râmnicu Sărat.

* * *

«Intr'o organizație nu încapă supărare la o observație a șefului. Ea poate fi dreaptă, ea poate fi nedreaptă, dar supărare nu încapă; acesta este principiul care trebuie să călăuzească pe un om într'o organizație.» (P. L. 278.)

* * *

GAL N.: Inginer. Condamnat la 20 ani închisoare. În 1953 a fost scos din închisoare și împușcat de comuniști.

GĂMAN N. FLOREA: Din Slatina. Elev. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Olt.

GĂLMEANU ION: Dâmbovițan. Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Dâmbovița.

GĂLESCU NICOLAE: Din Domașnea-Severin. Curelar. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Severin.

GALU VALERIU: Din Igrăș. Muncitor la CFR Timișoara. Mort în credință legionară.

GÂRCINEANU FLORIN: Ofițer. Din Iași. Frate cu Puiu Gârcineanu. Asasinat la 21/22-IX-1949 la Ciuc.

GÂRCINEANU PUIU: Din Iași. Avocat. Fost Șef al Județului Muscel. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

GĂȚA TITI: Din Turda, studentă. În 1948 fiind urmărită voia să treacă granița și a fost împușcată pe frontieră.

GÂRNEAȚĂ ELVIRA: Doctoră la Iași. Moare în credință legionară.

GÂRNEAȚĂ LIȚU: Din Iași. Căzut pe frontul din Rusia.

GĂVANESCU ION: Profesor universitar. Mort în închisoare.

GEMENIUC ION: Din Suceava. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Suceava.

GIACU HRISTU: Macedonean. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Mehedinți.

GEAGEA NICOLAE: Elev. Executat în închisoarea Atena la 21 Septembrie 1947.

GEICU CONSTANTIN: Elev la liceul din Craiova. Mort în credință legionară.

GEORGESCU CORNELIU: Din Poiana Sibiului. Avocat. Văcăreștan și Fondator de Mișcare. Fost Secretar General al Mișcării Legionare. În 1940 a fost Subsecretar de Stat în Ministerul Economiei Naționale. Fost Ministru de Finanțe în Guvernul dela Viena. Mort în credință legionară la 6-V-1945 împușcat de o mână criminală, la marginea satului Mittersil-Austria.

GEORGESCU ȘTEFAN: DECEMVIR. Comandant ajutor. A activat în Tulcea, Durostor, Caliacra și București. Decorat cu «Cruce Albă». Asasinat la 29/30-XI-1938 odată cu Căpitanul și Nicadorii.

GHEDEON FERDINAND: Din Timișoara. Muncitor la CFR. În anul 1938 fiind urmărit se refugiază în Ungaria unde este prins și închis. În 1940 a putut fi readus în țară. Regimul Antonescu îi face proces și-l condamnă la șapte ani închisoare. Mort în credință legionară de TBC căpătată în închisoarea din Ungaria.

GHEGA CONSTANTIN: Mort în credință legionară.

GHEGA PANDELE: Mort în credință legionară.

GHEORGHE CLEMENT: Făgărașan. Inginer. Fost Șef al Centrului Studentesc din Timișoara. Urmărit și arestat pentru răspândirea cărții «Adevărul în procesul Căpitanului». Este închis la închisoarea Brașov împreună cu Drul Vornica. Pentru respectul ce-i arătau cei cu cari era închis și pentru că acest respect i-l acordau chiar și paznicii, directorul închisorii l-a semnalat siguranței generale ca primejdios. Urmare acestui raport, la 12 Octombrie 1939, a fost ridicat și dus la București. În drum spre București a fost strangulat în camionul ce-l transporta iar trupul lui a fost aruncat în crematoriu.

GHEORGHEVICI N.: Macedonean. Asasinat la 21/22-IX-1939 în județul Mehedinți.

GHERMAN N.: Student în Teologie la Cernăuți. A fost asasinat la 8-II-1939.

GHERMANI ȘERBAN: Din București. Secretar al FDC București. Moare împușcat de partizani pe când făcea o incursiune, în nordul Italiei unde a luptat ca voluntar.

GHEORGHÎȚI GHEORGHE: Elev. Din Vodena-Macedonia. Executat la Calabaca în Iulie 1943.

GHEORGHIU IONEL: Din Brăila. Comerciant. În 1948 a fost ucis de comisarul Haber.

GHEORGHIU MIHAI: Din Brăila. Licențiat. Funcționar la CAM. Căzut pe frontul din Rusia.

GHEORGHIU EMIL: Din Bacău. Avocat. Căzut pe frontul din Rusia.

GHEORGHIU VICTOR: Din Galați. Fost Șef al Garnizoanei T. Severin. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Mehedinți.

GHEORGHIU VASILE: Funcționar la CFR. Executat la 28 Iulie 1941 cu echipa Zăvoianu.

GHEORGHIU MĂRĂȘEȘTI: Student. Condamnat la 20 ani închisoare. Apoi e scos și împușcat odată cu Dr Ion Cenger.

GHERMAN ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Bălți.

GHINDĂ GHEORGHE: Din Caransebeș. Muncitor. Asasinat la 21 Septembrie 1939 cu alți doi camarazi în județul Severin.

GHIEZU NICOLAE: Elev. Executat la Grebena în 1942.

GHÎȚEA SOCRATE: Din Frăsari-Durostor. Moare la poliție din pricina schingiuirilor.

GHIUVEANĂ N.: Constăntean. Țaran. I s'a făcut proces. După aceea e ucis de comuniști în 1952.

GIRIGAN CORNEL: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Năsăud.

- ✕ GIURGIU ION: Din Toracul mic-Banatul Iugoslav. Moare în urma schingiuirilor suferite la NKVD.
- GLIGORUȚ GHEORGHE: Din Cugir-Hunedoara. Instructor legionar. Mort în credință legionară în 1942.
- GOGA MIRCEA: Constanțean. Student. Asasinat la Vaslui la 21 Septembrie 1939.
- GOGA CONSTANTIN: Gorjan. Poet. Mort în credință legionară în 1940.
- GOLEA ION: Medic. Executat cu echipa Tănase la 31-X-1953.
- GORĂNESCU COSTEL: Din Azuga. Căzut pe frontul din Rusia.
- GRAMA IOSIF: Student. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939.
- ✕ GRAUR ION: Inginer. Gălățean. A fost închis în lagărele Vaslui și Buchenwald. Moare în bombardamentul asupra Buchenwaldului în 23 August 1944.
- GRECEANU CONSTANTIN: Căzut pe frontul din Rusia.
- GRECU LUCIA: Licențiată. În 1938 a fost arestată și schingiuită la poliție. Ca să scape de schingiuire s'a aruncat pe fereastră curmându-și viața, în 8-II-1939.
- GRECU GHEORGHE: Din Berzovia. A fost închis la Timișoara, Lugoj, București și Aiud. Sub regimul comunist este dus la canalul Dunării. Aci n'a putut rezista mult timp din cauza bătailor suferite la poliție. Dus la spital și nefiind îngrijit, moare în credință legionară în 1952.
- GRECU VASILE: Tatăl lui Gheorghe. În urma schingiuirilor de la poliție moare în 1943.
- GRASU N.: Constanțan. Țăran. În 1952 e împrăcesat și împușcat de comuniști.
- GRIGOR GHEORGHE: Basarabean. În 1936 e ucis de comuniști în grădina publică din Cernăuți.
- GRIGORESCU TUDOR: Student. În Ianuarie 1950 este împușcat de Sârbi pe frontieră pe când trecea granița.
- ✕ GRIGORESCU GRIGORE: Dâmbovițean. Student. Căzut la Brașov la 3-IX-1940.
- GRIGORIU MIHAI: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Botoșani.
- GRUIȚĂ VICTOR: Din Alba Iulia. Asasinat la Huedin în împrejurările arătate.
- GURBAN N.: Învățător. Căzut pe frontul din Rusia.
- GYR RADU DEMETRESCU: Comandant legionar. Poet. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Sub regimul Antonescu este condamnat la închisoare din ordin. În închisoare își pierde vederea nedându-i-se îngrijire medicală. Moare în credință legionară.

- HAMZA V. ȘERBAN: Din Frumușița-Dâmbovița. Student. Căzut pe frontul din Rusia.
- HAMZA N.: Frate cu Șerban. Căzut pe frontul din Rusia.
- HAPA STERIE: Macedonean. Țăran. Din Constanța. Împușcat de comuniști în 1950.
- HĂȘIOTU: Macedonean. Țăran. Din Constanța. După proces, în 1952, a fost împușcat de comuniști.
- HASOTTI STREIE: Croitor. Mort în credință legionară.
- HAȘURA ANTON: Din Veria. Mort în 1944.
- HERGHELEGIU ION: Din Piatra Neamț. Avocat. Fost Șef de Județ. Comandant ajutor. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Asasinat la 21/22-IX-1939 la spitalul din Brașov în împrejurările indicate.
- HEIDENREZ VLADIMIR: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Tighina.
- HODOȘ EUGEN: Din Lugoj. Avocat. Închis la Timișoara, Deva, Alba și Aiud. Fiind dus la tăiat lemne în pădure un lemn a căzut peste el; moare astfel, în brațele camaradului său Dr Vicoș și el deținut politic.
- HODREA AUREL: Din Viișoara-Turda. Licențiat. Decorat cu «Crucea Albă». E împușcat odată cu echipa Fleschin. Fiind doar rănit, după plecarea jandarmilor se ascunde. Niște trecători îl găsesc și-l duc la spital, slăbit fiind din cauza pierderii de sânge. Jandarmii dau ordin să fie otrăvit. Pentru această faptă s'a oferit un medic evreu.
- HONCERU ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Dorohoi.
- HOZARLESCU ILIE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Dolj.

* * *

«Voesc să se știe că mediul care permite măcar prin neatenție ridicarea unui trădător din mijlocul său, este răspunzător și trebuie desființat.» (Circ. 16).

«Un luptător de elită nu este niciodată obraznic, îngâmfat, provocător, necuviincios, neelegant în gesturi și vorbe. O atitudine de severă legalitate.»

* * *

IASINSCHI ION: Din Rădăuți. Căzut pe frontul din Rusia.

IFTIMUȚĂ VASILE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Botoșani.

IGNĂTESCU ION: Din Dolj. Student. Mort în credință legionară.

IOAN AUREL: Din Ploești. Funcționar la CFR. Căzut pe frontul din Rusia.

IONESCU EUGEN: Din Ploești. Mort în credință legionară.

IONESCU ANDREI: Avocat. Comandant legionar. Moare în închisoare în 1945.

× IONESCU GAVRILĂ: Profesor. Fost Șef de Județ și Prefect de Suceava. A fost în lagărul Ciuc și Buchenwald. În toamna lui 1944 moare de atac de inimă la Berlin unde se găsea într-o misiune a Guvernului Național cu sediul în Viena.

IONESCU TITUS: Din Timișoara. Avocat. Căzut pe frontul din Rusia la trecerea Nistrului.

IONESCU ION: Student. Asasinat la 21 Septembrie 1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.

IONESCU DUMINICĂ: Preot. A fost închis în lagărul Ciuc. Fost Șef al serviciului de Judecată Legionară. La Ciuc în vara lui 1938, fracturându-și piciorul paznicii au refuzat să-l interneze la timp încât rana s'a cangrenat. Din cauza aceasta moare.

× IONESCU NAE: Profesor Universitar. În prigoana din 1933 a fost arestat. În luna Mai 1938 este adus în lagărul Ciuc unde se îmbolnăvește. După multă întârziere, este dus la Spitalul din Brașov. Moare în locuința sa din București în 1940.

IONESCU N.: Locotenent. Căzut pe frontul din Rusia.

× IONICĂ ION: Din Brașov. Profesor. În 1940 a fost Secretar General în Ministerul Instrucțiunii. A fost închis în lagărul din Buchenwald. În 1945, voind să treacă din Austria în Italia își pierde viața în împrejurări necunoscute.

IONICĂ EUGEN: Inginer. Fratele lui Ion. Asistent la Politehnica din București. A fost ridicat din lagărul Ciuc și dus la procesul «Celor 19». Din închisoarea Râmnicu Sărat dus la spitalul din Brașov, e asasinat la 21/22-IX-1939 odată cu ceilalți camarazi ce se aflau în acest spital.

IORDACHE NICOARĂ: Din Nicorești-Putna. Asistent Universitar. Fost Secretar al Corpului MOȚA-MARIN. Comandant legionar. Asasinat la Ciuc în 21/22-IX-1939.

IOVU ION: Din Creoni-Caraș. Medic. Comandant legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Purtător al săcușorului de pământ. La 8-II-1939 a fost schingiuit până la moarte de poliția din București, apoi aruncat de viu în crematoriu.

× IRIMESCU ȘERBAN: Din Petroșita-Târgoviște. Student la Politehnica din Berlin. La Viena se încadrează în echipele specia-

le. Fiind parașutat în țară e dat mort în împrejurări necunoscute.

IRIMICIUC VALERIAN: Din Moldavița. Cojocar. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Câmpulung.

ISAIA OVIDIU: Asasinat la 21 Septembrie 1939 în piața Elefteriei, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.

ISBĂȘESCU GHEORGHE: Ofițer. Participă la revoluția din 3 Septembrie 1940 la Constanța. Pentru aceasta Generalul Antonescu, după 21-I-1941, îi ordonă degradarea din gradul de căpitan. Luptă pe front ca soldat simplu și cade vitejește în Rusia la 8 Noiembrie 1942.

ISTRATE GHEORGHE: Din județul Vaslui. Licențiat. Comandant legionar. Fost organizatorul și Șeful Frățiilor de Cruce pe țară. Este ridicat din lagărul Ciuc și dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

IUGA ION: Maramureșean. Student. Refugiindu-se în Iugoslavia e împușcat de miliția sârbă la granița Triestului împreună cu Caramiciu Nicu.

IUHAS IOAN: Executat la 31 Octombrie 1953 odată cu echipa Tănase.

IVAN ION: Din Poiana Stampei. Student. Mort în credință legionară.

IVAȘCU MIHAIL: Student. Mort în credință legionară.

* * *

«Porunca VII: Unde sunteți numai trei legionari, trăiți ca frații între voi: Unire, Unire și iar Unire. Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare, cu toate poștele și cu tot egoismul din tine, pentru această Unire. Ea, unitatea, ne va da biruința.

Cine este contra unității, este contra biruinței legionare.»
(Cir.41.)

«...Sef indiferent cine va fi, dar mai mare va fi acela care dintre amândoi va face jertfa ambiției lui. Acela care își va călca în picioare propria lui ambiție.» (Circ. 31.)

«Legiunea și Neamul cresc numai din ceeace nu facem pentru noi; adică din ceeace pentru noi este o renunțare, o jertfă.»
(Cir. 155.)

* * *

JACOTA VASILE: Din Tighina. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Căzut pe frontul din Rusia.

JITARU SPIRIDON: Din Berchisești-Suceava. Student. A făcut parte din echipa celor zece cari în 1937 au fost închisi la Cernăuți pentru motivul că au apărat memoria lui Moța-Marin contra insultelor pe cari le lansau dușmanii noștri. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Suceava.

JUGĂREANU GHEORGHE: Din Ploești. Funcționar. Se refugiază în Bulgaria unde moare în credință legionară, bolnav de TBC.

JUCAN IOAN: Căzut în luptele de rezistență din Bucovina.

JUDE DUMITRU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă un camarad în județul Bihor.

JURCA VASILE: Din Sălaj. În toamna lui 1944, pe când voia să fugă din țară trecând spre frontul german la Tisa, a fost împușcat.

JULAN ILIE: Din Semeș-Arad. Agricultor. La 21 Septembrie 1939 era concentrat. A fost desbrăcat de hainele militare sub motiv că-l desconcentrează. Jandarmii îl preiau dela unitatea respectivă, îl urcă într'o mașină și-l împușcă la marginea satului lui sub motiv că e legionar. A fost băgat într'o groapă dintre două sate. Abia în 1940 a fost reînhumat în satul natal.

LANESCU: În luna Martie 1941 este împușcat din ordinul regelui Antonescu odată cu Nicolaescu Alexandru. Cadavrele lor au fost aruncate în crematoriu.

LATEȘ PETRE: Bucovinean. Țăran. Asasinat la 21/22-IX-1939.

LATEȘ PANTELIMON: Bucovinean. Inginer. Mort de TBC contractată în închisoare.

LAURIC FILON: Avocat. Fost Șef al Centrului Studențesc Cernăuți. Fost Șef de județ. Căzut pe frontul din Rusia.

LAZA ION: Din Vrani-Caraș. Licențiat. Fost Prefect al Județului Caraș. Avocat. Căzut pe frontul din Rusia.

LAZAROVICI VASILE: Preot în Vatra. Mort în credință legionară, 1936.

LĂSCĂIANU AUREL: Someșan. Student. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat în împrejurările arătate.

LASCĂR GHEORGHE: Inginer. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Trei Scaune.

LAZU GHEORGHE: Din Brăila. Croitor în Constanța. Ucis în 1948 la poliția din Constanța.

LEAȚU GHEORGHE: Avocat. Căzut pe frontul din Rusia.

LEGA TACHE: Industriaș. Căzut la 21-I-1941.

LEVIZCHI ȘTEFAN: Elev. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Soroca.

LUCACIU EUGEN: Din Berchisești-Suceava. Licențiat. Căzut pe frontul din Rusia.

LUNGU ION: Din Vârfuri-Dâmbovița. Învățător. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Dâmbovița.

LUPU CONSTANTIN: Din Stăncea-Rădăuți. Inginer. Instructor legionar. Mort în credință legionară în 1939.

LIMBEREA PAUL: Student. Din Pitești. Împușcat în 1950 de comuniști.

MACOVESCHI ION: Din Iași. Desenator. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939.

MACRIDESCU I.: General. Mort în credință legionară.

MACRIN GHEORGHE: Din Crasnei-Cernăuți. Licențiat. Comandant Ajutor. Fost Șef de județ. Fost Director în Min. Muncii în 1940. Închis la Ciuc și Vaslui. Mort în credință legionară.

MĂDUȚĂ ION: Din Sebeș-Arad. Avocat. Comandant ajutor. E asasinat cu alți doi camarazi în județul Arad la 21/22-IX-1939 într'o pădurice de lângă satul lui, apoi expus pe treptele judecătorei.

MALINICI NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Neamț.

MANCOȘ GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Botoșani.

MANDASTE ALEXE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Bacău.

MĂNTĂLUȚA CONSTANTIN: Avocat. Fost Prefect al județului Prahova. În 1941 a fost condamnat la 15 ani. Mort în închisoarea Aiud.

MĂNDRILĂ AURELIAN: Student. În ziua de 22 Ianuarie 1941 este împușcat în fața Teatrului Național din București.

MĂNGĂNIȚĂ COSTICĂ: Macedonean. Țăran. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Durostor.

MANOLESCU ION GH.: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Ialomița.

MANTĂ CONSTANTIN: Manipulant STB-ist. Mort în credință legionară în închisoarea Aiud.

MAGIARI CONSTANTIN: Licențiat. Mort în credință legionară.

MĂNZU DUMITRU: Din Radomirești-Olt. Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Olt.

MATICI V. MARIN: Croitor. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Severin-Lugoj.
MARCU OCTAVIAN: Din Tău-Sibiu. Executat la 28 Iulie 1941 cu echipa Zăvoianu.
MARDARE CONSTANTIN: Vâsluian. Croitor. Mort în credință legionară.
MĂRCUȘIU TIBERIU: Din Mititei-Năsăud. Student. Fost Șef de FDC pe Ardeal. Fost Șef al CML Brașov. Instructor legionar. Mort în credință legionară.
MARGARITI BABU: Macedonean. Mort în credință legionară.
MARIN PETRE: Din Focșani. Asasinat în județul Putna cu alți doi camarazi la 21/22-IX-1939. Este expus apoi spânzurat în piața orașului.
MARIN VASILE: Avocat. Doctor în drept la Paris. Comandant legionar. În prigoana 1933 e închis la Jilava. Membru în cuibul Axa, cu Moța, Vasile Cristescu, Constant, Virgil Rădulescu, Belgea ș. a. Fost Șef al județului Ilfov. Căzut pe frontul din Spania.
MARICARI NICOLAE: Din Câmpulung. Locotenent. A fost închis la Jilava, Ciuc și Vaslui. E asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.
MATEESCU AUREL: Director de bancă. Mort în credință legionară.
MAZILESCU ION: Student. Mort în credință legionară, în 1937.
MĂZGĂ DUMITRU: Din Vatra-Dornei. Mort în credință legionară.
MELICESCU CONSTANTIN: Student. Mort în credință legionară.
MEMU NIȘA: Din Pleasa-Macedonia. Instructor legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Durostor.
MICESCU DIMITRIE: Avocat. Mort în credință legionară.
MICU AUGUSTIN: Din Poenile-Zagarii. Asistent Universitar. Șef de Regională. După arestarea lui Belgea Ion a preluat conducerea Răzleților din București. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.
MICU EMILIAN: Din Tecuci. Doctorand în medicină. Comandant ajutor. Asasinat pe soseaua spre Tg. Ocna.
MIHALACHE ION: Student. Din Sinești-Iași. E închis în lagărul Ciuc de unde, în Vinerea Mare 1939, e ridicat odată cu Isichie și asasinat lângă Tg. Ocna.
MIJA DUMITRU: Muncitor. Împușcat sub regimul Cuza-Goga la 6-II-1938 în timpul propagandei electorale deschisă de acest Guvern în județul Ilfov.
MINCĂ ILIE: Din Bufta. Elev la școala militară. La 21/22-IX-1939, a fost împușcat la Ciuc. Fiind numai grav rănit reușeste să se retragă dintre cei morți. Ajunge la casa unui preot săcuesc

sângerând. Acesta îi spune să-și găsească alt loc. La trei zile e prins de jandarmi, împușcat din nou și îngropat lângă ceilalți 44 camarazi ai lui.

MIHNEA GHEORGHE: Din Suceava. Învățător în Moldavița. Căzut pe front.
MIREA A. ILIE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în jud. Ciuc.
MIRON LEONID: Preot. Din Moreni-Bălți. Instructor legionar. În noaptea de 21/22-IX-1939 reîntorcându-se cu trăsura dela Ungheni cu soția și copiii, călăii-polițiști îl dau jos din trăsură și-l împușcă în văzul soției, copiilor și a mulțimii. Era al treilea legionar ucis în județul Iași.
MITER ION: Din Vrani-Timiș. Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.
MITER NICOLAE: Absolvent de liceu. Mort în credință legionară.
MOCANU ANDREI: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în jud. Orhei.
MOCANU ION STOICA: Preot. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu ceilalți trei camarazi în județul Constanța.
MONORANU PETRE: Din Boroaia-Baia. Comandant legionar. Face războiul din Rusia. După capitulare vine la Viena. Se înrolează în Armata Națională. În 1945 pleacă cu un avion spre țară. Nu se cunosc împrejurările morții lui.
MONORANU GHEORGHE: A fost în Armata Națională. Parașutat în țară a luptat în echipele de rezistență din Banat. A fost dat ca mort, în împrejurări necunoscute.
MOISE CRISTACHE: Student. Mort în credință legionară.
MOLOTIUC V. ION: Din Rosa-Cernăuți. Instructor legionar. Croitor. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Cernăuți.
MOGĂLDEA ADRIAN: Din Giurgiu. Instructor legionar. Decorat cu «Crucea Albă». În 1933, în ciocnirile cu comuniștii a fost grav rănit. În 1945 vrând să treacă linia frontului din Ungaria către Armata Națională, împreună cu Popa Aurel e nimerit de gloanțe și moare.
X MORARU N.: Dâmbovițan. Instructor legionar. A activat în CML București. În 1938, a fost asasinat. Nu se cunosc împrejurările.
MORARU ALEX. BUBI: Student din Dej. Instructor legionar. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.
MORĂRESCU DUMITRU: Din Ciocârlia-Constanța. Student. Căzut pe frontul din Rusia.
MORĂRESCU OCTAVIAN: Frate cu Dumitru. Student. Căzut pe frontul din Rusia.

MOLDOVAN CONSTANTIN: Preot. Din Beciu-Buzău. Comandant ajutor. Decorat cu «Crucea Albă». Mort în credință legionară.

MOLDOVAN CONSTANTIN: Țăran. Mort în credință legionară.

MOLDOVEANU ION NELU: Asasinat la 21 Septembrie 1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.

MOTOMANCEA GRIGORE: Preot. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Gorj.

MOȚA I. ION: Din Orăștie. Avocat. Doctor în drept la Paris. Comandant al Bunei Vestiri. A fost: Președinte de onoare al Studentimii Romane, Vicepreședinte al partidului «Totul pentru Țară». Președinte al «Generației 1922», Director al ziarului «Libertatea» la București. A tradus din franceză «Protocoalele Înțelepților din Sion».

MOȚA ION: Tatăl lui Ion I. Moța. Preot în Orăștie. Inițiatorul și Directorul gazetei «Libertatea» apărută la începutul secolului nostru. La intrarea României în războiul din 1916, a trebuit să se refugieze din Ardeal din cauza persecuției ungarilor. S'a oprit un timp în București iar de aci a plecat în America de Nord unde a afirmat drepturile Ardealului de a se uni cu Patria Mamă. Moare la Orăștie în credință legionară.

MOTOC MIRCEA: Din Oltenița. Student. Șef de Grup la Politehnica din București. Asasinat la Vaslui în 21/22-IX-1939.

MUNTEANU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în jud. Gorj.

MUNTEANU BOB: Medic. Căzut pe frontul din Rusia.

MUREȘANU ION: Comerciant. Căzut pe frontul din Rusia.

MUSCALU DUMITRU: Căzut pe frontul din Rusia.

* * *

«Cine va citi «Cărticica Șefului de Cuib» va putea cu ușurință vedea că dealungul ei trece ca o linie de foc: interdicția unui legionar de a vorbi pe la spate pe camaradul său.» (Circ. 111/112.)

«Un principiu al justiției spune:

Nimeni nu poate fi judecător în propria sa cauză.»

Răspund: Principiul înjosește omenirea, pentru că consideră pe om laș sau hrăpăreț. Așa e. Dar eu nu vorbesc de cum este omul, ci de cum poate și trebuie să fie. Într'o omenire înălțată, omul nu numai că poate, dar trebuie să fie propriul său judecător. Omul trebuie să se judece singur, să aibă curajul și loialitatea de a da fiecăruia ceea ce este al său, adică de a fi drept. Omul judecător în propria sa cauză, drept și sever cu sine însuși.» (Cir. 179.)

* * *

NACHE TRAIAN: Contabil. Căzut pe frontul din Rusia.

NADOLEANU ENACHE: Din Jijila-Tulcea. Avocat. Comandant ajutor. Medic. A făcut șantier la Râpa Galbenă. Asasinat în împrejurările arătate.

NASTU COLA: Macedonean. Fost Primar de sat în Durostor. Instructor legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Durostor (la Silistra).

NECRELESCU EUGEN: Student. Mort în credință legionară în toamna lui 1940.

NEAGOE ION: Din Teleorman. Licențiat. Căzut pe frontul din Rusia.

NEAGU N.: Din București. Elev. Pentru vina de a fi participat la o ședință a frăților de cruce la 15-XI-1941 a fost condamnat la 10 ani închisoare. Moare în închisoarea Aiud din cauza tratamentului rău la care a fost supus.

NEGREA GHEORGHE: Țăran din Fărdeni-Severin. Moare în urma schingiuirilor jandarmilor la 12 Ianuarie 1934.

NEGREA AUREL: Electrician. Executat odată cu echipa Zăvoianu la 28 Iulie 1941.

NEGURESCU AUREL: Din Cornățel-Argheș. Licențiat în Teologie. Mort în credință leginoară la München-Germania în 23 Ianuarie 1951.

NEMȚEANU ION: Din Sadova-Bucovina. Avocat. Instructor legionar. Căzut pe frontul din Rusia luptând în unitatea specială «Batalionul Sărata».

NERASAN N.: Din Piscani-Muscel. Avocat în Câmpulung. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Muscel.

NICODIM IONIȚĂ: Arhimandrit. Starețul mănăstirii Antim. Căzut pe frontul din Rusia.

NICOLAE VASILE: Căzut pe frontul din Rusia.

NICHITA AUGUSTIN: Bihorean. Măcelar în Luduș-Turda. Comandant ajutor. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Turda.

NICOLICESCU GHEORGHE: Inginer. Instructor legionar. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

NICOLESCU NICOLETA: Șefa Cetățuilor pe Țară. Comandantă legionară. În 1938 este arestată și schingiuită în beciurile poliției în modul cel mai crud. La urmă sadicii călăi i-au tăiat pieptul și au aruncat-o în crematoriu la 10 Iunie 1939.

NICOLESCU ALEXANDRU: Funcționar. În 1941 poliția regimului Antonescu ordonă împușcarea lui și a lui Lanescu. Cadavrele lor sunt aruncate în crematoriu.

NICOLAESCU AUREL: Preot. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Vâlcea.

NICOLICI NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Brașov.
NICOLAE EMIL: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Fălciu.
NICOLESCU LIZICA: Din Ploești. Moare în închisoarea din Ploești în urma unui bombardament aerian.
NICOLESCU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu un alt camarad în județul Romanți.
NISTOR GHITA: Țăran. În 1954, evadând din închisoare, e prins și împușcat de comuniști la Ocenele-Baiamare.
NIȚĂ CONSTANTIN: E asasinat de agenții guvernului în 28 Noiembrie 1933 la Iași pe când voia să arunce o bucată de pâine camarazilor asediați la Râpa Galbenă.
NIȚĂ N.: Ofițer. Căzut pe frontul din Rusia.
X NITACHE I.: Student. Dâmbovițean. Mort în credință legionară.
X NIȚESCU PETRE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Dâmbovița.
NOAGHEA VIRGIL: Din Caransebeș Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.
NULICĂ ION: Din Ianina-Macedonia. Comerciant. Mort în credință legionară.
NUȚIU AUREL: Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

OBREJA SPIRIDON: Student. Din București. A fost împușcat după proces în 1950 de comuniști.
ONEA TITUS: Student. A făcut liceul din Blaj. Fost Șef de Unitate. A activat în județele Sibiu și Cluj. Sub regimul Antonescu a fost condamnat la moarte și executat pentru activitate legionară.
ONUȚ ION: Țăran. În iarna anului 1953 a murit la Gherla în urma schingiuirilor suferite.
OLARIU RUSALIM: Profesor la Lugoj. Fost Șef de Județ, Instructor legionar. A fost închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Căzut pe frontul din Rusia.
OLTEANU VASILE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Argeș.
OPAIȚ IOACHIM: Ofițer. Căzut pe frontul din Rusia.
OPREA ANGHEL DUMITRU: Executat la 28 Iulie 1941 cu echipa Zăvoianu.
OPREA IONIȚĂ: Muncitor. După proces, în 1950, a fost împușcat de comuniști la București.
OPROVICI HORIA: Din Romanți. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu un alt camarad în județul Romanți.

PĂCURARIU LIVIU: Student. În 1941 la trecerea Nistrului i-au fost tăiate picioarele. Pentru vitejia lui pe front Politehnica din Timișoara, al cărei student era, i-a acordat diploma de inginer în mod onorific. Mort în credință legionară.
PĂDUREANU NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Mureș.
PALAMARCIUC ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Lăpușna.
PALOTAȘ FRANCISC: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Mureș.
PANU MUSURI: Macedonean. Student. Căzut la 22 Ianuarie 1941.
X PALAGHIȚĂ ȘTEFAN: Preot. Moare în Argentina în 1952.
PAPACOIC RADU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Brașov.
PARAJINĂ N.: Profesor. În 1949 în ciocnirea cu comuniștii a fost împușcat la Panciu.
PARASCHIV NICOLAE: Din Cazaci. A activat în București. Căzut pe frontul din Rusia.
PARASCHIVESCU GHEORGHE: Student. Asasinat la 21-IX-1939 făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.
X PANTELIMON N.: Ialomițean. Medic. Mort în credință legionară.
PANTELIMON SOTIR: Student. Mort în credință legionară.
PAPAIANUȘI IANI: Farmacist. Moare în urma schingiuirilor în beciurile poliției.
X PAPANACE GHEORGHE: Student. Moare în bombardamentul asupra lagărului Buchenwald în 1944.
PAREPEANU ION: Student. Căzut pe frontul din Rusia.
PARNAC CONSTANȚA: Din Rădăuți. Studentă. Moare în credință legionară în 1936.
PARIZA GHEORGHE: Licențiat. Mort în credință legionară în 1952.
PARIZA NICOLAE: Elev. Căzut în 1949 în luptele de rezistență din țară.
PARTENIE DUMITRU: Student. Mort în credință legionară în 1947.
PĂRVULESCU GHEORGHE: Din Craiova. Mort în credință legionară.
PĂUNEANU ȘTEFAN: Comandant ajutor. Căzut pe frontul din Rusia.
PĂUCA V. DUMITRU: Din Cetatea Albă. Revizor școlar. În vârsta de 61 ani a fost asasinat cu alți doi camarazi în județul Cetatea Albă.
PAULESCU NICOLAE: Din Voloca-Cernăuți. Învățător. În 1940 când s'a cedat Basarabia și se retrăgeau trupele române, el se

afla într'un spital. La ieșirea din spital voind să treacă frontiera pe la Vicov a fost prins de Ruși și băgat la închisoare. În 1941 a fost deportat în Rusia unde a fost asasinat.

X PAȘCA VASILE: Sălăjan. Șeful CML Bihor. Fost Șef de județ. Instructor legionar. Moare în misiune pe când era parașutat în țară în 1944.

X PĂTRUȚ TOADER: Din Timișoara. În 1944 a fost parașutat în țară unde a fost prins și ucis de Ruși.

PATRICHE SOFIA: Moare în credință legionară în 1940.

PAVELESCU GHEORGHE: Avocat. După arestarea Dlui Inginer Clime și Vojen a preluat comanda CML pe țară. A fost apoi și el închis la Ciuc unde a fost asasinat la 21/22-IX-1939.

PELE ION: DECEMVIR. Asasinat la 29/30-XI-1938 odată cu Căpitănelul și Nicadorii.

PENTELECIUC ANA: Din județul Hotin. Elevă. Moare în credință legionară.

PEPI N.: Țăran. Condamnat la 10 ani închisoare. E ridicat apoi din închisoare și împușcat odată cu lotul «fantomă».

X PETROVICESCU ION: General. Ministru de Interne în guvernarea legionară. După 21 Ianuarie 1941 Generalul Antonescu îi face proces fostului său Ministru și camarad de armă și-l condamnă din ordin neavând nicio vină. În închisoare e vizitat de noul Ministru de Interne Generalul Popescu care-i cere să facă o scrisoare de scuze lui Antonescu. «Nu eu ci el trebuie să-și ceară scuze dela mine», îi răspunde. Moare în credință legionară.

m PETRIȘOR MARCEL: Student. În 1957 a fost condamnat la închisoare pe viață de comuniști. În anul următor a fost împușcat la Aiud.

Trăeste

PETRU ION: Șofer. Asasinat odată cu echipa Făgădaru.

PETRE STAN: Constanțean. Căzut pe frontul din Rusia.

PETRE R. VASILE: Țăran constanțean. Mort în credință legionară.

PETRESCU MIHAIL: Căzut pe frontul din Rusia.

PETRESCU MILUȚĂ: Din Iași. Rănit pe frontul din Basarabia în 1941. moare într'un spital din Iași.

PETRAȘINCU VANGHELE: Macedonean. Director de bancă. Căzut la 21-I-1941.

PIELMUȘ ION: Din Argeș. Ofițer. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Argeș.

PINTEA EUGEN: Student. Fost Șef al FDC Blaj. Mort în credință legionară în 1943.

PISTRUI ION COIC: Din Bebeveche-Timiș. Mort în credință legionară.

PISARCIUC SILVESTRU: Asasinat cu alți doi camarazi în județul Cernăuți la 21/22-IX-1939.

PITIȘ DUMITRU: Căzut pe frontul din Rusia.

PISPA NICOLAE: Muncitor. Mort în credință legionară.

PIHU GRIGORE: Licențiat. Fost Șef al Jud. Durostor. Comandant legionar. Decorat cu «Crucea Albă» pentru organizarea și conducerea marșului asupra Cadrilaterului. A fost închis în lagărul Ciuc și apoi internat în spitalul militar din Brașov. Aci a fost asasinat în împrejurările arătate.

PIHU ANESTI: Frate cu Grigore. În 1943 este împușcat de comuniști în Lipsca-Albania.

POENARU ILIE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Dolj.

POLIHRONADE MIHAIL: Avocat. Fost Șef al Garnizoanei București. Comandant legionar. Fost redactor șef la «Buna Vestire». Din lagărul Ciuc este ridicat și dus la procesul «Celor 19». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

POPA DUMITRU: Mecanic. Mort în credință legionară la București în 1942.

POP GAVRILĂ: Executat la 31 Octombrie 1953 cu echipa Tănase.

POP HORĂȚIU AMOS: Din Luduș-Turda. Fost Șef de Județ. Comandant legionar. Mort în credință legionară în 1946.

POP ION: Someșean. Student. Asasinat odată cu Lăscăianu în împrejurările mai sus arătate.

POPA COSTACHEL: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Covurlui.

POPA N.: Muncitor. În 1949 după condamnare la închisoare a fost împușcat de comuniști la Aiud.

POPA TIBERIU: Din Viișoara-Constanța. Student. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939 la Ciuc.

POPA PETRE: Muncitor. Instructor legionar. Asasinat cu încă doi camarazi în județul Hunedoara. În toamna anului 1940 a fost reînarmorântat lângă mormântul lui Avram Iancu. În anul următor jandarmii lui Antonescu l-au desgropat și i-au aruncat oasele pe o apă din apropiere.

POPA ION: Arădean. Muncitor. Asasinat la Huedin în împrejurările arătate.

POPA DUMITRU: Mecanic. Mort în credință legionară la București în 1942.

POPESCU MARIN: Constanțean. Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

POPESCU SPIRU: Macedonean. Student. Comandant ajutor. Decorat cu «Crucea Albă». Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

POPESCU CESAR: Student. Asasinat la 21 Septembrie 1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.
POPESCU CICERONE: Student. Căzut pe frontul din Rusia.
POPESCU CONSTANTIN: Licențiat. Din Broșteni-Argeș. Mort în credință legionară.
POPESCU BATOVA DIM: Din județul Durostor. Căzut pe frontul din Rusia.
POPESCU EMIL: Învățător. Executat la Veria în 1944.
POPESCU N.: Soția lui Emil. Învățătoare. Executată odată cu soțul ei.
POPESCU TUDOSE: Bucovinean. Avocat. Vacăreștean. Mort în credință legionară.
POPESCU VASILE: Licențiat. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.
POPESCU GHITĂ: Țăran. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Caliacra.
POPESCU NICOLAE: Ofițer. Căzut pe frontul din Rusia odată cu Duminecă Florea.
POPESCU NICU: Ucis de jandarmi în 1954.
POPESCU TRAIAN: Student. Asasinat la 21 Septembrie 1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.
POPESCU BARBU ANTON: Din Reșița. Funcționar la Băile Herculane. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Ciuc.
POPESCU FLORIAN: Student. Împușcat în timpul guvernării Cuza-Goga la 6 Februarie 1938.
POPESCU GHEORGHE: Din Galați. Muncitor. Mort în credință legionară.
POPESCU ION: Ofițer. Autorul marșului «De sus de pe Olt, din Poene». Mort în credință legionară.
POPESCU SIMON: Basarabean. Licențiat. Căzut pe frontul din Rusia.
POPESCU BADEA DUMITRU: Student. Căzut la Ploești în 21 Ianuarie 1941.
POPIAN DAN: Locotenent de aviație. Căzut în luptele dela Tigghina.
POPOVICI DRAGOȘ: Din Rădăuți. Avocat. Asasinat odată cu echipa Nadoleanu în împrejurările indicate.
POPOVICI MIRCEA: Executat la 31 Octombrie 1953 cu echipa Tănase.
POPOVICI PETRU: Din Putna. Țăran. Mort în credință legionară în 1948.
PORUMB N.: Făgărășean. Țăran. Împușcat de comuniști în 1949.
POTOLEA SPIRU: Din Tg. Berești. Senator legionar. Purtător al săcușorului cu pământ. Decorat cu «Crucea Albă». Membru în

Consiliul Legiunii încă din 1929. Ofițer invalid în primul război mondial. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Covurlui.
X POSTEUCĂ PAVEL: Din Stănești Rădăuți. Țăran. Mort în credință legionară.
POSTEUCĂ VISARION: Țăran. Prisonier de război mort în Rusia.
PRALEA NICOLAE: Din Galați. Mort în credință legionară.
PREDA GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Olt.
PREDESCU ELEONORA: Din Giurgiu. Moare în credință legionară.
PRODEA NICOLAE: Muncitor. Asasinat la Ciuc în 21/22-IX-1939.
PROTOPOPESCU DRAGOȘ: Profesor Universitar. Arestat în 1933. Închis în lagărul din Ciuc în 1938. Mort în credință legionară.
PROCA GHEORGHE: Funcționar. Asasinat la 21/22-IX-1939 în spitalul din Brașov.
PRUȘ ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Târnava Mică.
PRUNESCU VICTOR: Căzut pe frontul din Rusia.
PUIU GOGU: Țăran. Căzut în luptele de rezistență din țară în 1949.
PUIU ION: Țăran. Condamnat la 25 ani închisoare. Ucis odată cu lotul zis «fantomă».
PULPĂ GHEORGHE: Din Sarighiol. Țăran. În 1949 a fost ucis de comuniști în Sarighiol.

* * *

«Unde începe conflictul acolo încetează Legiunea. Încetează viața legionară. Acolo este moarte și trăiește diavolul. Deaceea legionarul în conflict cu un altul și-a pierdut ființa sa legionară.»
(Cir. 136.)

«Voiesc prin aceasta să fac tuturor legionarilor educație în sensul de a ști, atunci când greșesc sau se abat dela linia legionară, să-și recunoască greșeala, să plătească prin pedeapsă. Legionarul va trebui să spună: Am greșit dar am plătit. Nu sunt dator nimănui cu nimic.» (Circ. 25.)

«6. Nu te gândi la tine, la persoana ta, la locul în care ești pus. Nu-ți creia drepturi pentru ce faci. Lasă să-ți se recunoască. Gloria noastră stă în singurul drept pe care singuri ni l-am luat dela început: acela de a da pentru Gardă totul, fără a pretinde nimic în schimb.» (Circ. 18.)

* * *

RĂDUCANU VIRGIL: Putnean. Învățător. Căzut pe frontul din Rusia.

RĂDULESCU DUMITRU: Din Ploești. Căzut pe frontul din Rusia.

RĂDULESCU VIRGIL: Din Caracal. Licențiat. Ziarist. Comandant ajutor. Asasinat la Ciuc la 21/22-IX-1939. În acea noapte când maiorul de jandarmi le spunea că vor fi mutați într'un alt lagăr, el i-a replicat: «Hai, domnule, fi odată sincer în viața D-tale și spune-ne că ne duci la moarte. Nu fi canalie și în fața morții noastre.»

RĂDULESCU HRISTACHE: Din Focșani. Căzut pe frontul din Rusia.

RĂDULESCU MIRCEA: Din Bala-Romanați. Căzut pe frontul din Rusia.

RĂDULESCU ION JAK: Din Tg. Ocna. Student. Asasinat în beciurile poliției din București în 1939.

RADU VIOREL: Din Tecuci. Căzut pe frontul din Rusia.

X RADU ION: Elev de liceu militar. A fost închis la Buchenwald. În 1944 la Armata Națională își pierde viața într'un exercițiu de luptă.

RAICU CONSTANTIN: Din Dolhasca-Baia. Licențiat. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

RAICIU VASILE: Medic. Din Iași. Împușcat la 21/22-IX-1939.

RĂILEANU NAUM: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Orhei.

RĂȚIU ION: Medic. Mort în credință legionară.

M X RĂȚIU EUGEN: A fost în Buchenwald. În toamna lui 1944, parșutat în țară, a fost arestat și ucis de comuniști.

RAVESCU NICOLAE: Din Domnești-Muscel. Mort în credință legionară.

RAU NICOLAE: Din Sibiu. Mort în credință legionară.

RĂUȚ ION: Bucovinean. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Suceava.

RECMAN GOGU: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

REGWALD FRANZ: Bucovinean. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în jud. Cernăuți.

RIZESCU CORNETTA: Studentă. Moare în credință legionară.

ROBESCU MIRCEA: Licențiat. Căzut pe frontul din Rusia.

ROȘIANU PETRE: Inginer. Fost Director la Nitrogen-București. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.

RODEANU ION: Sibian. Comandant ajutor. Licențiat. Căzut pe front.

ROȘCULEȚ VALENTIN: Constanțean. Căzut pe frontul din Rusia.

RUSU IACOB: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi inși în județul Mureș.

SAFTA MARIN: Din Teleorman. Primar de sat. Moare în beciurile poliției, la vârsta de 61 ani, din pricina schingiuirilor.

SAFOIANI ANASTASIA: Studentă. Moare în închisoarea din Pitești, în 1949.

SĂLCEANU CONSTANTIN: Funcționar la STB. Căzut la Brașov în 3 Septembrie 1940.

SAMOILĂ ION: Executat la 31 Octombrie 1953 odată cu echipa Tănase.

SANDU VALERIU: Din Botoșani. Comandant legionar. Căzut pe frontul din Rusia.

SĂNDULESCU TACHE: Din Slatina. Mort în credință legionară.

SĂBĂU PETRU: Din Gurahonț-Arad. Croitor. Căzut pe frontul din Rusia.

SĂRBU DAMASCHIN: Țăran. Din Herculești-Severin. În anul 1936 primarul liberal al satului îl atacă voind să-l omoare. El în legitimă apărare îl omoară. La proces este achitat. E asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți trei camarazi în județul Severin-Lugoj.

SĂRBU VASILE. Căzut la 22 Ianuarie 1941.

SĂRBU NICOLAE: Din Hunedoara. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Hunedoara.

SĂRBESCU EFTIMIE: Din Sânicolaul Mare. Mort pe frontul din Rusia.

SĂRCĂCEANU CONSTANTIN: Țăran. Mort în închisoare în urma schingiuirilor.

SAVIN CONSTANTIN: Avocat. Comandant legionar. Căzut pe frontul din Rusia.

SAVU CONSTANTIN: Instructor de sport. Executat la 28 Iulie 1941 cu echipa Zăvoianu.

SCARLAT DUMITRU: Din Galați. Mort în închisoarea din Brăila.

SDRULA TITICĂ: Licențiat. Mort în închisoare în 1952.

SECĂREANU ION: Preot în satul Dulgheru-Hârșova. Asasinat la 21/22-IX-1939 în drum în fața soției și fetiței. Era la patrula legionar ucis în județul Constanța.

SEBI MIHAIL: Comerciant. Mort în credință legionară.

SECU ȘERBAN: Student. În 1950 este condamnat. După condamnare e asasinat la București.

SERAFIM AUREL: Inginer. Comandant legionar. Din lagărul Ciuc a fost ridicat și dus la procesul «Celor 19». Fost Șef al Sectorului II-Negru București, Șef al garnizoanei București și al Județului Ilfov. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

ȘERBAN CONSTANTIN: Student. Din Ploești. În 1949 damascat de comuniști, nevoind să cadă viu în mâinile lor, se sinucide.

ȘERBAN CONSTANTIN: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Gorj.

ȘIANCU EMIL: Din județul Cluj. Invalid din războiul 1914/18. Avocat. Fost Șef al Județului Cluj. În primăvara lui 1938 este arestat împreună cu Ion Banea, judecați și condamnați din ordin. E asasinat în spitalul din Brașov la 21/22 Septembrie 1939.

ȘICLOVAN GHEORGHE: Din Pecica-Arad. Student. Căzut pe frontul din Rusia.

SILAGHI VICTOR: Avocat. Comandant legionar. Fost Secretar General în Min. Asig. Sociale. Închis în lagărul Ciuc în vara lui 1938, reușește să evadeze. În 1941 este împușcat pe când încerca să reocupe Prefectura Ploești.

SIMIAN MIHAIL: Ofițer. Căzut pe front la Odesa.

SIMION APOSTOL: Comerciant. Executat la Veria în 1944.

SIMULESCU SIMA: Profesor. Comandant legionar. Din lagărul Ciuc a fost dus la procesul «Celor19». Asasinat în 21/22 Septembrie 1939 la Râmnicu Sărat.

SLĂVESCU VICTOR: Inginer. Mort în credință legionară.

SMINA S.: Elevă de liceu. Din Silistra. Moare în credință legionară în 1936.

SLEVEȘTEAN STELIAN: Din Alexandria. Căzut pe frontul din Cehoslovacia.

ȘOCARICIU ION: Țăran. Moare la poliție din cauza schingiuirilor.

ȘOGOREANU EUGEN: Din Galați. Instructor legionar. În Ianuarie 1941 e împușcat sub motiv că ar deține arme, acuzație necomprobată de vreo hotărâre judecătorească.

ȘOIMU TRAIAN: Din Domașna-Severin. Căzut pe frontul din Rusia.

ȘOLA HRISTU: Macedonean. Licențiat în litere. Moare în închisoarea Jilava în 1946.

ȘOLA STAVRI: Macedonean. Student. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939 la Vaslui.

SOLOMON HRISTACHE: Mort în credință legionară. În circulara dată cu ocazia morții lui, Căpitanul scrie: «Nu se poate și nu se va putea niciodată vorbi de Garda de Fier fără a se vorbi de Christache Solomon». (Circ. 31.)

SOROCEANU DUMITRU: Din Sulța-Hotin. Asasinat în 1937.

SPĂNU IORDACHE: Licențiat. Comandant legionar. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.

STAHU TEODOR: Avocat. Din Baia. Fost Șef de Județ. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.

STAIET DUMITRU: Din Putna, student. Mort în credință legionară.

STAMATE CTIN EUGEN: Din Iași. Medic. Asasinat în 21/22 Septembrie 1939 la Ciuc.

STAMATE ARSENIE: Din Liova-Cahul, student. Căzut pe front în Rusia.

STANCU ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alt camarad în județul Muscel.

STANCHI DUȚU CONSTANTIN: Din Telega-Prahova. Mort în credință legionară.

STĂNESCU VASILE: Arhitect. Căzut pe frontul din Rusia în 1942.

STĂNESCU PETRE PETRUȘ: Din Ocenele Mari-Vâlcea. Asasinat cu echipa Fleschin în împrejurările arătate.

STĂNCIULESCU MARIN: Mecanic, din București. Asasinat la 21-IX-1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.

STĂNESCU DUMITRU: Din Horezu-Vâlcea. Mort în credință legionară.

STATE GRIGORE ION: DECEMVIR. Student. Asasinat la 29/30 Decembrie 1938.

STATE VASILE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Putna.

STEGĂRESCU CONSTANTIN: Licențiat. Contabil. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Ciuc.

ȘTEFĂNEL ION: Din Ageștru-Vatra Dornei. Căzut pe frontul din Rusia.

ȘTEFĂNACHE I. ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Dolj.

✕ ȘTEFĂNESCU DIMA ȘTEFAN: Din Bănești-Dâmbovița. Fost Șef de Garnizoană. În 1941 este arestat. Închis la Câmpina e hrănit numai cu pâine și apă, din care cauză după doi ani moare în închisoare.

ȘTEFĂNESCU GHEORGHE: Căzut la Brașov la 31-IX-1940.

ȘTIUCĂ BORIS: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Soroca.

ȘTOICA NICOLAE: Muncitor. Împușcat de regimul Antonescu în 1941.

ȘTOICA VIRGIL: Învățător. Căzut pe frontul din Rusia.

ȘTOICA N.: Elev. A fost împușcat de comuniști în ciocnirea de pe Rahova în 1949.

STRĂCHINARU DUMITRU: Din Ilișești-Suceava. Avocat. Mort în credință legionară.

STRĂINU MIRCEA: Bucovinean. Licențiat. Mort în credință legionară.

✕ STRUGARU NICOLAE: Avocat. Comandant ajutor. Asasinat la Ciuc în 21/22-IX-1939.

ȘUȘMAN IULIU: Din Turda. Șeful CML București. A fost schingiuit timp de 26 zile la poliție și-apoi băgat în lagărul Vaslui.

Îmbolnăvindu-se din cauza bătăilor, e internat în spitalul din Braşov unde a fost asasinat la 21/22-IX-1939 în împrejurările arătate.

ŞUMULEANU CORNELIU: Profesor Universitar. Mort în credinţă legionară la 15-XII-1937.

ŞUPILĂ POLISPERHON: Student. Asasinat la Vaslui în 21/22 Septembrie 1939.

SURDU LAZAR: Din Hotin. Avocat în Cernăuţi. Căzut pe frontul din Rusia.

SURUGIU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alţi doi camarazi în judeţul Dorohoi.

× SUSAI VASILE: Din Târgovişte. Licenţiat. Asasinat la Ciuc în 21/22-IX-1939.

ŞUTEICA CRIŞAN: Din Făgăraş. Student. Mort în credinţă legionară.

SIMU PANAIT: Macedonean, din Veria. Asasinat în Septembrie 1944.

SIMU PETRU: Comerciant. Asasinat de comunişti la 2-XI-1944.

SIMU APOSTOL: Macedonean. Comerciant. Căzut la Veria în 1944.

* * *

«Ne batem pentru locuri? Am uitat că suntem mai mari acei cari cedăm totul și ne călcăm în picioare pe noi înșine, cu toate poștele din noi.» (Circ. 27.)

«În amintirea acestor chinuri, toți cei ce am suferit atunci, să facem din ziua de 10 Decembrie o zi de post și rugăciune, ziua suferinței pentru credința în țara noastră, pentru credința în viitorul ei.» (Circ. 25.)

«Să iasă din mintea legionarilor, că a-și plăti prin pedeapsă un rău pe care l-au făcut, este ceva rușinos. Nu! Este ceva sfânt, pentru că restabilești o dreptate pe care tu ai rupt-o, un echilibru pe care l-ai desființat.» (Circ. 25.)

* * *

TANASE ALEXANDRU: Inginer. Executat la 31-X-1953 în împrejurarea indicată.

TANĂSESCU ION: Din Dolj. Funcționar. Executat cu echipa Zăvoianu la 28 Iulie 1941.

× TAMAȘ NICOLAE: A fost în lagarul Buchenwald. În 1944 a fost parașutat în țară. Moare în credință legionară.

TAMĂIOAGA ION: Bucovinean. Mort în credință legionară.

× TASE MIHAIL: Ploeștean. Profesor. Comandant ajutor. Fost Șef de Județ. În toamna lui 1944, în Ungaria, e omorât de o grenadă.

ȚARANU TRAIAN: Din Sadova-Câmpulung. Asasinat cu alți doi camarazi în județul Câmpulung.

TARNOVSCHI ION: General. Mort în credință legionară.

TARNOVSCHI DAN: Colonel. Căzut pe frontul din Rusia.

TARTLER ERICH: Executat la 31-X-1953 cu echipa Tănase.

ȚARUS GHEORGHE: Din Hotin. Student. Mort în credință legionară.

TCACIUC GHIȚĂ TOCEANU: Bucovinean. Student. În 1938 intră în comandamentul de conducere a Studențimii. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Turda.

TEODORESCU SPIRACHE: Asasinat cu alți doi camarazi în județul Tecuci la 21/22-IX-1939.

TELL CR. ALEXANDRU: Avocat. A fost în lagărul Ciuc de unde e dus la procesul «Celor 19». Asasinat în 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

TELPİZ PAUL: Învățător. Căzut pe frontul din Rusia.

TEODOR CORNELIU: Ofițer. Focșănean. E ucis de o mină în timpul unui exercițiu.

TEODORESCU GHEORGHE: Sculptor. Ploeștean. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Ciuc.

TEODORESCU ȘTEFAN: Student la Matematici. Din Teleorman. În August 1941 a fost asasinat și aruncat în Dunăre.

TEODORESCU VIRGIL: Din Hârșova. Asasinat la 23-XI-1933 pe când lipea un afiș electoral pe zidul unei case de către agenții guvernului liberal. Cu ocazia înmormântării lui, Ion I. Moța scrie articolul «Cranii de lemn».

TEOHARI MIRCEA: Student. Asasinat la 21/22-IX-1939 la Vaslui.

ȚIGĂRĂ EMANUEL: Din Tereblecea. Avocat în Cernăuți. Mort în credință legionară.

ȚINTARU N.: Din Târnăveni. Muncitor. Moare la poliția din Blaj în 1948 în urma schingiuirilor.

TIPONUȚ GHEORGHE: Bihorean. Șeful FDC Bihor. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Ciuc.

TOADER TOMA: Croitor. Asasinat în 30-XII-1933 la Borcea-Tecuci.

TOADER DUMITRU: Negustor. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în jud. Teleorman.

TOMOSIOIU GHEORGHE: Pădurar. Ucis de comuniști odată cu lotul «fantomă».

TODAN CORIOLAN: Din Sânmihai. Student. Asasinat în 21/22 Septembrie 1939 la Ciuc.

TOCUCEANU N.: Mort în credință legionară. Din București.

TODIRAȘ GHEORGHE: Din Voloca-Cernăuți. Profesor. Mort în credință legionară, în 1944.

TOLAN ION: Executat la 31 Octombrie 1953 odată cu echipa Tănase.

TOLAN ALEXANDRU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Năsăud.

TOLESCU GHEORGHE: Din Văleni-Olt. Avocat. Mort în credință legionară în 1949.

TONEA SIMION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Năsăud.

TOTOESCU MIHAI: Din Vatra Dornei. Preot. Moare în Sibiu unde se refugiase de ocupația rusească.

TOHT DIONISIE: Absolvent de liceu. Mort în credință legionară.

TOTU NICOLAE: Avocat. Comandant legionar. A făcut parte din echipa Moța ce a luptat în Spania. În lagărul Ciuc a fost ridicat și dus la procesul «Celor 19». Asasinat în 21/22-IX-1939 la Râmnicu Sărat.

TRANDAFIR ION: DECEMVIR. Student. Asasinat la 29/30-IX-1938.

TRANDAFIR TUDORICA: Țăran. Instructor legionar. Decorat cu «Crucea Albă». Mort în credință legionară pe frontul din Rusia.

TUDORAN NICOLAE: Muncitor. Mort în credință legionară.

TUDORAȘ DRAGOȘ: Căzut pe frontul din Rusia.

TUDOSE ALEXANDRU: Meseriaș din Flămânzi-Botoșani. Mort în credință legionară la București în Februarie 1941.

TUDOSE TEODOR: Avocat. Ieșan. Comandant legionar. Fost Șef de Județ. Asasinat la Vaslui în 21/22-IX-1939.

ȚURCANU NICOLAE: Muncitor. Împușcat la Rădăuți în 1937.

ȚURCANU MIHAIL: Din Siret-Bucovina. Student. Ucis prin lovituri de cuziștii lui Nichifor Robu în 1937 în piața orașului.

ȚURCANU ION: Din Vicovul de Sus-Rădăuți. Avocat. Fost Șeful Regionalei VIII-Bucovina. Instructor legionar. Mort în credință legionară pe frontul din Rusia la 19-XI-1941. *com. a. j. u. r.*

TUCAN BORIS: Din Tighina. Instructor legionar. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.

TUTUIANU OVIDIU: Căzut pe frontul din Rusia.

TCACIUC N.: Student. În 1948 în timpul anchetei a fost ucis de comuniști.

UDREA ION: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi legionari în județul Brăila.

UDREA TOADER: Din Viziru-Brăila. Croitor. Asasinat la 21/22 Septembrie 1939, cu alți doi camarazi în județul Timiș-Torontal.

ULĂRASU GHEORGHE: Funcționar la CAPS. A activat în CML București. Mort în urma schingiuirilor la poliție în 1938.

UNGUREANU CORNEL: Din Craiova. Licențiat în litere. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Ciuc.

URSACHE VICTOR: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu încă doi camarazi în județul Bălți.

URSU ION: Din Focșani. Student. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Ciuc.

URSULESCU VICTOR: Student. Mort în credință legionară.

VAENI PETRE: Student. Mort în credință legionară.

VAIDA MARIA: Moartă în credință legionară în 1940.

VARJAC N.: Ucis în beciurile poliției din Ploești la 8-II-1938 de agenții guvernului Cuza-Goga.

X VESTEJAC ȘTEFAN: Din Iași. A fost în lagărul Buchenwald. Într-o temă de luptă în 1945 la Armata Națională a fost împușcat din imprudență.

VARLAMI VASILE: Din Zimsi. Comerciant. Mort în credință legionară în 1944.

VASILE PUIU: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Neamț.

VASILIU CONSTANTIN: Mort în credință legionară.

VASILIU GHEORGHE: Locotenent. Asasinat la Ciuc în 21/22 Septembrie 1939.

VASILIU ION JEAN: Asasinat la 21 Septembrie 1939, făcând parte din echipa Miti Dumitrescu.

VASILIU I. VASILE: Din Mălini-Baia. Învățător. Moare în credință legionară în Sibiu unde se refugiase.

VASILIU ION GALUS: Locotenent. Asasinat la Ciuc în 22-IX-1939.

VASIU IANCU IOSIF: Din Vidra-Hunedoara. Mecanic în Timișoara. Instructor legionar. A luptat ca voluntar pe frontul din Rusia. Decorat cu «Virtutea Militară». Complect paralizat de reumatism în 1944 este demobilizat. Moare în credință legionară persecutat de regimul comunist.

VASILESCU NICOLAE: Tâmplar. Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Vâlcea.

VAZURA N.: Comerciant. Împușcat la Cuțuflani în 1943.

VAZURA N. (fiul): Elev. Executat odată cu tatăl său la Cuțuflani

- X VENTONIC: Fost Prefect de Iași. Se sinucide în timp ce ocupa această funcție, pentru că tatăl său începuse să facă afaceri.
- VILA PETRE: Din Roșiori. Medicinist. În 1948 e arestat și schinguit de poliția comunistă. Ca să nu ajungă a face marturisiri se aruncă din fereastra clădirii curmându-și viața.
- VILMOS ADAM: Asasinat la Ciuc în 21/22-IX-1939.
- VIȘAN OCTAVIAN: Din Putna. Student. Din pricina schingiuirilor la poliție moare în clinica din Cluj în 1940.
- VIȘAN LIVIU: Din Putna. Căzut pe frontul din Rusia.
- VLAD ION RADU: DECEMVIR. Student. Asasinat la 29/30-XI-1938.
- VLAD VASILE: Din Sibiu. În 1935 moare din pricina bătăilor suferite la poliție.
- VLAD VASILE: Executat la 31 Octombrie 1953 cu echipa Tănase.
- VLĂDĂU IOAN: Asasinat la 21/22-IX-1939, cu alți doi camarazi în județul Cetatea Albă.
- VARLAMI VASILE: Macedonean. Comerciant. Căzut în luna Mai 1944.
- VLĂSCEANU I.: Din Silistra. E împușcat în fața Preșidenției Consiliului de Miniștri la 22 Ianuarie 1941.
- VIONEA NICOLAE: Asasinat la 21/22-IX-1939 în județul Buzău.
- X VOINEA ION: Farmacist din Giurgiu. A fost închis la Ciuc și Vaslui. A murit în bombardamentul dela Buchenwald la 23VIII-1944.
- VRANCEANU GHEORGHE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Trei Scaune.
- VOLOCARU GHEORGHE: Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.
- VUCU MARTIN: Din Zolentul Mare-Caraș. Medicinist. Fost Șeful Studenților din Iași în 1938. Moare în urma schingiuirilor la Siguranța din București.

* * *

«Un șef care nu poate stabili armonia în organizația sa, trebuie să ceară de urgență concediu, în care timp nu se va mai amesteca sub nici o formă în conducere...

Cel mai bun șef este acela care poate să dea organizației armonie și unitate. Dacă un șef nu poate, se va retrage.» (Circ. 98.)

* * *

- X ZAHARIA CONSTANTIN: Din Buzău. Licențiat în Teologie și Filosofie. Este ucis de o schije în bombardamentul din Buchenwald în August 1944. Fiind liber la Paris, aflând de închiderea legionarilor în Buchenwald, el se prezintă Gestapo-ului și declară că vrea să împărtășească soarta lor. Este purtat din închisoare în închisoare timp de șase luni până ce ajunge distrus total fizicește la Buchenwald.
- ZĂGĂNESCU: Licențiat în drept. Împușcat în 1940 în strada Guttemberg-București.
- ZALUPCESCU GRIGORE: Asasinat la 21/22-IX-1939 cu alți doi camarazi în județul Orhei.
- ZANCHE PETRE: Ziarist. Din Iași. Funcționar. Asasinat la 21/22 Septembrie 1944 la Ciuc.
- X ZAVOIANU ȘTEFAN: Colonel. Senator legionar. Comandant legionar. Închis în lagărele Ciuc și Vaslui. Cavalier al Ordinului Mihai Viteazul. Executat de Antonescu. Fost Prefect al Poliției din București.
- ZEANA IOAN: Medic. Instructor legionar. Moare în închisoare în 1951.
- ZEANA OLIMPIA: Moare în credință legionară, în 1936.
- ZECHIU VASILICĂ: E împușcat de comuniști la 15 Ianuarie 1943 în Gorița.
- ZBRANCA VLADIMIR: Căzut pe front la Odesa în 1941.
- ZUS RADU: Student. Asasinat în 21/22-IX-1939 la Vaslui.

* * *

«În acest tip nou de om —erou în sens răsboinic, pentru ca să poată prin luptă să-și impună părerea,

—erou în sens social: incapabil după victorie de a exploata munca altuia,

—erou al muncii —uriașul creator prin muncă al țării sale, —trebuie să fie concentrat tot ce a putut strânge mai bun în timpul miilor de ani poporul român.» (CȘC. 69-88.)

* * *

O pildă de mucenicie în fața schingiuirilor și morții.

CRUCIULIȚA LUI BĂDIȚA NICOARĂ

«El a căzut în mâinile poliției criminale a lui Gavrilă Marinescu, în Iunie sau Iulie 1938, și câțva timp au fost complect dezorientați asupra identității lui, căci era cu totul necunoscut agenților de poliție. Era gata să scape când tot un biet ins, bătut până la refuz, l-a indicat cu precizie, în spasmele unor chinuri infiorătoare..

Ce-a urmat nu se mai poate descrie, destul că nu mai putea să meargă pe picioare și că era înțepat în buricele degetelor ca să spună tot ce știe. Și ce-avea să spună? Ce secrete mari de stat știa el? Nimic. A fost bătut c'a preluat comanda Mișcării, și-atât. Glumind, ne spunea, odată într'o seară de vară, bine că n'au știut, că sunt ajutorul lui Alecu Cantacuzino, la comanda Corpului Moța-Marin, că cine știe ce se mai alegea de bietele mele tălpi...

Cel care l-a chinuit pe acest suflet, cum nu mai mi-a fost dat să văd în Mișcare, afară de Puiu Gârcineanu, a fost agentul Corneliu Popescu. Vai, vai! După ce l-a bătut până l-a lăsat în nesimțire, și-a adus aminte că are acasă grav bolnav un copilăș micuț, și a început să se văicărească, în beciul însângerat, stând pe un butuc de lemn (la care erau legați legionarii), că i se prăpădește copilul de scarlatină și este disperat, nu știe ce să mai facă... Bădița care cunoștea o doctoriță admirabilă, șefă de secțiune la un spital de copii, îi spune printre gemete, că dacă vrea el poate să se ducă acolo și să-i dea câteva rânduri, și nu va regreta. Agentul sare în sus imediat și ia rândurile următoare dela Bădița, scris cu tremurate litere: «Scumpă camaradă X, te rog salvează pe îngerașul, îngerului care mă chinuște pe mine.» Sigur, că a scăpat copilășul în câteva zile cu un tratament excelent. După aceea vine din nou în beciu, la câteva zile, și ca recompensă iarăși îl bate pe Nicoară,

scuzându-se că are ordin special. Important a fost că bietul copilăș firav a scăpat, restul nu mai interesa.

La nu știu câte luni de zile, prin vara lui 1939, vine tot acest agent în lagărul dela Miercurea Ciucului, și dă cu ochii de Nicoară, care ședea în fața lagărului, ca să vadă ce se mai întâmplă. Era adus un camarad nou, slab, nebărbierit, flămând, se cunoștea că venia «protejat» de Corneliu Popescu.

Cum îl vede pe Bădița rezemat de un stâlp, îl și întreabă de sănătate. Bădița, vesel cum era el întotdeauna, îi răspunde dragăstos și desinteresat, și-l roagă să-l aștepte puțin după ce termină cu formalitățile dela Comandamentul Jandarmilor.

Noi eram toți intrigati, ce-o vrea să facă Bădița Nicoară, acum, cu acest mișel și nemernic, care s'a purtat oribil cu toți legionarii, dintr'o sete sadică nemaivăzută.

Și Bădița aleargă sus în camera lui, scoate mai multe daruri lucrute special pentru cei ce vizitau lagărul, mai bine zis, pe cei dragi ai lor închiși din dorința stăpânirii. Si-l asteaptă afară, cu o cruciuliță de os, măestrit lucrată, sculptată de el. Era o adevărată artă ieșită din talentul și răbdarea lui nemaipomenită. Și noi, care i-o admiram în fiecare zi, astăzi vedeam c'o dă cu atâta ușurință unui monstru, care l-ar fi omorât desigur, dacă primea ordin dela șeful lui, Dimitrescu.

Iese agentul afară, se-apropie de sârma ghimpată și primește talentul și munca depusă de victima lui de altădată, o ia și pe urmă se suie în mașină și pleacă pe drumul Miercurii la vale. Noi eram indignați toți. Stoicănescu îl întreabă de ce a făcut așa, la care el răspunde:

—Măi baieti, voi nu pricepeți sensul acestui dar! I-am dat această cruciuliță, simbol al suferinței și al morții, ca să-și aducă aminte de mine cât o trăi el și o vedea în față-i darul... Ce pe-deapsă puteam să-i dau eu mai bine, decât asta, nu?

Sigur, că noi toți ceilalți, cari gândeam mai omenește și n'aveam acel suflu îngeresc în noi, cum îl avea el, am rămas la părerile noastre, că n'a făcut bine. Dar, el a făcut, în orice caz, bine.

În dimineața acelu blestemat Septembrie 1939, când este chemat cel dintâiu să fie împușcat s'a îmbrățișat cu toți cei rămași —provizoriu, se părea— și-a pornit înainte, legat de odgon, îmbărbătând pe cei bolnavi sau pe cei slăbuți, cu îndemnul că în câteva clipe ne vom vedea cu Căpitanul și cu ceilalți»...

La prima rafală, au căzut ciuruți de puștile mitraliere, numai Bădița a rămas neclintit în picioare, și cu glas de tunet a răcnit peste văi și munți: Trageți, câinilor, și în mine! Trăiască România Legionară!...» (Din «Pământul Strămoșesc», 1952.)

Doamne, știu că biruința Arhanghelului se va împlini peste voia oamenilor, că
biruința trimisului Tău este biruința Ta!

Doamne, rogu-mă Ție, dacă trebuie să mor, dă-mi moartea... dacă e nevoie
să putrezesc în temniță, dă-mi temniță... și dacă e bine să fiu liber, luminează-
mi mintea și calea!

Ajută-mi, Doamne, să nu-i calc voia lui și să-l pot privi drent în ochi... iar
pentru păcatele mele nu-i îngreuna sarcina lui! (Vasile Cristescu, 1938.)

ÎNCHINARE EROILOR NEAMULUI

Cu închinare eroilor neamului încheiem memorialul legionarilor căzuți, lupta lor că fu în numele tuturor acelor eroi. Ei sunt săcușorul de pământ pe care îl poartă la pieptul lor legionarii. Scriem deci aceste rânduri pentru sufletele eroilor care pleacă la cer lăsând câmpurile albe de oseminte.

Apărăm astfel aceste suflete contra umbrei uitării, astăzi când încercări supraomenești poate ne micșorează din ce în ce aripile speranței.

Știm cât de indiferentă e lumea față de năzuințele noastre. Aceste rânduri nu-s scrise pentru lume, deci sunt în afară de orice considerațiune politică.

Poate-s chiar în disonanță cu momentul politic. Noi însă nu mai credem în eficacitatea niciunei tehnici politice actuale. Oricărei politici îi scapă azi soluția problemei timpului nostru, atâta vreme cât în sufletul conducătorilor marilor națiuni nu va înflori creștinescul simțământ al solidarității față de popoarele subjugate de bolșevici, popoare care trăesc astăzi în conștiința jertfei întru Mântuitorul Isus Cristos; atâta vreme deci cât vor mai exista în lume Pilați care să consimtă prin tăcere, prin coexistență cu Anticrist, crucificarea popoarelor. Aceste rânduri nu-s scrise pentru lume, pentru că lumea ne-a vândut lu Satan schițând cinic în simbolica celor treizeci de arginți trădarea, pe un petec de hârtie cu creionul albastru.

Aceste rânduri sunt scrise pentru noi românii și pentru cei ce-și vor deschide sufletul să ne înțeleagă; sunt scrise pentru eroii neamului cărora le cerem azi sprijinul; candela ce le-o aprindem la căpătâi să fie lumina noastră purificatoare, azi când generații românești sunt osândite pentru faptul că-și mărturisesc idealul de libertate, acolo în țara terorizată de comuniști, unde nu mai ard candelă la căpătâiul eroilor.

* * *

Acum cinsprezece ani se'nchidea pământul peste trupurile acestor eroi.

În clipa aceea, îngenunchiați lângă mormintele lor proaspete, parc'ar fi glăsuț către noi; c'am presimțit cu toții marea primejdie ce-avea să se abată peste poporul nostru; și parcă s'ar fi'mplinit spusele celor morți...

Dintr'o zare și alta a lumii veneau semne apocaliptice. Trupul României fu sfârtecat și sufletul i se sbate de-atunci între viață și moarte.

Astăzi zace doborâtă sub văl negru de pustiire țara strămoșilor noștri.

Noapte cumplită, noapte de groază s'a lăsat peste inima românească; și pe deasupra milioanele de suflete care se sting se'nalță urletul fiarei ce ne-a încălcat pământul.

Năvălit-au barbarii stepelor și și-au întins corturile peste plaiurile Basarabilor și Muștinilor; și zicându-și biruitori, ne schimbară legile din străbuni cu nelegiuirea lor tiranie. Trebuiau să înfrângă acest cuib sacru al libertății: România.

Din negura vremii s'au năpustit hoardele spre inima Europei; în goana cailor nebuni, în urlet de fiare sălbatice, ca o chemare a morții, ca un viscol de iad pustiitor. Pe urmele lor, doar flăcări și valuri de sânge.

Așa fu cutremurată istoria acum un mileniu și jumătate. Așa se abătură astăzi peste sufletul lumii, ca niște avalanșe ale groazei, aceleași urlete, aceleași uralice figuri. Și'n calea lor întâiul obstacol, ieri ca și azi, țarina noastră, tulnicul jertfei, pieptul ostașilor depe câmpurile de bătălie.

Cutremurător este cântecul de totdeauna al eroilor!

În freamătul lui s'au strâns mereu nădejtile unui neam osândit; o istorie milenară de sbucium și suferință; istoria neamului sentinelă a Europei. O columnă din inima Romei creștine îi simbolizează urcușul în eternitate.

Această istorie ne strigă: pământul în care nu-și mai găsesc odihnă eroii.

* * *

10 Mai, ziua reîntregirii, ziua morților neamului românesc!

Să ne mărturisim într'ânsa durerea; durerea neamului nostru ce-și pierde viața. Să-i strigăm cuvântul în rugăciune către Arhanghelul Protector al creștinilor.

Acum un secol îl striga Nicolae Bălcescu: «Mai bine țara aceasta să se prefacă într'un mormânt, dar să rămână tot țară românească...»

Astăzi aceeași vom zice și noi; astăzi când lumea și'ntoarce fața dela cei ce-s în lanțuri; astăzi când viața popoarelor de dincolo de cortina de fier nu se prezintă nici ca subiect de discuție în ordinea de zi a conferințelor coexistenței...

Apocaliptică tăcere! Și grea ca umbra Golgotei!...

Pilat își spală mâinile de sângele crucificării.

10 Mai 1960

CONDIȚIA ZILEI DE MAINE

Cuvântul martirilor Legiunii Arhanghelului Mihail, ca o dure-roasă precizare, s'a împlinit: năruirea României a survenit ca o consecință a nerespectării acelei condiții salvatoare pe care ei au pus-o la temelie vieții politice românești: reînvierea sufletească a omului.

Este idea care va arde deapauri ca o candelă la căpătâiul lui Corneliu Zelea Codreanu.

România de azi, ca bobul de grâu amorțit sub zăpezile iernii, împărțită'n jertfa Căpitanului așteaptă soarele primăverii; așteaptă desrobirea din sclavia bolșevică; așteaptă flamurile biruito-rului care pe lângă libertate să-i aducă ceritudinea că năzuințele ei nu vor mai fi înșelate ca ieri.

Cine va mai putea să întrupeze idealul pentru care ea a îndurat atâta robie?

Cine va mai putea strânge speranțele ei risipite având grijă ca viața ei să fie din nou întocmită?

Cine va însufleți și va aduna în mănunchi generația viitoare înaripându-i avântul către icoana sacrificiilor de ieri?

Cine-i va desvălui sensul creator al existenței sale și cine o va face să reînvieze după atâtea lovituri?

Iată întrebări pe care morții le pun celor vii, și ultima concluzie a acestui Memorial.

Dintru 'nceput, un adevăr pe care toți l-am simțit pe carnea și pe sângele nostru: Politicianul de ieri a desființat România. În timp de pace, gândindu-se numai la ceea ce va beneficia după urma partidului său, consimțea la dărâmarea țării. În timp de război, a vândut țara dușmanului (23 August 1944).

Această țară știe acum că numai sufletul unui om reînviit morali-cește îi va mai putea reface încrederea; inima luptătorului depe fron-

tul de ieri, eroul temnițelor de azi, își pune întrebarea: Ce va veni după el? li va urma iarăși o lume de profitori care să se hrănească din jertfa sângelui său? o haită de hiene care să se năpustească asupra mormântului său?

El, luptătorul care a mers în fața morții cu pieptul deschis, soldatul anonim care a primit rănile în trupul său, își va pune această întrebare. Sacrificiul său se vrea la adăpost de orice profanare.

România de azi, cea din mormânt, din temnițe și din Siberii, pune condiții ireductibile omului politic de mâine. Partidele care au ostracizat ieri Garda de Fier vor trebui mâine să-și însușească acea idee a reînnoirii pentru care ea s'a jertfit; vor trebui să-și însușească acea etică revoluționară a caracterului omului, fără de care programele politice nu au nicio valoare.

Astfel vor răspunde la condiția zilei de mâine; la întrebările luptătorului depe frontul de ieri, eroul temnițelor de azi. El cere acelor cărora mâine își va încredința destinul să jure la mormântul lui că vor trăi în permanentă jertfire, că vor lupta din generație în generație împotriva tuturor celor ce vor încerca, în goana lor după voturi și îmbuibare, să calce peste oasele lui martirizate.

CUPRINSUL

	<i>Págs.</i>
Cuvântul editorilor	5
Motto	7

ARHANGHELUL MIHAIL

Arhanghelul Mihail	11
Revoluția arhanghelică a Căpitanului	15

CE ESTE MIȘCAREA LEGIONARĂ

Ce este Mișcarea Legionară	21
Principii și legi legionare	25
Mișcarea Legionară și Comunismul	34
Mișcarea Legionară și Biserica	37
Iertarea creștină	39
Cuvântul lui Ion Moța către tineretul românesc în 1935	41
Dragi camarazi	42

UN BREF RESUMÉ D'HISTOIRE LÉGIONNAIRE

Traduction de quelques textes du roumain

Un bref resumé d'histoire légionnaire	45
The true man	57
Das Programm und die Seele	60
Dal diario che Corneliu Z. Codreanu scrisse nella prigione Jilava poco Prima della sua morte nel 1938	63
Las últimas palabras de Corneliu Zelea Codreanu poco antes de su muerte	67
A veinte años de un aterrador sacrificio del Movimiento Legionario rumano	70

Căzuți pentru Legiune sau morți în credință legionară

P R E Z E N T

	<i>Págs.</i>
Cuvântul de peste mormânt al Căpitanului	75
Prezența Gărzii de Fier în războiul civil din Spania	77
Pentru ziua de 13 Ianuarie	78

MASACRUL SĂVĂRȘIT DE UN REGE PĂGÂN

Asasinatul din pădurea Țâncăbești (29/30-XI-1938)	83
Asasinați lângă Someșeni-Cluj în noaptea de 2/3 Decembrie 1938	87
Asasinați lângă Huedin-Cluj în noaptea de 13/14 Februarie 1939	88
Asasinați la 17/18-II-1939	89
Asasinați în Piața Elefteriei din București la 21-IX-1939	90
Asasinați la închisoarea din Râmnicu-Sărat în noaptea de 21/22-IX-1939.	91
Asasinați la spitalul militar din Brașov în noaptea de 21/22-IX-1939.	92
Asasinați în lagărul de concentrare Ciuc în noaptea de 21/22-IX-1939.	93
Asasinați în lagărul de concentrare Vaslui în noaptea de 21/22-IX-1939.	95
Asasinați pe județe în noaptea de 21/22-IX-1939	96
Asasinați la Jilava pe mormântul Căpitanului în noaptea de 21/22-IX-1939.	98

SUB NOUI PRIGOANE

Judecați, condamnați și executați de regimul Antonescu la 28 Iulie 1941.	101
Morți în lagărul de concentrare Buchenwald-Germania la 23 August 1944.	103
Executați de regimul comunist la 31-X-1953	104

LISTA MORȚILOR LEGIUNII

CU DATELE PERSONALE	107
Cruciulița lui bădița Nicoară	152
ÎNCHINARE EROILOR NEAMULUI	157
Condiția zilei de mâine	159

*S'a terminat tipărirea acestei cărți în
10 Decembrie 1960 în atelierele «Gráficas
Benzal», calle Hartzenbusch, 9, Madrid.
S'au tipărit 500 exemplare dintre care
25 pentru bibliofili în copertă de piele
numerotate și cu sigiliul «Colecția Daco-
romania».*

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

